

LOVEN I BIBELEN

LOVEN

1 Mos 15, Herren slutter pagt med ISRAEL * ABRAHAM

- v1 Senere kom Herrens ord til Abram i et syn: "Frygt ikke, Abram, jeg er dit skjold! Din løn skal blive meget stor."
- v2 Abram svarede: "Gud Herre, hvad kan du give mig, når jeg må gå barnløs bort, og Eliezer skal være min arving."
- v3 Abram sagde: "Du har ikke givet mig afkom, så min hustræl skal arve mig."
- v4 Da lød Herrens ord til ham: "Nej, han skal ikke arve dig, dit eget kød og blod skal arve dig."
- v5 Så tog han ham udenfor og sagde: "Se på himlen, og tæl stjernerne, hvis du kan."
Og han sagde: "Så mange skal dine efterkommere blive."
- v6 Abram troede Herren, og han regnede ham det til retfærdighed.
- v7 Han sagde til ham: "Jeg er Herren, som førte dig ud fra Ur i Kaldæa for at give dig dette land i eje."
- v8 Men han sagde: "Gud Herre, hvordan kan jeg vide, at jeg skal få det i eje?"
- v9 Herren svarede: "Hent en treårig kvie, en treårig ged og en treårig vædder samt en turteldue og en dueunge."
- v10 Han hentede dem, og så skar han dem midt igennem og lagde halvdelen over for hinanden.
Fuglene skar han dog ikke over.
- v11 Der kom rovfugle og slog ned på de døde dyr, men Abram jog dem væk.
- v12 Da solen var ved at gå ned, faldt Abram i en tung søvn, og et stort, rædselsfyldt mørke sænkede sig over ham.
- v13 Da sagde Herren til Abram: "Du skal vide, at dine efterkommere skal bo som fremmede i et land, der ikke er deres. Der skal de være trælle og plages i fire hundrede år.
- v14 Men så vil jeg dømme det folk, de er trælle for, og derefter skal de drage ud med store rigdomme.
- v15 Selv skal du gå til dine fædre i fred; i en høj alder skal du gå i graven.
- v16 Først i det fjerde slægtled skal de vende tilbage hertil, for målet for amoritternes synd er endnu ikke fuldt."
- v17 Da solen var gået ned, og det var blevet bælgmørkt, kom en rygende ovn og en flammende fakkel til syne og bevægede sig frem mellem de overskårne dyr.
- v18 Den dag sluttede Herren pagt med Abram. Han sagde: "Jeg giver dine efterkommere dette land fra Egyptens flod til den store flod, Eufratfloden:
- v19 kenitterne, kenizzitterne, kadmonitterne,
v20 hittitterne, perizzitterne, refaitterne,
v21 amoritterne, kana'anæerne, girgashitterne og jebusitterne."

1 Mos 17, Guds pagt med Abraham * ISRAEL

- v1 Da Abram var nioghalvfems år, viste Herren sig for ham og sagde til ham: "Jeg er Gud den Almægtige!
Du skal vandre for mit ansigt og være uadælelig.
- v2 Jeg vil stifte en pagt mellem dig og mig, og jeg vil gøre dig uhyre talrig."
- v3 Abram kastede sig ned, og Gud talte til ham:
- v4 "Jeg indgår en pagt med dig, og du skal blive fader til en mængde folkeslag.
- v5 Du skal ikke længere hedde Abram. Dit navn skal være Abraham, for jeg gør dig til fader til en mængde folkeslag.
- v6 Jeg gør dig uhyre frugtbar; jeg gør dig til folkeslag, og konger skal nedstamme fra dig.
- v7 Jeg opretter min pagt med dig og dine efterkommere i slægt efter slægt, en evig pagt:
Jeg vil være din og dine efterkommeres Gud.
- v8 Det land, hvor du nu bor som fremmed, hele Kana'an, vil jeg give dig og dine efterkommere til evig ejendom, og jeg vil være deres Gud."

Omskærelsen

- v9 Og Gud sagde til Abraham: "Du og dine efterkommere skal holde pagten i slægt efter slægt.
v10 Dette er min pagt med dig og dine efterkommere, som I skal holde: Alle af mandkøn hos jer skal omskæres.

LOVEN I BIBELEN

- v11 I skal lade jeres forhud omskære, og det skal være tegn på pagten mellem mig og jer.
v12 Otte dage gammel skal hver dreng hos jer omskæres, slægt efter slægt. Det gælder såvel den træl, der er født i dit hus, som enhver fremmed, du har købt, og som ikke hører til din slægt.
v13 Både den, der er født i dit hus, og den, du har købt, skal omskæres. Sådan skal I bære min pagt på kroppen som en evig pagt.
v14 Men en uomskåret mand, en hvis forhud ikke er omskåret, skal udryddes fra sit folk. Han har brudt min pagt."

2 Mos 3, Påsken indstiftes

- v1 Moses vogtede får for sin svigerfar Jetro, præsten i Midjan. Da han engang havde drevet fårene langt ud i ørkenen, kom han til Guds bjerg Horeb.
v2 Dér viste Herrens engel sig for ham i en flammende ild fra en tornebusk. Moses så, at busken stod i lys lue, men at den ikke blev fortræet af ilden,
v3 og han tænkte: "Jeg må hen og se nøjere på dette mærkelige syn! Hvorfor brænder busken ikke?"
v4 Men da Herren så, at han gik hen for at se det, råbte Gud til ham inde fra busken: "Moses! Moses!" Han svarede ja,
v5 og Gud sagde: "Du må ikke komme nærmere! Tag dine sandaler af, for det sted, du står på, er hellig jord."
v6 Og han sagde: "Jeg er din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud." Da skjulte Moses sit ansigt, for han turde ikke se Gud.
v7 Så sagde Herren: "Jeg har set mit folks lidelse i Egypten, og jeg har hørt deres klageskrig over slavefogederne. Jeg har lagt mig deres lidelser på sinde,
v8 og derfor er jeg kommet ned for at redde dem fra egypterne og føre dem op fra dette land til et godt og vidtstrakt land, et land der flyder med mælk og honning, dér hvor kana'anæerne, hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne bor.
v9 Nu har israelitternes klageskrig nået mig, og jeg har set, hvordan egypterne undertrykker dem.
v10 Gå nu! Jeg vil sende dig til Faraos. Du skal føre mit folk israelitterne ud af Egypten."
v11 Moses sagde til Gud: "Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Faraos og føre israelitterne ud af Egypten?"
v12 Gud svarede: "Jeg vil være med dig, og dette skal du have som tegn på, at det er mig, der sender dig: Når du har ført folket ud af Egypten, skal I dyrke Gud på dette bjerg."
v13 Moses sagde til Gud: "Når jeg kommer til israelitterne og siger til dem, at deres fædres Gud har sendt mig til dem, og de spørger mig, hvad hans navn er, hvad skal jeg så sige til dem?"
v14 Gud svarede Moses: "Jeg er den, jeg er!" Og han sagde: "Sådan skal du sige til israelitterne: Jeg Er har sendt mig til jer."
v15 Gud sagde videre til Moses: "Sådan skal du sige til israelitterne: Jahve, jeres fædres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt mig til jer. Det er mit navn til evig tid, og sådan skal jeg kaldes i slægt efter slægt.
v16 Gå nu og kald Israels ældste sammen, og sig til dem: Herren, jeres fædres Gud, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, har vist sig for mig og sagt: 'Jeg er opmærksom på jer og på det, der er overgået jer i Egypten,
v17 og jeg har besluttet at føre jer bort fra lidelsen i Egypten, til kana'anæernes, hittitternes, amoritternes, perizzitternes, hivvitternes og jebusitternes land, et land der flyder med mælk og honning.'
v18 De vil høre på dig, og sammen med Israels ældste skal du gå til Egyptens konge og sige til ham: 'Herren, hebræernes Gud, har mødt os. Lad os få lov til at gå tre dagsrejser ud i ørkenen og ofre til Herren vores Gud.'
v19 Jeg ved, at egypterkongen ikke vil give jer lov til at gå, hvis ikke han mærker en stærk hånd.
v20 Derfor vil jeg række hånden ud og ramme egypterne med alle de undere, jeg vil gøre blandt dem, og så vil han lade jer gå.
v21 Og jeg vil lade egypterne fatte velvilje for dette folk, så I ikke kommer til at drage tomhændet bort.
v22 Hver kvinde skal bede sine nabokoner og de kvinder, hun har boende i huset, om ting af sølv og guld og om klæder. Det skal I give jeres sønner og døtre at bære. På den måde skal I plyndre Egypten."

LOVEN I BIBELEN

2 Mos 12, **Love om påsken**

- v43 Herren sagde til Moses og Aron: "Dette er forordningen om påskelammet: Ingen fremmed må spise af det.
- v44 Enhver træl, der er købt, og som du har ladet omskære, må spise af det.
- v45 Ingen tilflytter eller daglejer må spise af det.
- v46 Det skal spises i ét og samme hus; du må ikke bringe noget af kødet ud af huset. I må ikke knuse nogen af dets knogler.
- v47 Hele Israels menighed skal deltage.
- v48 Når en fremmed bor som gæst hos dig og vil holde påske for Herren, skal alle af mandkøn hos ham omskæres. Så må han være med til det, og han skal være som en af landets egne. Men ingen uomskåret må spise af det.
- v49 Én og samme lov skal gælde både for landets egne og for den fremmede, der bor som gæst blandt jer."
- v50 Alle israelitterne gjorde sådan, som Herren havde befalet Moses og Aron.
- v51 Netop den dag førte Herren israelitterne ud af Egypten i deres hærskarer.

2 Mos 13, **Love om førstefødselsret og usyrede brød**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 "Du skal hellige mig alle førstefødte. Alt det første, der kommer ud af moderlivet hos israelitterne, skal tilhøre mig; det gælder både mennesker og kvæg."
- v3 Moses sagde til folket: Husk denne dag, da I drog ud af Egypten, af trællehuset, for med stærk hånd førte Herren jer ud herfra: I må ikke spise syrnede brød.
- v4 I dag, i måneden abib, drager I ud.
- v5 Og når Herren fører dig til kana'anæernes, hittiternes, amoriternes, hivvitternes og jebusitternes land, som han lovede dine fædre at give dig, et land der flyder med mælk og honning, skal du følge denne skik i denne måned.
- v6 Syv dage skal du spise usyrede brød, og på den syvende dag skal du fejre festen for Herren.
- v7 De syv dage skal der spises usyrede brød, og i hele dit land må der intet syrnede brød og ingen surdej findes hos dig.
- v8 På den dag skal du sige til din søn: "Det er på grund af det, Herren gjorde for mig, da jeg drog ud af Egypten."
- v9 Du skal have det som et tegn på din hånd og som et erindringsmærke på din pande, for at Herrens lov må være på dine læber; for med stærk hånd førte Herren dig ud af Egypten.
- v10 Hvert år skal du overholde denne forordning til den fastsatte tid.
- v11 Når Herren fører dig til kana'anæernes land og giver dig det, sådan som han tilsvor dig og dine fædre, skal du overgive alt det første, der kommer ud af moderlivet, til Herren. Alle førstefødte dyr af dit kvæg skal tilhøre Herren.
- v12 Det førstefødte æsel kan du frikøbe med et stykke småkvæg; vil du ikke frikøbe det, skal du brække halsen på det. Enhver førstefødt blandt dine sønner skal du frikøbe.
- v13 Når din søn i fremtiden spørger dig: "Hvad betyder dette?" skal du svare ham: "Med stærk hånd førte Herren os ud af Egypten, af trællehuset.
- v14 Da Faraos gjorde sig hård og ikke ville lade os gå, slog Herren alle førstefødte i Egypten ihjel, både af mennesker og af kvæg. Derfor bringer jeg det første dyr, der kommer ud af moderlivet, som offer til Herren, og jeg frikøber hver førstefødt blandt mine sønner."
- v15 Det skal være et tegn på din hånd og et mærke på din pande, for med stærk hånd førte Herren os ud af Egypten.

2 Mos 19, **Åbenbaringen på Sinaj**

- v1 I den tredje måned efter at israelitterne var draget ud af Egypten, netop den dag kom de til Sinajs ørken.
- v2 De brød op fra Refidim og kom ind i Sinajs ørken og slog lejr i ørkenen. Der slog Israel lejr over for bjerget,
- v3 og Moses gik op til Gud. Herren råbte til ham fra bjerget og sagde: "Dette skal du sige til Jakobs hus og forkynde for israelitterne:

LOVEN I BIBELEN

- v4 I har selv set, hvad jeg gjorde mod Egypten, og hvordan jeg bar jer på ørnevinger og bragte jer herhen til mig.
- v5 Hvis I adlyder mig og holder min pagt, skal I være min ejendom, ene af alle folkene, for hele jorden tilhører mig.
- v6 I skal være et kongerige af præster og et helligt folk for mig. Dette er, hvad du skal sige til israelitterne."
- v7 Moses kom tilbage og kaldte folkets ældste til sig og forelagde dem alt det, Herren havde befalet ham,
- v8 og folket svarede alle som én: "Alt, hvad Herren befaler, vil vi gøre." Moses bragte folkets svar til Herren.
- v9 Herren sagde til Moses: "Jeg vil komme til dig i en tæt sky, for at folket kan høre mig tale med dig og for al fremtid stole på dig." Moses fortalte Herren, hvad folket havde sagt,
- v10 og Herren sagde til Moses: "Gå ned til folket; du skal hellige dem i dag og i morgen, og de skal vaske deres klæder.
- v11 De skal holde sig rede til i overmorgen, for i overmorgen vil Herren i hele folkets påsyn stige ned på Sinajs bjerg.
- v12 Du skal spærre af for folket hele vejen rundt og sige til dem, at de skal vogte sig for at gå op på bjerget eller blot røre ved foden af det. Den, der rører ved bjerget, skal lide døden;
- v13 men ingen hånd må røre ham; han skal stenes eller skydes. Hvad enten det drejer sig om et dyr eller et menneske, må det ikke leve. Når vædderhornets lange tone lyder, må man gå op på bjerget."
- v14 Så kom Moses ned fra bjerget til folket; han helligede folket, og de vaskede deres klæder.
- v15 Og han sagde til dem: "Hold jer rede til i overmorgen; hold jer fra kvinder!"
- v16 Da det blev morgen den tredje dag, kom der lyn og torden; en tung sky lagde sig over bjerget, og der lød kraftig klang af horn, så hele folket i lejren skælvede af rædsel.
- v17 Men Moses førte folket ud af lejren, hen imod Gud, og de stillede sig op ved foden af bjerget.
- v18 Hele Sinajs bjerg var hyllet i røg, fordi Herren var steget ned på det i ild, og røgen steg til vejrs som røgen fra en smelteovn. Hele bjerget skælvede af stor rædsel,
- v19 og hornklangen blev kraftigere og kraftigere. Moses talte, og Gud svarede ham, så det kunne høres.
- v20 Herren steg ned på Sinajs bjerg, på toppen af bjerget; han kaldte Moses op på toppen af bjerget, og Moses gik derop.
- v21 Herren sagde til Moses: "Gå ned og advar folket mod at trænge sig frem til Herren for at se ham, for så vil mange af dem miste livet.
- v22 Selv præsterne, der må træde frem for Herren, skal hellige sig, for at Herren ikke skal bryde løs mod dem."
- v23 Moses svarede Herren: "Folket kan ikke komme op på Sinajs bjerg, for du har jo selv advaret os og sagt, at vi skulle afspærre bjerget og hellige det."
- v24 Men Herren sagde til ham: "Gå nu ned, og kom så herop sammen med Aron! Præsterne og folket må ikke trænge sig frem for at komme op til Herren, for så bryder han løs mod dem."
- v25 Så gik Moses ned til folket og sagde det til dem.

2 Mos 20, **Love om "De 10 bud" * Løfterne fra Gud**

- v1 Gud talte alle disse ord:
- v2 "Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.
- v3 Du må ikke have andre guder end mig.
- v4 Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden.
- v5 Du må ikke tilbede dem og dyrke dem, for jeg, Herren din Gud, er en lidenskabelig Gud. Jeg straffer fædres skyld på børn, børnebørn og oldebørn af dem, der hader mig;
- v6 men dem, der elsker mig og holder mine befalinger, vil jeg vise godhed i tusind slægtled.
- v7 Du må ikke bruge Herren din Guds navn til løgn, for Herren vil aldrig lade den ustraffet, der bruger hans navn til løgn.
- v8 Husk sabbatsdagen og hold den hellig.

LOVEN I BIBELEN

- v9 I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal;
- v10 men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvinde eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer.
- v11 For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den.
- v12 Ær din far og din mor, for at du må få et langt liv på den jord, Herren din Gud vil give dig.
- v13 Du må ikke begå drab.
- v14 Du må ikke bryde et ægteskab.
- v15 Du må ikke stjæle.
- v16 Du må ikke vidne falsk mod din næste.
- v17 Du må ikke begære din næstes hus. Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget som helst af din næstes ejendom."
- 2 Mos 20, **Love om forbud mod afgudsdyrkelse**
- v23 I må ikke lave guder af sølv ved siden af mig, og I må ikke lave jer guder af guld.
- Love om andre**
- v24 Du skal lave mig et alter af jord, og på det skal du bringe dine brændofre og dine måltids ofre, dine får og dine køer. Hvor som helst jeg lader mit navn nævne, vil jeg komme til dig og velsigne dig.
- v25 Men hvis du vil lave mig et alter af sten, må du ikke bygge det af kvadersten. For ved at bearbejde dem med mejsel har du vanhelliget dem.
- v26 Du må ikke gå op på mit alter ad trin, for at ikke dit køn skal blottes over det.
- 2 Mos 21, **Love om trælle**
- v1 Dette er de retsregler, du skal fremlægge for dem:
- v2 Når du køber en hebraisk træl, skal han være træl i seks år, men i det syvende år skal han frigives uden vederlag.
- v3 Var han ugift, da han blev træl, skal kun han frigives; var han gift, skal hans kone frigives sammen med ham.
- v4 Hvis hans herre har givet ham en kone, og hun har født ham sønner eller døtre, skal konen og børnene tilhøre hendes herre, og kun trællen skal frigives.
- v5 Men hvis trællen siger: "Jeg holder af min herre og af min kone og mine børn, jeg vil ikke frigives,"
- v6 skal hans herre føre ham frem for Gud og stille ham op ad døren eller dørstolpen; dér skal han bore hul i hans øreflip med en syl, og han skal være hans træl på livstid.
- v7 Når en mand sælger sin datter som trælkvinde, skal hun ikke frigives på samme måde som trællene.
- v8 Hvis hendes herre ikke bryder sig om hende, skønt han havde bestemt hende for sig selv, skal han lade hende købe fri. Til udlændinge har han ikke ret til at sælge hende, for han har været troløs mod hende.
- v9 Hvis han bestemmer hende for sin søn, skal hun have en datters rettigheder.
- v10 Hvis han gifter sig med en til, må han ikke skære ned på det, den første har krav på, hverken føde, klæder eller ægteskabelig omgang.
- v11 Yder han hende ikke disse tre ting, skal hun frigives uden vederlag, helt gratis.
-

LOVEN I BIBELEN

- 2 Mos 21, **Love om vold**
- v12 Den, der slår en mand ihjel, skal lide døden.
- v13 Har han imidlertid ikke tragtet ham efter livet, men Gud lod det ske ved hans hånd, kan han flygte hen til et sted, jeg vil anvise dig.
- v14 Hvis nogen derimod begår overgreb mod en anden og snigmyrder ham, skal du tage ham væk fra mit alter, for at han kan lide døden.
- v15 Den, der slår sin far eller mor, skal lide døden.
- v16 Den, der røver et menneske og sælger det eller selv beholder det, skal lide døden.
- v17 Den, der forbander sin far eller sin mor, skal lide døden.
- v18 Når mænd kommer op at skændes, og den ene rammer den anden med en sten eller en jordknold, og manden ikke dør af det, men dog må holde sengen,
- v19 da skal den, der ramte ham, gå fri af straf, hvis den anden er i stand til at stå op og gå omkring udenfor, støttet til sin stok; han skal dog yde ham erstatning for sengelejet og sørge for lægebehandling.
- v20 Når en mand slår sin træl eller trælkvind med sin stok, så de dør på stedet, skal det hævnnes.
- v21 Men lever de en dag eller to, skal det ikke hævnnes. Det er jo hans egne penge, det drejer sig om.
- v22 Når mænd kommer op at slås og kommer til at skubbe til en gravid kvinde, så hun aborterer, men der ikke støder anden ulykke til, skal den skyldige bøde med så meget, som kvindens mand pålægger ham. Boden skal han betale hos dommerne.
- v23 Men støder der en ulykke til, skal du betale med liv for liv,
- v24 øje for øje, tand for tand, hånd for hånd, fod for fod,
- v25 brandsår for brandsår, flænge for flænge, skramme for skramme.
- v26 Når en mand rammer sin træl eller trælkvind i øjet, så han ødelægger det, skal han frigive dem som erstatning for øjet.
- v27 Hvis han slår en tand ud på sin træl eller trælkvind, skal han frigive dem som erstatning for tanden.
- v28 Når en okse stanger en mand eller kvinde ihjel, skal oxen stenes, og man må ikke spise dens kød. Oksens ejer skal gå fri af straf.
- v29 Men hvis oxen tidligere har stanget, og dens ejer ikke har passet på den, skønt han er blevet advaret, og den så stanger en mand eller kvinde ihjel, skal oxen stenes, og også dens ejer skal lide døden.
- v30 Men hvis det pålægges ham at betale sonenpenge, skal han som løsesum for sit liv betale, hvad der bliver pålagt ham.
- v31 Hvis oxen stanger en dreng eller pige, skal ejeren behandles efter de samme regler.
- v32 Hvis oxen stanger en træl eller trælkvind, skal ejeren betale tredive sekel sølv til deres herre, og oxen skal stenes.
- 2 Mos 21, **Love om ejendomserstatning**
- v33 Når en mand tager dækslet af en brønd, eller når en mand graver en brønd uden at lægge dæksel over den, og en okse eller et æsel falder ned i den,
- v34 skal brøndens ejer yde erstatning i rede penge til dyrets ejer; det døde dyr må han selv beholde.
- v35 Når en mands okse stanger en anden mands okse ihjel, skal de to mænd sælge den levende okse og dele pengene; også den døde okse skal de dele.
- v36 Hvis oksens ejer ikke har passet på den, skønt det var kendt, at den havde stanget tidligere, skal han yde en okse som erstatning; det døde dyr må han selv beholde.
- v37 Når en mand stjæler en okse eller et får og slagter det eller sælger det, skal han yde erstatning med fem stykker hornkvæg for en okse og fire stykker småkvæg for et får.
- 2b Han skal yde fuld erstatning; hvis han ikke ejer noget, skal han sælges som betaling for det, han har stjålet.
- 2 Mos 22, **Love om ejendomserstatning**
- v3 Men hvis det, han har stjålet, findes i live hos ham, hvad enten det er en okse eller et æsel eller et får, skal han erstatte det med to for én.
- v1 Hvis tyven bliver pågrebet under indbruddet og bliver slået ihjel, foreligger der ikke blodskyld.
- v2a Men hvis det sker, efter at solen er stået op, foreligger der blodskyld.
-

LOVEN I BIBELEN

- v4 Når en mand lader sine dyr græsse på sin mark eller i sin vingård og lader dem gå løse, og de så græsser på en andens mark, skal han yde erstatning med det bedste fra sin mark eller sin vingård.
- v5 Når en ild breder sig og får fat i tjørnekrat, så kornstakke eller uhøstet korn eller en hel mark fortæres af ilden, skal den, der antændte ilden, yde erstatning.
- v6 Når en mand giver en anden mand penge eller ting i forvaring, og det så bliver stjålet fra den mands hus, skal tyven, hvis han bliver pågrebet, yde dobbelt erstatning.
- v7 Hvis tyven ikke bliver pågrebet, skal husets ejer træde frem for Gud og sværge på, at han ikke har forgrebet sig på den andens ejendom.
- v8 I enhver sag om ulovlig besiddelse af okser, af æsler, af får, af tøj, af hvad som helst, én har mistet og nu påstår findes hos en anden, skal de to parter fremlægge deres sag for Gud. Den, Gud erklærer skyldig, skal yde den anden dobbelt erstatning.
- v9 Når en mand giver en anden mand et æsel, en okse, et får eller et hvilket som helst dyr i forvaring, og det så dør eller kommer til skade eller bliver bortført, uden at nogen ser det,
- v10 skal den anden mand med en ed ved Herren sværge over for den første, at han ikke har forgrebet sig på hans ejendom. Det skal ejeren godtage, og han skal ikke have erstatning.
- v11 Men hvis det bliver stjålet fra ham, skal han yde ejeren erstatning.
- v12 Hvis det bliver sønderrevet, skal han fremlægge det sønderrevne dyr som bevis, og han skal ikke yde erstatning for det.
- v13 Når en mand låner et dyr af en anden mand, og det kommer til skade eller dør, mens ejeren ikke er til stede, skal manden yde erstatning.
- v14 Men hvis ejeren er til stede, skal han ikke yde erstatning. Hvis dyret var lejet, går tabet op mod lejen.
- v15 Når en mand forfører en jomfru, som ikke er forlovet, og har samleje med hende, skal han betale brudekøbssummen for hende og gifte sig med hende.
- v16 Men hvis hendes far nægter at give hende til ham, skal han alligevel betale, hvad der svarer til brudekøbssummen for en jomfru.
- v17 En troldkvinde må du ikke lade blive i live.
- 2 Mos 22, **Forskellige love**
- v18 Enhver, der parrer sig med et dyr, skal lide døden.
- v19 Den, der ofrer til andre guder, og ikke til Herren alene, skal der lægges band på.
- v20 Den fremmede må du ikke udnytte eller undertrykke. I var jo selv fremmede i Egypten.
- v21 Enken og den faderløse må I ikke behandle hårdt.
- v22 Hvis du alligevel gør det, vil jeg høre, når de råber til mig,
- v23 og da flammer min vrede op, og jeg dræber jer med sværd, så jeres koner bliver enker og jeres børn faderløse.
- v24 Hvis du låner penge ud til nogen i mit folk, til den fattige hos dig, må du ikke optræde som ågerkarl over for ham; I må ikke kræve renter af ham.
- v25 Hvis du tager en anden mands kappe i pant, skal du give den tilbage til ham før solnedgang.
- v26 Det er det eneste, han har at dække sig med; det er den kappe, han skal have på kroppen; hvad skal han ellers sove i? Når han råber til mig, hører jeg ham, for jeg er nådig.
- v27 Du må ikke forbande Gud. Du må ikke forbande en stormand i dit folk.
- v28 Du må ikke holde afgiften af din kornhøst og din vinhøst tilbage. Den førstefødte af dine sønner skal du give til mig.
-

LOVEN I BIBELEN

Love om ofre - nydelse af kød

- v29 Det samme skal du gøre med dine okser og dit småkvæg. Syv dage skal det blive hos sin mor; på den ottende dag skal du give mig det.
- v30 I skal være hellige for mig. Kødet af sønderrevne dyr, som I finder på marken, må I ikke spise; det skal I kaste for hundene.

2 Mos 23, Love om rettergang

- v1 Du må ikke sprede løgnagtige rygter. Gør ikke fælles sag med den skyldige ved at optræde som falsk vidne.
- v2 Du må ikke følge mængden i at øve ondt. Du må ikke aflægge vidnesbyrd i en retssag for at føje mængden og bøje retten.
- v3 Du må ikke begunstige den fattige i en retssag.
- v4 Når din fjendes okse eller æsel er faret vild, og du møder dem, skal du bringe dem tilbage til ham.
- v5 Når du ser din uvens æsel segne under sin byrde, må du ikke svigte ham; du skal hjælpe ham.
- v6 Du må ikke bøje retten for den fattige i en retssag.
- v7 Hold dig fra løgnagtige sager, og vold ikke uskyldiges og retfærdiges død; for jeg frikender ikke den skyldige.
- v8 Du må ikke tage imod bestikkelse, for bestikkelse blinder de seende og forvansker de uskyldiges sag.
- v9 Den fremmede må du ikke undertrykke. I kender de fremmedes kår, for I selv var fremmede i Egypten.

2 Mos 23, Love om sabbater og store højtider

- v10 Seks år skal du tilså din jord og høste afgrøden.
- v11 Men det syvende år skal du lade den ligge brak og urørt. Så kan de fattige i dit folk få deres føde af den, og hvad de levner, kan de vilde dyr æde. På samme måde skal du gøre med din vingård og din olivenlund.
- v12 Seks dage skal du gøre dit arbejde, men på den syvende dag skal du holde fri, for at din okse og dit æsel kan hvile, og din trælkvindes søn og den fremmede kan puste ud.
- v13 Hold jer alt det for øje, jeg har sagt jer. I må ikke påkalde andre guders navne, de må ikke høres fra din mund.
- v14 Tre gange om året skal du fejre fest for mig.
- v15 Du skal holde de usyrede brøds fest. Syv dage skal du spise usyrede brød ved festen i måneden abib, sådan som jeg har befalet dig, for i den måned drog du ud af Egypten. Tomhændet må ingen se mit ansigt.
- v16 Endvidere skal du holde kornhøstfesten med den første afgrøde af det, du sår på marken, og frugthøstfesten ved årets udgang, når du bringer afgrøden fra marken i hus.
- v17 Tre gange om året skal alle mænd hos dig se Gud Herrens ansigt.
- v18 Du må ikke ofre blodet fra mit slagtoffer sammen med syrnet brød. Fedtet fra mit festoffer må ikke ligge natten over.
- v19 Det bedste af den første afgrøde af din jord skal du bringe til Herren din Guds hus.

2 Mos 24, Pagt slutningen på Sinaj * Lovens tavler

- v1 Herren sagde til Moses: "Gå op til Herren sammen med Aron, Nadab og Abihu og halvfjerds af Israels ældste. På lang afstand skal I kaste jer ned;
- v2 kun Moses må træde frem for Herren, de andre må ikke. Folket må ikke komme op sammen med ham."
- v3 Moses gik hen og kundgjorde alle Herrens ord og alle retsreglerne for folket, og folket svarede med én røst og sagde: "Alt, hvad Herren befaler, vil vi gøre."

LOVEN I BIBELEN

- v4 Så skrev Moses alle Herrens ord ned, og næste morgen byggede han et alter ved bjergets fod og rejste tolv stenstøtter, en for hver af Israels tolv stammer.
- v5 Derpå satte han israelitternes unge mænd til at bringe brændofre og at ofre tyre som måltids ofre til Herren.
- v6 Moses tog den ene halvdel af blodet og hældte det i skåle, og den anden halvdel stænkede han på alteret.
- v7 Derpå tog han pagtsbogen og læste den op for folket, og de sagde: "Vi vil adlyde Herren og gøre alt, hvad han befaler."
- v8 Så tog Moses blodet og stænkede det på folket, og han sagde:
"Dette er pagtens blod, den pagt, Herren har sluttet med jer på grundlag af alle disse ord."
- v9 Moses gik op sammen med Aron, Nadab og Abihu og halvfjerds af Israels ældste,
v10 og de så Israels Gud. Under hans fødder var der som et flisegulv af safirer, så rent og klart som himlen selv.
- v11 Disse fornemme israelitter lagde han ikke hånd på. De skuede Gud og spiste og drak.
- v12 Herren sagde til Moses: "Kom op til mig på bjerget og bliv der, så vil jeg give dig stentavlerne med den lov og befaling, som jeg har skrevet ned for at belære dem."
- v13 Så rejste Moses sig sammen med Josva, som var i hans tjeneste, og Moses gik op på Guds bjerg.
v14 Til de ældste sagde han: "Bliv her, til vi kommer tilbage til jer; Aron og Hur er hos jer. Skal nogen have en sag afgjort, kan han henvende sig til dem."
- v15 Så gik Moses op på bjerget. Skyen dækkede bjerget,
v16 og Herrens herlighed tog bolig på Sinajs bjerg. I seks dage dækkede skyen bjerget, og på den syvende dag kaldte han på Moses inde fra skyen.
- v17 For israelitterne så Herrens herlighed ud som en fortærende ild på bjergets top.
v18 Men Moses gik ind i skyen og op på bjerget, og han blev på bjerget i fyre dage og fyre nætter.

2 Mos 25, **Love om bidrag til Helligdommen**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Sig til israelitterne, at de skal yde afgift til mig; fra enhver, der vil give frivilligt, skal I modtage afgiften til mig.
- v3 Dette er den afgift, I skal modtage fra dem: guld, sølv og bronze,
v4 purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof, fint linned, gedeuld,
v5 rødindfarvede vædderskind og delfinskind, akacietræ,
v6 olie til lampen, balsamstoffer til salvningsolien og til vellugtende røgelse,
v7 shoham-sten og andre sten til at sætte på efoden og på brystskjoldet.

2 Mos 25, **Forordning om indretning af helligdommen**

- v8 De skal lave mig en helligdom, så vil jeg tage bolig hos dem.
v9 I skal lave den nøjagtigt efter det forbillede af boligen og dens udstyr, jeg viser dig.

2 Mos 25, **Love om skuebrødsbordet**

- v23 Du skal lave et bord af akacietræ, to alen langt, en alen bredt og halvanden alen højt.
v24 Du skal beklæde det med rent guld og lave en kant af guld hele vejen rundt;
v25 du skal lave en liste på en håndsbredde hele vejen rundt og lave en guldkant om listen hele vejen rundt.
v26 Du skal lave fire guldringe til det og anbringe ringene i de fire hjørner på de fire ben.
v27 Ringene skal sidde tæt ved listen som holdere for bærestængerne, så man kan bære bordet.
v28 Du skal lave bærestængerne af akacietræ og beklæde dem med guld; dem skal bordet bæres med.
v29 Du skal lave dets fade, dets skåle, dets kander og dets offerskåle, hvori der bringes drikoffer; du skal lave dem af rent guld.
v30 På bordet skal du til stadighed have skuebrød liggende for mit ansigt.

LOVEN I BIBELEN

2 Mos 25, **Love om lysestagen * Minoraen**

- v31 Du skal lave en lysestage af rent guld; som udhamret arbejde skal lysestagen laves, både dens fod og selve stagen; dens bægre, vulster og blomster skal gå i ét med den.
- v32 Seks arme skal gå ud fra dens sider, tre arme fra lysestagens ene side og tre arme fra dens anden side.
- v33 På den første arm skal der være tre bægre formede som mandelblomster med vulst og blomst, tre bægre formede som mandelblomster med vulst og blomst på den næste arm, og således med alle seks arme, der går ud fra lysestagen.
- v34 På selve lysestagen skal der være fire bægre formede som mandelblomster med vulst og blomst.
- v35 Der skal være en vulst under det første par arme på den, en vulst under det næste par arme på den, og en vulst under det sidste par arme på den, altså de seks arme, som går ud fra lysestagen.
- v36 Vulsterne og armene skal gå i ét med selve stagen. Det hele skal være udhamret arbejde i ét stykke af rent guld.
- v37 Du skal lave dens syv lamper, og lamperne skal sættes på, så de kan lyse foran den.
- v38 Tænger og fyrbækkener til den skal være af rent guld.
- v39 Af en talent rent guld skal du lave den og alle disse redskaber.
- v40 Sørg for at lave det efter det forbillede, du fik at se på bjerget.

2 Mos 26, **Love om Helligdommen**

- v1 Boligen skal du lave af ti teltduge; dem skal du fremstille af tvundet, fint linned og purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof med kunstfærdigt indvævede keruber.
- v2 Hver teltdug skal være 28 alen lang og 4 alen bred; alle teltdugene skal have samme mål.
- v3 De fem teltduge skal være syet sammen til ét stykke, og de fem andre til ét stykke.
- v4 Du skal lave løkker af purpurblåt garn i kanten af den ene teltdug for enden af de sammensyede teltduge, og ligesådan skal du gøre i kanten af den sidste teltdug i det andet sammensyede stykke.
- v5 Halvtreds løkker skal du lave på den ene teltdug, og halvtreds løkker skal du lave for enden af teltdugen i det andet sammensyede stykke; løkkerne skal sidde over for hinanden.
- v6 Så skal du lave halvtreds guldhager, og med hagerne skal du føje teltdugene sammen, så boligen bliver en helhed.
- v7 Du skal lave teltduge af gedeuld til et telt over boligen; du skal lave det af elleve teltduge.
- v8 Hver teltdug skal være 30 alen lang og 4 alen bred; de elleve teltduge skal have samme mål.
- v9 Du skal sy de fem teltduge sammen for sig og de seks teltduge for sig; den sjette, den ved teltets forside, skal du lægge dobbelt.
- v10 Du skal lave halvtreds løkker i kanten af den sidste teltdug i det sammensyede stykke og halvtreds løkker i kanten af teltdugen i det andet sammensyede stykke.
- v11 Så skal du lave halvtreds bronzehager og sætte hagerne ind i løkkerne og føje teltet sammen, så det bliver en helhed.
- v12 Det overskydende nedhæng af teltdugene, halvdelen af den overskydende teltdug, skal du lade hænge ned over bagsiden af boligen,
- v13 og den alen på hver side, som teltdugene er længere, skal hænge ned over begge sider af boligen for at dække den.
- v14 Du skal lave et dække over teltet af rødindfarvede vædderskind og et dække ovenover igen af delfinskind.
- v15 Du skal lave plankerne til boligen, lodrette planker af akacietræ;
- v16 hver planke skal være 10 alen lang og halvanden alen bred.
- v17 Der skal være to tappe på hver planke, og de skal være forbundet med hinanden; sådan skal du lave alle plankerne til boligen.
- v18 Du skal lave plankerne til boligen, tyve planker til sydsiden, mod syd,
- v19 og du skal lave fyrre fodstykker af sølv under de tyve planker, to fodstykker under hver planke til dens to tappe.
- v20 Til boligens anden side, nordsiden, tyve planker
- v21 og deres fyrre fodstykker af sølv, to fodstykker under hver planke.
- v22 Til boligens bagvæg, mod vest, skal du lave seks planker.

LOVEN I BIBELEN

- v23 Til boligens hjørner i bagvæggen skal du lave to planker,
v24 og de skal være "tvillinger" i samme ring forneden og ligeledes foroven; sådan skal det være med dem begge, de skal være til de to hjørner.
- v25 Der skal være otte planker med fodstykker af sølv, seksten fodstykker, to fodstykker under hver planke.
v26 Du skal lave tværlægter af akacietræ, fem til plankerne i den ene af boligens side
v27 og fem til plankerne i den anden af boligens sider og fem tværlægter til plankerne i boligens bagvæg, mod vest.
- v28 Den midterste tværlægte, midt på plankerne, skal gå fra den ene ende af væggen til den anden.
v29 Du skal beklæde plankerne med guld, og ringene til dem skal du lave af guld til holdere for tværlægterne, og du skal beklæde tværlægterne med guld.
v30 Så skal du rejse boligen, sådan som du fik det at se på bjerget.
- v31 Du skal lave forhænget af purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og tvundet, fint linned med kunstfærdigt indvævede keruber.
- v32 Du skal fæstne det til fire stolper af akacietræ, der er beklædt med guld og har kroge af guld og står på fire fodstykker af sølv;
v33 du skal fæstne forhænget nedenunder hagerne. Så skal du bringe Vidnesbyrdets ark ind bag forhænget, så forhænget danner skel for jer mellem det Hellige og det Allerhelligste,
v34 og du skal lægge sonedækket oven på Vidnesbyrdets ark i det Allerhelligste.
v35 Du skal stille bordet uden for forhænget; lysestagen skal stå over for bordet ved boligens sydvæg, og bordet skal du stille ved nordvæggen.
- v36 For indgangen til teltet skal du lave et forhæng af purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og tvundet, fint linned i broget vævning.
v37 Til forhænget skal du lave fem stolper af akacietræ; du skal beklæde dem med guld, og krogene på dem skal være af guld, og du skal støbe fem fodstykker af bronze til dem.

2 Mos 27, **Love om brændofferalteret**

- v1 Du skal lave alteret af akacietræ; alteret skal være kvadratisk, 5 alen langt og 5 alen bredt og 3 alen højt.
v2 Du skal lave horn på dets fire hjørner; hornene skal gå i ét med alteret, og du skal beklæde det med bronze.
- v3 Du skal lave askespande til at fjerne fedtasken i, skovle, stænkeskåle, gafler og fyrbækkener; alle redskaber til det skal du lave af bronze.
- v4 Du skal lave et bronzegitter til det i fletværk, og på fletværket skal du lave fire bronzeringe i de fire hjørner.
- v5 Du skal anbringe det forneden under indfatningen på alteret, og fletværket skal nå halvt op på alteret.
v6 Du skal lave bærestænger til alteret, bærestænger af akacietræ, og du skal beklæde dem med bronze.
v7 Bærestængerne skal stikkes ind i ringene, så de sidder på begge sider af alteret, så man kan bære det.
v8 Du skal lave det af brædder, og det skal være hult. Som du fik det at se på bjerget, sådan skal de lave det.

2 Mos 27, **Love om forgården**

- v9 Du skal lave forgården til boligen. På sydsiden, mod syd, skal omhænget til forgården være af tvundet, fint linned, 100 alen langt på den ene side.
- v10 Der skal være tyve stolper med tyve fodstykker af bronze, mens stolpernes kroge og tværstænger skal være af sølv.
- v11 Ligeledes skal der på nordsiden i hele længden være omhæng, 100 alen langt, med tyve stolper og tyve fodstykker af bronze, mens stolpernes kroge og tværstænger skal være af sølv.
- v12 På forgårdens vestlige bredside skal der være et omhæng på 50 alen med ti stolper og ti fodstykker.
v13 Forgårdens østlige bredside, mod øst, skal være 50 alen;
v14 til den ene side skal der være et omhæng på 15 alen med tre stolper og tre fodstykker,
v15 og til den anden side et omhæng på 15 alen med tre stolper og tre fodstykker.
v16 Til forgårdens portåbning skal der være et forhæng på 20 alen af purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og tvundet, fint linned i broget vævning med fire stolper og fire fodstykker.

LOVEN I BIBELEN

- v17 Alle forgårdens stolper hele vejen rundt skal være forbundet med tværstænger af sølv; de skal have kroge af sølv og fodstykker af bronze.
- v18 Forgården skal være 100 alen lang og 50 alen bred og 5 alen høj, og omhængt skal være af tvundet, fint linned, og fodstykkerne skal være af bronze.
- v19 Alle redskaber til alt arbejdet på boligen, alle dens pløkke og alle forgårdens pløkke skal være af bronze.

2 Mos 27, **Love om olie til lysestagens lamper**

- v20 Du skal give israelitterne besked om at skaffe dig ren olie af knuste oliven til lysestagen, så man altid kan sætte en lampe på.
- v21 I Åbenbaringsteltet uden for forhænget foran Vidnesbyrdet, skal Aron og hans sønner sørge for, at den fra aften til morgen kan brænde for Herrens ansigt. Det skal være en eviggyldig ordning, slægt efter slægt, hos israelitterne.

2 Mos 28, **Love om præstedragten**

- v1 Lad din bror Aron og hans sønner træde frem for dig ud af israelitternes midte for at gøre præstetjeneste for mig, Aron og hans sønner Nadab, Abihu, Eleazar og Itamar.
- v2 Du skal lave hellige klæder til din bror Aron til ære og pyrd,
- v3 og du skal give besked til alle kyndige mænd, som jeg har fyldt med kundskabs ånd, om at lave klæder til Aron for at hellige ham til at gøre præstetjeneste for mig.
- v4 Dette er de klæder, de skal lave: brystskjold, efod, kappe, mønstret kjortel, turban og skærf; de skal lave hellige klæder til din bror Aron og hans sønner, så de kan gøre præstetjeneste for mig.
- v5 De skal bruge guld, purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og fint linned.
- v6 Efoden skal de lave af guld, purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og tvundet, fint linned i kunstfærdig vævning.
- v7 Den skal have to skulderbånd i de to hjørner, så den kan bindes på.
- v8 Bæltet, den skal fastgøres med, skal gå i ét med efoden og laves på samme måde som den: af guld, purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og tvundet, fint linned.
- v9 Så skal du tage to shoham-sten og indgravere Israels sønners navne på dem,
- v10 seks af navnene på den ene sten, og de seks øvrige navne på den anden sten i aldersfølge;
- v11 som stenskereren graverer i en segtring, skal du indgravere Israels sønners navne i de to sten; du skal sætte dem i indfatninger af guld.
- v12 De to sten skal du sætte på efodens skulderbånd som sten, der skal bringe israelitterne i erindring, og Aron skal bære deres navne på sine skuldre for Herrens ansigt til erindring.
- v13 Du skal lave øskener af guld
- v14 og to kæder af rent guld; de skal være snoede, som man laver reb, og du skal sætte de snoede kæder i øskenerne.
- v15 Du skal lave doms-brystskjoldet i kunstfærdig vævning; du skal lave det på samme måde som efoden: af guld, purpurblåt, purpurrødt og karminrødt stof og tvundet, fint linned skal du lave det.
- v16 Det skal være kvadratisk og lagt dobbelt, et fingerspand langt og et fingerspand bredt.
- v17 Du skal sætte fire rækker sten på det: en række med rubin, topas og smaragd, den første række;
- v18 den anden række med granat, safir og månesten;
- v19 den tredje række med opal, agat og ametyst;
- v20 og den fjerde række med krysolit, shoham og jaspis. Når de sættes på, skal de være indfattet i guld.
- v21 Stenene skal svare til navnene på Israels tolv sønner, én for hvert navn; som indgravering i en segtring skal de tolv stammer stå der, hver med sit navn.
- v22 Til brystskjoldet skal du lave snoede kæder af rent guld, som man laver reb,
- v23 og til brystskjoldet skal du lave to ringe af guld; de to ringe skal du anbringe i de to hjørner af brystskjoldet
- v24 og sætte de to guldreb i de to ringe i hjørnerne af brystskjoldet.
- v25 De to ender af de to reb skal du sætte i de to øskener og anbringe dem på efodens skulderbånd, på forsiden.

LOVEN I BIBELEN

- v26 Så skal du lave to ringe af guld og anbringe dem i de to andre hjørner af brystskjoldet, på den kant af det, som vender ind mod efoden.
- v27 Og du skal lave to ringe af guld og anbringe dem nederst på efodens to skulderbånd på forsiden, dér hvor den er bundet på, oven over efodens bælte.
- v28 Brystskjoldet skal bindes fast med en purpurblå snor fra dets ringe til efodens ringe; brystskjoldet skal sidde oven over efodens bælte, så det ikke forskubbes fra efoden.
- v29 Når Aron går ind i helligdommen, skal han bære Israels sønners navne på doms-brystskjoldet ved sit hjerte, så de til stadighed bringes i erindring for Herren.
- v30 I doms-brystskjoldet skal du lægge Urim og Tummim; de skal være ved Arons hjerte, når han går ind for Herrens ansigt, og Aron skal til stadighed bære domsafgørelsen for israelitterne ved sit hjerte for Herrens ansigt.
- v31 Du skal lave kappen, som hører til efoden, helt i purpurblåt.
- v32 Dens halsåbning skal være midtpå med en vævet halslinning hele vejen rundt; den skal være ligesom åbningen i et læderpanser for ikke at blive revet i stykker.
- v33 På dens slæb skal du lave granatæbler af purpurblåt, purpurrødt og karminrødt garn hele vejen rundt og guldbjælde imellem dem hele vejen rundt,
- v34 skiftevis guldbjælde og granatæble hele vejen rundt på kappens slæb.
- v35 Aron skal have den på, når han gør tjeneste, så det kan høres, når han går ind i helligdommen for Herrens ansigt, og når han går ud, så han ikke dør.
- v36 Du skal lave en blomst af rent guld, og på den skal du indgravere, som man graverer i en seglring: Hellig for Herren.
- v37 Du skal sætte den på en purpurblå snor, og den skal sidde på turbanen; på forsiden af turbanen skal den sidde.
- v38 Den skal være på Arons pande, så Aron kan have det fulde ansvar for de helliggaver, israelitterne helliger, alle deres hellige gaver; den skal til stadighed være på hans pande, for at israelitterne kan opnå Herrens velbehag.
- v39 Du skal væve en mønstret kjortel af fint linned, du skal lave en turban af fint linned, og du skal lave et skærf i broget vævning.
- v40 Til Arons sønner skal du lave kjortler, og du skal lave skærf til dem, og huer skal du lave til dem til ære og pryd;
- v41 det skal du give din bror Aron og hans sønner på. Så skal du salve dem og indsætte dem som præster og hellige dem, og de skal gøre præstetjeneste for mig.
- v42 Du skal lave linnedbukser til dem til at skjule deres kønsdele; de skal gå fra deres hofter ned over lårene.
- v43 Aron og hans sønner skal have dem på, når de går ind i Åbenbaringsteltet, eller når de kommer nær til alteret for at gøre tjeneste i helligdommen, så de ikke pådrager sig skyld og dør. Dette skal være en eviggyldig ordning for ham og hans efterkommere.
- 2 Mos 29, **Love om præstevielsen**
- v1 Sådan skal du gøre ved dem for at hellige dem til at gøre præstetjeneste for mig: Tag en tyrekalv og to væddere, alle sammen lydefri,
- v2 samt usyrede brød, usyrede ringbrød, rørt op med olie, og usyrede fladbrød, penslede med olie; du skal lave dem af fint hvedemel.
- v3 Du skal lægge brødene i en kurv og bringe dem i kurven tillige med tyren og de to væddere.
- v4 Så skal du lade Aron og hans sønner træde frem ved indgangen til Åbenbaringsteltet og vaske dem med vand.
- v5 Du skal tage klæderne og iføre Aron kjortlen, efod-kappen, efoden og brystskjoldet, og fastgøre det på ham med efodens bælte.
- v6 Du skal sætte turbanen på hans hoved og fæstne det hellige diadem på turbanen.
-

LOVEN I BIBELEN

- v7 Du skal tage salvningsolien og hælde den over hans hoved og salve ham.
- v8 Så skal du lade hans sønner træde frem; du skal iføre dem kjortler,
- v9 binde skærf om dem, om Aron og hans sønner, og binde huer på dem. De skal have præstetjenesten som en eviggyldig ordning. Når du indsætter Aron og hans sønner,
- v10 skal du føre tyren frem foran Åbenbaringsteltet. Aron og hans sønner skal lægge deres hænder på tyrens hoved,
- v11 og du skal slagte den for Herrens ansigt ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v12 Du skal tage noget af tyrens blod og stryge det på alterets horn med fingeren, og resten af blodet skal du hælde ud ved alterets sokkel.
- v13 Du skal tage alt fedtet, der dækker indvoldene, leverlappen og de to nyrer med fedtet på dem og brænde det på alteret.
- v14 Tyrens kød, dens hud og dens tarmindehold skal du brænde op uden for lejren. Det er et syndoffer.
- v15 Så skal du tage den ene vædder; Aron og hans sønner skal lægge hænderne på vædderens hoved,
- v16 og du skal slagte den. Du skal tage dens blod og stænke det på alteret hele vejen rundt.
- v17 Du skal skære vædderen ud, vaske dens indvolde og dens skanke og lægge det på de udskårne stykker og på dens hoved;
- v18 så skal du brænde hele vædderen på alteret. Det er et brændoffer for Herren, en liflig duft, et offer for Herren.
- v19 Så skal du tage den anden vædder; Aron og hans sønner skal lægge hænderne på vædderens hoved,
- v20 og du skal slagte den. Du skal tage noget af blodet og stryge det på Arons højre øreflip og på hans sønners højre øreflip og på deres højre tommelfinger og deres højre storetå, og resten af blodet skal du stænke på alteret hele vejen rundt.
- v21 Du skal tage noget af blodet på alteret og af salvningsolien og stænke det på Aron og hans klæder og ligeledes på hans sønner og deres klæder. Så er han og hans klæder hellige og ligeledes hans sønner og deres klæder.
- v22 Af vædderen skal du tage fedtet, fedthalen, det fedt, der dækker indvoldene, leverlappen, de to nyrer med fedtet på dem og det højre lårstykke, for det er en indsættelsesoffervædder.
- v23 Og du skal tage et rundt brød, et ringformet oliebrød og et fladbrød fra kurven med de usyrede brød, som står for Herrens ansigt.
- v24 Læg det alt sammen i hænderne på Aron og hans sønner og lad dem foretage svingningen med det for Herrens ansigt.
- v25 Så skal du tage det igen og brænde det på alteret sammen med brændofferet, en liflig duft for Herrens ansigt, et offer for Herren.
- v26 Du skal tage bryststykket fra Arons indsættelsesoffervædder og foretage svingningen med det for Herrens ansigt; det skal være din andel.
- v27 Du skal hellige svingnings-bryststykket og afgifts-lårstykket, det som bliver svunget, og som bliver ydet som afgift fra indsættelsesoffervædderen, det som Aron og hans sønner skal have.
- v28 Det skal tilfalde Aron og hans sønner som en eviggyldig rettighed, de har hos israelitterne, for det er en afgift. Det skal være israeliternes afgift af deres måltids ofre, deres afgift til Herren.
- v29 Arons hellige klæder skal hans sønner bære efter ham, når de skal salves og indsættes.
- v30 I syv dage skal den af hans sønner, som bliver præst efter ham, bære dem, når han går ind i Åbenbaringsteltet for at gøre tjeneste i helligdommen.
- v31 Du skal tage indsættelsesoffervædderen og koge kødet på et helligt sted.
- v32 Vædderens kød og brødet i kurven skal Aron og hans sønner spise ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v33 Det, hvormed der skaffes soning, skal de spise, når de skal indsættes og helliges; ingen uindviet må spise det, for det er helligt.
- v34 Hvis der bliver noget af indsættelsesofferkødet og af brødet tilovers til næste morgen, skal du brænde det; det må ikke spises, for det er helligt.
- v35 Du skal gøre med Aron og hans sønner, ganske som jeg har befaleet dig. Syv dage skal deres indsættelse vare.
- v36 Hver dag skal du ofre en syndoffertyr til soning, og du skal rense alteret for synd og skaffe det soning, og du skal salve og hellige det.
-

LOVEN I BIBELEN

v37 Syv dage skal du skaffe alteret soning og hellige det. Så er alteret højhelligt; enhver, som rører ved alteret, bliver hellig.

2 Mos 29, **Love om daglig brændoffer**

v38 Dette skal du ofre på alteret: to årgamle lam som dagligt offer.
v39 Det ene lam skal du ofre om morgenen, og det andet lam skal du ofre, lige inden mørket falder på.
v40 Sammen med det ene lam skal du bringe en tiendedel efa fint mel, rørt op med en kvart hin olie af knuste oliven, og et drikoffer på en kvart hin vin.
v41 Det andet lam skal du ofre, lige inden mørket falder på; sammen med det skal du bringe afgrødeoffer med tilhørende drikoffer som om morgenen, en liflig duft, et offer for Herren.
v42 Det er det daglige brændoffer, slægt efter slægt, for Herrens ansigt, ved indgangen til Åbenbaringsteltet, dér hvor jeg vil åbenbare mig for jer og tale til dig.
v43 Der vil jeg åbenbare mig for israelitterne, så stedet helliges ved min herlighed.
v44 Jeg vil hellige Åbenbaringsteltet og alteret, og Aron og hans sønner vil jeg hellige til at gøre præstetjeneste for mig.
v45 Jeg vil tage bolig iblandt israelitterne, og jeg vil være deres Gud.
v46 De skal vide, at jeg er Herren deres Gud, som førte dem ud af Egypten for at tage bolig blandt dem. Jeg er Herren deres Gud.

2 Mos 30, **Love om røgelsesalteret**

v1 Du skal lave et alter til at brænde røgelse på; du skal lave det af akacietræ.
v2 Det skal være kvadratisk, en alen langt og en alen bredt og to alen højt; hornene på det skal gå i ét med det.
v3 Du skal beklæde det med rent guld, både ovenpå, hele vejen rundt på siderne og på hornene, og du skal lave en kant af guld hele vejen rundt.
v4 Du skal lave to guldringe til det under kanten på to af siderne; du skal lave dem på dens to sider som holdere for bærestænger, så man kan bære det med dem.
v5 Du skal lave bærestængerne af akacietræ og beklæde dem med guld.
v6 Du skal stille alteret foran forhænget foran Vidnesbyrdets ark, foran sonedækket oven på Vidnesbyrdet, hvor jeg vil åbenbare mig for dig.
v7 Aron skal brænde vellugtende røgelse på det; hver morgen, når han gør lamperne i orden, skal han brænde det,
v8 og når Aron sætter lamperne på, lige inden mørket falder på, skal han brænde det, et dagligt røgelsesoffer for Herrens ansigt, slægt efter slægt.
v9 Du må ikke ofre uhellig røgelse på det, heller ikke brændoffer eller afgrødeoffer, og du må ikke udgyde drikoffer på det.
v10 Én gang om året skal Aron skaffe dets horn soning; med blodet fra soningssyndofferet skal han én gang om året skaffe det soning, slægt efter slægt. Det er højhelligt for Herren.

2 Mos 30, **Love om personskatten**

v11 Herren talte til Moses og sagde:
v12 Når du holder mandtal over israelitterne for at mønstre dem, skal alle mænd betale sonepenge for sig selv til Herren, når de bliver mønstret, så de ikke rammes af en plage, når de bliver mønstret.
v13 Enhver, der bliver mønstret, skal betale en halv sekel efter helligdommens vægt; en sekel er tyve gera. Den halve sekel er afgift til Herren.
v14 Alle fra tyve år og opefter, der bliver mønstret, skal betale afgift til Herren.
v15 Den rige skal ikke betale mere og den fattige ikke mindre end en halv sekel, når I betaler afgiften til Herren til soning for jer selv.
v16 Du skal tage imod sonepengene fra israelitterne og give dem til tjenesten i Åbenbaringsteltet; det skal bringe israelitterne i erindring for Herrens ansigt til soning for jer selv.

LOVEN I BIBELEN

2 Mos 30, **Love om vaskekummen**

- v17 Herren talte til Moses og sagde:
v18 Du skal lave et bronzebækken og et bronzefodstykke til det til afvaskning, og du skal stille det mellem Åbenbaringsteltet og alteret og komme vand i.
v19 Aron og hans sønner skal vaske deres hænder og fødder i det;
v20 når de går ind i Åbenbaringsteltet, skal de vaske sig med vand, så de ikke dør, og når de nærmer sig alteret for at gøre tjeneste og bringe ofre til Herren,
v21 skal de vaske deres hænder og fødder, så de ikke dør; det skal være en eviggyldig pligt for dem, for ham og hans efterkommere i slægt efter slægt.

2 Mos 30, **Love om hellig olie til salving**

- v22 Herren talte til Moses og sagde:
v23 Du skal tage balsamstoffer af bedste slags: 500 sekel stakte, halvt så meget, 250 sekel, vellugtende kanel, og 250 sekel vellugtende kalmus,
v24 desuden 500 sekel kassia efter helligdommens vægt og en hin olivenolie.
v25 Det skal du lave til en hellig salvningsolie, en krydret salveblanding, som en salveblander laver den; det skal være en hellig salvningsolie.
v26 Med den skal du salve Åbenbaringsteltet, Vidnesbyrdets ark,
v27 bordet og alle genstandene på det, lysestagen og redskaberne til den, røgelsesofferalteret,
v28 brændofferalteret og alle redskaberne til det samt bækkenet og fodstykket til det.
v29 Du skal hellige dem, så de bliver højhellige; enhver, som rører ved dem, bliver hellig.
v30 Du skal salve Aron og hans sønner og hellige dem til at gøre præstetjeneste for mig.
v31 Og du skal sige til israelitterne: Dette skal være min hellige salvningsolie, slægt efter slægt;
v32 den må ikke hældes ud over noget menneske, og I må ikke fremstille nogen olie i samme forhold som den. Den er hellig; den skal være hellig for jer.
v33 Enhver, der blander salve som den og giver den til en uindviet, skal udryddes fra sit folk.

2 Mos 30, **Love om hellig røgelse**

- v34 Herren sagde til Moses: Tag vellugtende stoffer: stakte-dråber, mollusk-olie, galban-gummi og ren røgelse i lige store mål.
v35 Det skal du lave til en krydret røgelse, som en røgelsesblander laver det, saltet, ren og hellig.
v36 Du skal støde det til et fint pulver og lægge noget af det foran Vidnesbyrdet i Åbenbaringsteltet, hvor jeg vil åbenbare mig for dig. Det skal være højhelligt for jer.
v37 Røgelse, som du laver i dette forhold, må I ikke lave til jer selv; den skal være helliget Herren.
v38 Enhver, som fremstiller noget sådant for at nyde duften af det, skal udryddes fra sit folk.

2 Mos 31, **Love om sabbat**

- v12 Herren sagde til Moses:
v13 Sig til israelitterne: I skal holde mine sabbatter, for sabbatten er et tegn mellem mig og jer, slægt efter slægt, for at I skal vide, at det er mig, Herren, som helliger jer.
v14 I skal holde sabbatten, for den er hellig for jer. Den, som vanhelliger den, skal lide døden; enhver, som udfører arbejde på den, skal udryddes fra sit folk.
v15 I seks dage må der udføres arbejde, men på den syvende dag skal der være fuldstændig hvile; den er hellig for Herren. Enhver, der udfører arbejde på sabbatsdagen, skal lide døden.
v16 Israelitterne skal holde sabbatten, så de fejrer sabbat slægt efter slægt som en eviggyldig pagt.
v17 Den er et tegn mellem mig og israelitterne til evig tid; for på seks dage skabte Herren himlen og jorden, men på den syvende dag hvilede han og pustede ud.

2 Mos 34, **Nye stentavler * Pagtens fornyelse * Loven**

- v1 Herren sagde til Moses: "Tilhug to stentavler som de forrige; på dem vil jeg skrive de ord, der stod på de forrige tavler, som du knuste.

LOVEN I BIBELEN

- v2 Hold dig rede til i morgen. I morgen tidlig skal du gå op på Sinajs bjerg og stille dig hos mig dér, på toppen af bjerget.
- v3 Ingen anden må komme op sammen med dig; der må overhovedet ikke vise sig nogen på bjerget, og hverken får eller køer må græsse lige ved bjerget."
- v4 Moses tilhuggede to stentavler som de forrige, og tidligt om morgenen gik han op på Sinajs bjerg, sådan som Herren havde befalet ham, og han tog de to stentavler med sig.
- v5 Herren steg ned i skyen og stillede sig hos ham, og Moses påkaldte Herrens navn.
- v6 Og Herren gik forbi ham og råbte: "Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed.
- v7 Han bevarer troskab i tusind slægtled, tilgiver skyld og overtrædelse og synd; men han lader ikke den skyldige ustraffet; han straffer fædres skyld på børn, børnebørn, oldebørn og tipoldebørn."
- v8 Straks kastede Moses sig til jorden
- v9 og sagde: "Herre, hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så gå med iblandt os, Herre, for nok er det et stivnakket folk, men du vil tilgive vor skyld og synd og beholde os som din ejendom."
- v10 Herren sagde: "Nu vil jeg slutte en pagt. For øjnene af hele dit folk vil jeg gøre sådanne undere, som aldrig før er gjort på jorden eller hos noget andet folk, og hele det folk, som du er hos, skal se Herrens gerning; for det, jeg nu vil gøre for dig, er frygtindgydende.
- v11 Hold alt det, jeg i dag befaler dig. Jeg vil drive amoritterne, kana'anæerne, hittitterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne bort foran dig.
- v12 Tag dig i agt for at slutte pagt med indbyggerne i det land, du rykker ind i, for at det ikke skal blive en snare for dig.
- v13 Deres altre skal I rive ned, deres stenstøtter skal I knuse, deres Ashera-pæle skal I hugge om.
- v14 Du må ikke tilbede nogen anden gud, for "Lidenskabelig" er Herrens navn, for han er en lidenskabelig Gud.
- v15 Du må ikke slutte pagt med landets indbyggere, for når de horer med deres guder og ofrer til dem, vil de indbyde dig, og du kommer til at spise af deres offer;
- v16 og hvis du lader dine sønner gifte sig med deres døtre, og deres døtre horer med deres guder, vil de også få dine sønner til at hore med deres guder.
- v17 Du må ikke lave dig støbte guder.
- v18 Du skal holde de usyrede brøds fest. Syv dage skal du spise usyrede brød, sådan som jeg har befalet dig, ved festen i måneden abib, for i måneden abib drog du ud af Egypten.
- v19 Alt det første, der kommer ud af moderlivet, skal tilhøre mig, det gælder alle handyr af dit kvæg, det førstefødte af okser og får.
- v20 Det førstefødte æsel kan du frikøbe med et stykke småkvæg. Vil du ikke frikøbe det, skal du brække halsen på det. Enhver førstefødt blandt dine sønner skal du frikøbe. Tomhændet må ingen se mit ansigt.
- v21 I seks dage må du arbejde, men på den syvende dag skal du hvile; selv når der skal pløjes eller høstes, skal du hvile.
- v22 Du skal fejre ugefesten med den første afgrøde af hvedehøsten, og frugthøstfesten ved årsskiftet.
- v23 Tre gange om året skal alle mænd hos dig se Gud Herrens, Israels Guds, ansigt.
- v24 Når jeg driver folkene bort foran dig og udvider dit landområde, skal ingen tilegne sig din jord, når du tre gange om året drager op for at se Herren din Guds ansigt.
- v25 Du må ikke ofre mit slagtoffers blod sammen med syrnet brød, og påskefestens offerkød må ikke ligge natten over.
- v26 Det bedste af den første afgrøde af din jord skal du bringe til Herren din Guds hus.

Du må ikke koge et kid i dets mors mælk."

LOVEN I BIBELEN

- v27 Herren sagde til Moses: "Skriv disse ord ned, for det er på grundlag af disse ord, jeg slutter pagt med dig og med Israel."
v28 Så blev han der hos Herren i fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke noget, og han skrev pagtens ord, de ti bud, på tavlerne.

2 Mos 37, **Loven om Lysestagen**

- v17 Han lavede lysestagen af rent guld; som udhamret arbejde lavede han lysestagen, både dens fod og selve stagen; dens bægre, vulster og blomster gik i ét med den.
v18 Seks arme gik ud fra dens sider, tre arme fra lysestagens ene side og tre arme fra dens anden side.
v19 På den første arm var der tre bægre formede som mandelblomster med vulst og blomst, tre bægre formede som mandelblomster med vulst og blomst på den næste arm, og således med alle seks arme, der gik ud fra lysestagen.
v20 På selve lysestagen var der fire bægre formede som mandelblomster med vulst og blomst.
v21 Der var en vulst under det første par arme på den, en vulst under det næste par arme på den og en vulst under det sidste par arme på den, altså de seks arme, som gik ud fra den.
v22 Vulsterne og armene gik i ét med selve stagen. Det hele var udhamret arbejde i ét stykke af rent guld.
v23 Og han lavede dens syv lamper, tængerne og fyrbækkenerne til den af rent guld.
v24 Af en talent rent guld lavede han den og alle redskaberne til den.

2 Mos 40, **Helligdommen opstilles * Herren tager bolig**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 På den første dag i den første måned skal du rejse Åbenbaringsteltets bolig.
v3 Der skal du stille Vidnesbyrdets ark, og du skal dække for arken med forhænget.
v4 Du skal bringe bordet ind og ordne det, der hører til på det, og du skal bringe lysestagen ind og sætte lamperne på den.
v5 Du skal stille guldalteret til røgelsesoffer foran Vidnesbyrdets ark, og du skal anbringe forhænget for indgangen til boligen.
v6 Du skal stille brændofferalteret foran indgangen til Åbenbaringsteltets bolig,
v7 og du skal stille bækkenet mellem Åbenbaringsteltet og alteret og komme vand i det.
v8 Du skal sætte forgården op hele vejen rundt og fæstne forhænget for portåbningen til forgården.
v9 Du skal tage salvningsolien og salve boligen og alt, hvad der er i den, og hellige den og hele dens udstyr, så den bliver hellig.
v10 Du skal salve brændofferalteret og alle redskaberne til det og hellige det, så alteret bliver højhelligt.
v11 Du skal salve bækkenet og fodstykket til det og hellige det.
v12 Så skal du lade Aron og hans sønner træde frem ved indgangen til Åbenbaringsteltet og vaske dem med vand.
v13 Du skal iføre Aron de hellige klæder og salve ham og hellige ham, så han kan gøre præstetjeneste for mig.
v14 Så skal du lade hans sønner træde frem; du skal iføre dem kjortler,
v15 og du skal salve dem, sådan som du salvede deres far, så de kan gøre præstetjeneste for mig. Det skal ske, for at de ved deres salvning kan få en evig præstetjeneste, slægt efter slægt.
v16 Moses gjorde, ganske som Herren havde befalet ham.
v17 På den første dag i den første måned i det andet år blev boligen rejst.
v18 Moses rejste boligen, han satte fodstykkerne til den på plads, stillede plankerne op, anbragte tværlægterne og rejste stolperne til den.
v19 Han spændte teltet ud over boligen og anbragte teltets dække oven over det, sådan som Herren havde befalet Moses.

v20 Så tog han Vidnesbyrdet og lagde det i arken, anbragte bærestængerne på arken og lagde sonedækket oven på arken.
v21 Han førte arken ind i boligen og satte forhænget op, så det dækkede for Vidnesbyrdets ark, sådan som Herren havde befalet Moses.

LOVEN I BIBELEN

- v22 Han stillede bordet i Åbenbaringsteltet i boligens nordside uden for forhænget,
v23 og han lagde en række brød på det for Herrens ansigt, sådan som Herren havde befalet Moses.
- v24 Han stillede lysestagen i Åbenbaringsteltet over for bordet i boligens sydside,
v25 og han satte lamperne på for Herrens ansigt, sådan som Herren havde befalet Moses.
- v26 Han stillede guldalteret i Åbenbaringsteltet foran forhænget,
v27 og han brændte vellugtende røgelse på det, sådan som Herren havde befalet Moses.
v28 Han satte forhænget op for indgangen til boligen.
v29 Brændofferalteret anbragte han ved indgangen til Åbenbaringsteltets bolig, og han bragte brændofferet og afgrødeofferet på det, sådan som Herren havde befalet Moses.
- v30 Han anbragte bækkenet mellem Åbenbaringsteltet og alteret, og han kom vand i det til afvaskning;
v31 Moses og Aron og hans sønner vaskede hænder og fødder i det.
v32 Når de gik ind i Åbenbaringsteltet, og når de trådte hen til alteret, vaskede de sig, sådan som Herren havde befalet Moses.
- v33 Så rejste han forgården hele vejen rundt om boligen og alteret og hængte forhænget for portåbningen til forgården.

Sådan fuldførte Moses arbejdet.
- v34 Skyen dækkede Åbenbaringsteltet, og Herrens herlighed fyldte boligen.
v35 Moses kunne ikke gå ind i Åbenbaringsteltet, fordi skyen havde lagt sig over det, og Herrens herlighed fyldte boligen.
- v36 På hele deres vandring fra sted til sted brød israelitterne op, når skyen løftede sig fra boligen.
v37 Men hvis skyen ikke løftede sig, gjorde de det ikke; de brød ikke op, før den løftede sig.
v38 For Herrens sky var over boligen om dagen, og om natten var der en ild i den for øjnene af hele Israels hus på hele deres vandring fra sted til sted.
- 3 Mos 1, **Love om brændofre**
- v1 Herren kaldte på Moses og talte til ham fra Åbenbaringsteltet. Han sagde:
v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Når nogen af jer vil bringe Herren en gave, skal den gave, I bringer, være et stykke kvæg, enten hornkvæg eller småkvæg.
- v3 Hvis den gave, han bringer, er et brændoffer, og den tages fra hornkvæget, skal det være et lydefrit dyr. Han skal bringe det hen til indgangen til Åbenbaringsteltet for at opnå velbehag for Herrens ansigt.
- v4 Han skal lægge sin hånd på brændofferdyrets hoved. Det bringer ham Herrens velbehag og skaffer ham soning.
- v5 Dernæst skal han slagte tyrekalven for Herrens ansigt, og præsterne, Arons sønner, skal bringe blodet hen og stænke det hele vejen rundt på alteret, som står ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v6 Så skal han flå brændofferdyret og skære det ud;
v7 præsterne, Arons sønner, skal gøre ild på alteret og lægge brændet til rette på ilden,
v8 og præsterne, Arons sønner, skal lægge stykkerne, også hovedet og nyrefedt, til rette på brændet over ilden på alteret;
- v9 indvoldene og skankene skal han vaske i vand. Præsten skal bringe det alt sammen som brændoffer på alteret, et offer, en liflig duft for Herren.
- v10 Hvis den gave, han bringer som brændoffer, tages fra småkvæget, fra fårene eller gederne, skal det være et lydefrit dyr.
- v11 Han skal slagte det for Herrens ansigt ved alterets nordside, og præsterne, Arons sønner, skal stænke dets blod på alteret hele vejen rundt.
- v12 Så skal han skære det ud, også hoved og nyrefedt, og præsten skal lægge det til rette på brændet over ilden på alteret;
-

LOVEN I BIBELEN

- v13 indvoldene og skankene skal han vaske i vand. Præsten skal ofre det alt sammen og brænde det på alteret; det er et brændoffer, et offer, en liflig duft for Herren.
- v14 Hvis hans gave til Herren er et brændoffer af fugle, skal han bringe en turteldue eller en dueunge som sin gave.
- v15 Præsten skal bringe den hen til alteret og knibe dens hoved af og brænde det på alteret. Han skal presse dens blod ud på alterets side,
- v16 fjerne dens kro med indhold og kaste det øst for alteret, hvor fedtasken ligger,
- v17 og rive dens vinger løs uden at rive dem af. Så skal præsten brænde den på alteret på brændet over ilden. Det er et brændoffer, et offer, en liflig duft for Herren.

3 Mos 2, **Love om afgrødeofre**

- v1 Når nogen vil bringe et afgrødeoffer som gave til Herren, skal hans gave være fint mel, og han skal hælde olie over det og komme røgelse på;
- v2 så skal han bringe det til præsterne, Arons sønner. Præsten skal tage en håndfuld af melet og olien med al røgelsen og brænde det som duftoffer på alteret, et offer, en liflig duft for Herren.
- v3 Det, som er tilovers af afgrødeofferet, skal tilfalde Aron og hans sønner; det er det højhellige af Herrens ofre.
- v4 Når du vil bringe et afgrødeoffer, der er bagt i ovn, som gave, skal det være af fint mel, enten usyrede ringbrød, rørt op med olie, eller usyrede fladbrød, penslede med olie.
- v5 Hvis din gave er et afgrødeoffer tilberedt på bageplade, skal det være af fint mel, rørt op med olie, og usyret.
- v6 Du skal brække det i stykker og hælde olie på; det er et afgrødeoffer.
- v7 Hvis din gave er et afgrødeoffer tilberedt i pande med låg, skal det laves af fint mel med olie.
- v8 Du skal bringe Herren det afgrødeoffer, der er lavet af disse ting; du skal bringe det til præsten, som så skal bære det frem til alteret.
- v9 Præsten skal udtage duftofferet fra afgrødeofferet og brænde det på alteret, et offer, en liflig duft for Herren.
- v10 Det, som er tilovers af afgrødeofferet, skal tilfalde Aron og hans sønner; det er det højhellige af Herrens ofre.
- v11 Intet afgrødeoffer, som I bringer Herren, må laves af syrnet brød, for I må ikke brænde noget af surdej eller honning som offer til Herren.
- v12 Som gave af førstegrøden kan I bringe det til Herren, men det må ikke komme op på alteret som liflig duft.
- v13 Alle dine afgrødeoffergaver skal du salte; du må aldrig lade dit afgrødeoffer mangle din Guds pagts salt; sammen med alle dine gaver skal du bringe salt.
- v14 Hvis du vil bringe et førstegrødeoffer til Herren, skal du ofre friske aks, ristet over ild, og gruttet frisk korn som dit førstegrødeoffer.
- v15 Du skal hælde olie over det og komme røgelse på; det er et afgrødeoffer.
- v16 Præsten skal brænde noget af det gruttede og olien med al røgelsen som duftoffer, et offer for Herren.

3 Mos 3, **Love om takofre**

- v1 Hvis den gave, han bringer, er et måltidsoffer, og hvis den tages fra hornkvæget, skal det være et lydefrit handyr eller hundyr, han ofrer for Herrens ansigt.
- v2 Han skal lægge sin hånd på offerdyrets hoved og slagte det ved indgangen til Åbenbaringsteltet, og præsterne, Arons sønner, skal stænke blodet på alteret hele vejen rundt.
- v3 Af sit måltidsoffer skal han bringe Herren et offer; det skal være det fedt, der dækker indvoldene, og alt fedtet på indvoldene,
- v4 de to nyrer og fedtet, som sidder på dem ved lændemusklene, og leverlappen, som han skal skære af sammen med nyrerne.
- v5 Arons sønner skal brænde det på alteret sammen med brændofferet, som ligger på brændet over ilden, et offer, en liflig duft for Herren.

LOVEN I BIBELEN

- v6 Hvis den gave, han bringer Herren som måltidsoffer, tages fra småkvæget, skal det være et lydefrit handyr eller hundyr, han ofrer.
- v7 Hvis det er et får, han bringer som gave, skal han ofre det for Herrens ansigt.
- v8 Han skal lægge sin hånd på dyrets hoved og slagte det foran Åbenbaringsteltet, og Arons sønner skal stænke dets blod på alteret hele vejen rundt.
- v9 Af sit måltidsoffer skal han bringe Herren et offer; det skal være fedtet: hele fedthalen, som han skal skære af tæt ved halebenet, det fedt, der dækker indvoldene, og alt fedtet på indvoldene,
- v10 de to nyrer og fedtet, som sidder på dem ved lændemusklerne, og leverlappen, som han skal skære af sammen med nyrerne.
- v11 Præsten skal brænde det på alteret som offerspise for Herren.
- v12 Hvis hans gave er en ged, skal han ofre den for Herrens ansigt.
- v13 Han skal lægge sin hånd på dens hoved og slagte den foran Åbenbaringsteltet, og Arons sønner skal stænke dens blod på alteret hele vejen rundt.
- v14 Af sin gave skal han bringe Herren et offer; det skal være det fedt, der dækker indvoldene, og alt fedtet på indvoldene,
- v15 de to nyrer og fedtet, som sidder på dem ved lændemusklerne, og leverlappen, som han skal skære af sammen med nyrerne.
- v16 Præsten skal brænde det på alteret som offerspise, en liflig duft. Alt fedt tilhører Herren.
- v17 Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor. I må aldrig spise fedt eller blod.

3 Mos 4, **Love om syndofre**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Sig til israelitterne: Når nogen uforsætligt synder mod noget som helst af Herrens bud, som ikke må overtrædes, og overtræder et af dem, gælder følgende:
- v3 Hvis det er den salvede præst, der synder, så han påfører folket skyld, skal han på grund af den synd, han har begået, bringe Herren en lydefri tyrekalv som syndoffer.
- v4 Han skal bringe tyren hen til indgangen til Åbenbaringsteltet for Herrens ansigt, lægge sin hånd på tyrens hoved og slagte den for Herrens ansigt.
- v5 Så skal den salvede præst tage noget af tyrens blod og bringe det ind i Åbenbaringsteltet;
- v6 præsten skal dyppe sin finger i blodet og stænke noget af det syv gange for Herrens ansigt på helligdommens forhæng,
- v7 og noget af blodet skal han stryge på røgelsesofferalterets horn for Herrens ansigt i Åbenbaringsteltet; resten af tyrens blod skal han hælde ud ved brændofferalterets sokkel ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v8 Alt fedtet fra syndoffertyren skal han tage ud af den, det fedt, der dækker indvoldene, og alt fedtet på indvoldene,
- v9 de to nyrer og fedtet, som sidder på dem ved lændemusklerne, og leverlappen, som han skal skære af sammen med nyrerne,
- v10 ligesom det tages ud af måltidsofferoksen, og præsten skal brænde det på brændofferalteret.
- v11 Men tyrens hud og dens kød tillige med dens hoved, skanke, indvolde og tarmindehold,
- v12 hele resten af tyren, skal præsten bringe uden for lejren til et rent sted, til affaldspladsen for fedtasken, og brænde det på et bål. Det skal brændes på affaldspladsen for fedtasken.
- v13 Hvis det er hele Israels menighed, der synder uforsætligt, uden at forsamlingen ved det, og overtræder et af Herrens bud, som ikke må overtrædes, så de pådrager sig skyld,
- v14 og det så sker, at den synd, de har begået, bliver kendt, så skal forsamlingen bringe en tyrekalv som syndoffer. De skal bringe den hen til Åbenbaringsteltet,
- v15 og menighedens ældste skal lægge deres hænder på tyrens hoved for Herrens ansigt, og så skal den slagtes for Herrens ansigt.
- v16 Så skal den salvede præst bringe noget af tyrens blod ind i Åbenbaringsteltet,
- v17 og præsten skal dyppe sin finger i blodet og stænke noget af det syv gange for Herrens ansigt på forhængen,

LOVEN I BIBELEN

- v18 og noget af blodet skal han stryge på alterets horn for Herrens ansigt i Åbenbaringsteltet; resten af blodet skal han hælde ud ved brændofferalterets sokkel ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v19 Alt fedtet fra tyren skal han tage ud af den og brænde det på alteret,
- v20 og han skal gøre det samme med tyren, som han gjorde med syndoffertyren. På den måde skaffer præsten dem soning, så de får tilgivelse.
- v21 Tyren skal han bringe uden for lejren og brænde den, ligesom han brændte den førnævnte tyr. Det er forsamlingens syndoffer.
- v22 Er det en fyrste, der synder og uforsætligt overtræder et af Herren hans Guds bud, som ikke må overtrædes, og pådrager sig skyld,
- v23 og han så får at vide, at han har begået den synd, skal han som sin gave bringe en lydefri gedebuk.
- v24 Han skal lægge sin hånd på bukkens hoved og slagte den på det sted, hvor man slagter brændofferdyret for Herrens ansigt. Det er et syndoffer.
- v25 Så skal præsten tage noget af syndofferdyrets blod på sin finger og stryge det på brændofferalterets horn; resten af dets blod skal han hælde ud ved brændofferalterets sokkel.
- v26 Alt dets fedt skal han brænde på alteret ligesom måltidsofferdyrets fedt. På den måde skaffer præsten ham soning for hans synd, så han får tilgivelse.
- v27 Hvis det er et almindeligt menneske, der synder uforsætligt ved at overtræde et af Herrens bud, som ikke må overtrædes, og pådrager sig skyld,
- v28 og han så får at vide, at han har begået den synd, skal han som sin gave bringe en lydefri ged for den synd, han har begået.
- v29 Han skal lægge sin hånd på syndofferdyrets hoved og slagte dyret på det sted, hvor man slagter brændofferdyret.
- v30 Så skal præsten tage noget af dets blod på sin finger og stryge det på brændofferalterets horn; resten af dets blod skal han hælde ud ved alterets sokkel.
- v31 Alt dets fedt skal han skære fra, ligesom fedtet skæres fra måltidsofferdyret, og præsten skal brænde det på alteret, en liflig duft for Herren. På den måde skaffer præsten ham soning, så han får tilgivelse.
- v32 Hvis den gave, han bringer som syndoffer, er et lam, skal det være et lydefrit hundyr.
- v33 Han skal lægge sin hånd på syndofferdyrets hoved og slagte det som syndoffer på det sted, hvor man slagter brændofferdyret.
- v34 Så skal præsten tage noget af syndofferdyrets blod på sin finger og stryge det på brændofferalterets horn; resten af dets blod skal han hælde ud ved alterets sokkel.
- v35 Alt dets fedt skal han skære fra, ligesom fedtet skæres fra måltidsofferlammet, og præsten skal brænde det på alteret sammen med Herrens ofre. På den måde skaffer præsten ham soning for den synd, han har begået, så han får tilgivelse.
- 3 Mos 5, **Love om syndofre**
- v1 Når nogen synder ved ikke at fortælle, hvad han har set eller erfaret, skønt han er indkaldt som vidne og har hørt besværgelsen, skal han bære sin straf.
- v2 Eller rører nogen ved noget urent, enten ved ådslet af et urent vildt dyr eller ved ådslet af et urent husdyr eller ved ådslet af et urent kryb, og det sker uafvidende, bliver han uren og har pådraget sig skyld.
- v3 Eller når nogen rører ved urenhed hos et menneske, al slags urenhed som man bliver uren ved, og det sker uafvidende, og han bliver klar over det, har han pådraget sig skyld.
- v4 Eller når nogen uoverlagt sværger på at gøre noget, godt eller ondt, i alle de tilfælde, hvor et menneske sværger uoverlagt, og det sker uafvidende, og han bliver klar over det, har han i ethvert tilfælde pådraget sig skyld.
- v5 Sker det, at nogen pådrager sig skyld i et af disse tilfælde, skal han bekende den synd, han har begået.
- v6 Han skal bringe sit skyldoffer til Herren for den synd, han har begået, et hundyr fra småkvæget, enten får eller ged, som syndoffer. På den måde skaffer præsten ham soning for hans synd.
- v7 Hvis han ikke har råd til et får, skal han bringe to turtelduer eller to dueunger til Herren som skyldoffer for den synd, han har begået, den ene som syndoffer, den anden som brændoffer.
-

LOVEN I BIBELEN

- v8 Han skal bringe dem til præsten, som først skal ofre den, der skal bringes som syndoffer; han skal knibe dens hoved af oven for nakken uden at rive det helt af,
v9 og han skal stænke noget af syndofferets blod på alterets side, mens resten af blodet skal presses ud ved alterets sokkel. Det er et syndoffer.
v10 Den anden skal han bringe som brændoffer i overensstemmelse med forordningen. På den måde skaffer præsten ham soning for den synd, han har begået, så han får tilgivelse.
- v11 Hvis han ikke har råd til to turtelduer eller to dueunger, skal han som gave for den synd, han har begået, bringe en tiendedel efa fint mel som syndoffer. Han må ikke hælde olie på det, og han må ikke komme røgelse på det, for det er et syndoffer.
v12 Han skal bringe det til præsten, og præsten skal tage en håndfuld af det som duftoffer og brænde det på alteret sammen med Herrens ofre. Det er et syndoffer.
v13 På den måde skaffer præsten ham soning for den synd, han har begået i et af disse tilfælde, så han får tilgivelse. Det, som er tilovers, skal tilfalde præsten ligesom ved afgrødeofferet.

3 Mos 5, **Love om skyldofre**

- v14 Herren talte til Moses og sagde:
v15 Når nogen i troløshed, men uforsætligt, forsynder sig mod Herrens helliggaver, skal han bringe sit skyldoffer til Herren; det skal være en lydefri vædder fra småkvæget som skyldoffer, takseret i sølvsekel efter helligdommens vægt.
v16 Det af helliggaverne, han har forsyndet sig mod, skal han erstatte med tillæg af en femtedel; han skal give det til præsten, og præsten skal skaffe ham soning med skyldoffervædderen, så han får tilgivelse.
- v17 Hvis nogen synder uden at vide det og overtræder et af Herrens bud, som ikke må overtrædes, har han pådraget sig skyld og må bære sin straf.
v18 Han skal bringe en lydefri vædder fra småkvæget, takseret som skyldoffer, til præsten, og præsten skal skaffe ham soning for den synd, han har begået uforsætligt og uden at vide det, så han får tilgivelse.
v19 Det er et skyldoffer; han har pådraget sig skyld over for Herren.
- v20 Herren talte til Moses og sagde:
v21 Når nogen synder i troløshed mod Herren og lyver for sin landsmand om noget, der er forvaret eller betroet, eller noget, der er røvet, eller han udplyndrer sin landsmand,
v22 eller han finder en tabt ting og lyver om det, eller han sværger falsk om en af de synder, et menneske kan begå
v23 - når han altså synder og pådrager sig skyld, skal han bringe det tilbage, han har røvet, eller det, han har plyndret, eller det, der er forvaret hos ham, eller den tabte ting, han har fundet,
v24 eller alt, hvad han har svoret falsk om; han skal betale fuld erstatning med tillæg af en femtedel, og det skal han give til ejeren, når han er fundet skyldig.
v25 Han skal bringe sit skyldoffer til Herren; en lydefri vædder fra småkvæget, takseret som skyldoffer, skal han bringe til præsten,
v26 og præsten skal skaffe ham soning for Herrens ansigt, så han får tilgivelse for alt, hvad han har gjort sig skyldig i.

3 Mos 6, **Love om daglig morgen- og aftenbrændoffer**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Giv Aron og hans sønner denne befaling: Dette er loven om brændofferet. Brændofferet skal ligge i ilden på alteret hele natten lige til morgen, og alterilden skal holdes brændende.
v3 Præsten skal iføre sig linnedklæder, og han skal iføre sig linnedbukser for at skjule sine kønsdele. Så skal han fjerne fedtasken, når ilden har fortæret brændofferet på alteret, og lægge den ved siden af alteret.
v4 Derpå skal han tage sine klæder af og iføre sig andre klæder, og så skal han bringe fedtasken uden for lejren til et rent sted.
v5 Ilden på alteret skal holdes brændende, den må ikke slukkes. Præsten skal hver morgen komme brænde på, og han skal lægge brændofferet til rette på det og brænde måltidsofferets fedtstykker.

LOVEN I BIBELEN

- v6 Ilden skal til stadighed holdes brændende på alteret, den må ikke slukkes.
- 3 Mos 6, **Love om afgrødeofre**
- v7 Dette er loven om afgrødeofferet. Arons sønner skal bringe det hen til alteret for Herrens ansigt
v8 og tage en håndfuld af afgrødeofferets finmel og olie og al røgelsen oven på afgrødeofferet og brænde det på alteret som duftoffer til Herren, en liflig duft.
v9 Det, som er tilovers af det, skal Aron og hans sønner spise. Det skal spises som usyrede brød på et helligt sted, i forgården til Åbenbaringsteltet skal de spise det;
v10 det må ikke bages som syrnet brød. Jeg giver det som deres andel af mine ofre, det er højhelligt ligesom syndofferet og skyldofferet;
v11 alle mænd blandt Arons efterkommere må spise det. Det er deres andel af Herrens ofre, en eviggyldig rettinghed, slægt efter slægt. Enhver, som rører ved det, bliver hellig.
- v12 Herren talte til Moses og sagde:
v13 Dette er den gave, Aron og hans sønner skal bringe til Herren, den dag de bliver salvet: en tiendedel efa fint mel, det daglige afgrødeoffer, halvdelen om morgenen og halvdelen om aftenen.
v14 Det skal være tilberedt med olie på en bageplade og være rørt godt sammen, når du lægger det på; du skal brække det i stykker og bringe afgrødeofferet, en liflig duft for Herren.
v15 Den af hans sønner, der bliver salvet til præst efter ham, skal gøre det; det er en eviggyldig pligt. Det skal brændes som heloffer til Herren;
v16 ethvert afgrødeoffer, som en præst bringer, skal være heloffer, det må ikke spises.
- 3 Mos 6, **Love om syndofre**
- v17 Herren talte til Moses og sagde:
v18 Sig til Aron og hans sønner: Dette er loven om syndofferet. Syndofferdyret skal slagtes for Herrens ansigt på det sted, hvor brændofferdyret slagtes; det er højhelligt.
v19 Den præst, der bringer det som syndoffer, skal spise det. På et helligt sted skal det spises, i forgården til Åbenbaringsteltet.
v20 Enhver, som rører ved dyrets kød, bliver hellig, og enhver, som får blodstænk på klæderne, skal vaske blodstænkene af på et helligt sted.
v21 Det lerkar, kødet bliver kogt i, skal knuses; men hvis det bliver kogt i et bronzekar, skal karret skures og skylles med vand.
22 Alle mænd blandt præsterne må spise det; det er højhelligt.
v23 Men intet syndoffer må spises, hvis noget af dets blod bringes ind i Åbenbaringsteltet for at skaffe soning i helligdommen; det skal brændes.
- 3 Mos 7, **Love om skyldofre**
- v1 Dette er loven om skyldofferet. Det er højhelligt.
v2 Skyldofferdyret skal slagtes på det sted, hvor man slakter brændofferdyret, og blodet skal stænkes på alteret hele vejen rundt.
v3 Alt fedtet fra det skal ofres, fedthalen, det fedt, der dækker indvoldene,
v4 de to nyrer og fedtet, som sidder på dem ved lændemusklene, og leverlappen, som skal skæres af sammen med nyrerne.
v5 Præsten skal brænde det på alteret som et offer til Herren; det er et skyldoffer.
v6 Alle mænd blandt præsterne må spise det; det skal spises på et helligt sted, det er højhelligt.
v7 Der gælder samme lov for skyldofferet som for syndofferet; det tilfalder den præst, der skaffer soning med det.
v8 Den præst, der bringer brændoffer for nogen, skal have huden af det brændofferdyr, han ofrer.
v9 Ethvert afgrødeoffer, der er bagt i ovn, og alt det, der er tilberedt i pande med låg eller på bageplade, tilfalder den præst, som ofrer det.
v10 Ethvert afgrødeoffer, der er rørt op med olie, eller som er tørt, tilfalder alle Arons sønner ligeligt.
-

LOVEN I BIBELEN

3 Mos 7, **Love om takofre**

- v11 Dette er loven om måltidsofferet, som man bringer Herren.
- v12 Hvis nogen vil bringe det som takoffer, skal han sammen med takofferdyret bringe usyrede ringbrød, rørt op med olie, og usyrede fladbrød, penslede med olie, og ringbrød af fint mel, rørt godt sammen med olie.
- v13 Han skal bringe sin gave med syrnede ringbrød sammen med takofferdyret.
- v14 Af hele gaven skal han bringe et brød af hver slags som afgift til Herren; det skal tilfalde den præst, som stænker måltidsofferdyrets blod på alteret.
- v15 Kødet af takofferdyret skal spises den dag, det bringes som gave; der må ikke lægges noget af det til side til næste morgen.
- v16 Hvis hans slagtoffergave er et løfteoffer eller et frivilligoffer, skal det spises den dag, han bringer det som slagtoffer, og det, som er tilovers, skal spises den følgende dag.
- v17 Det, som er tilovers af slagtofferdyrets kød den tredje dag, skal brændes.
- v18 Hvis der alligevel spises af måltidsofferdyrets kød den tredje dag, kan det ikke bringe Guds velbehag; det regnes ikke ham, der ofrer det, til gode; det er urent. Den, der spiser af det, må bære sin straf.
- v19 Heller ikke kød, som har været i berøring med noget som helst urent, må spises, det skal brændes.
- Hvad kødet angår, må enhver, der er ren, spise det.
- v20 Men den, der i uren tilstand spiser kød af et måltidsofferdyr, som er givet til Herren, det menneske skal udryddes fra sit folk.
- v21 Når nogen rører ved noget urent, enten urenhed hos et menneske eller et urent husdyr eller urent kryb, og så spiser af kødet af måltidsofferdyret, som er givet til Herren, skal det menneske udryddes fra sit folk.

3 Mos 7, **Love om fedt og blod**

- v22 Herren talte til Moses og sagde:
- v23 Sig til israelitterne: I må ikke spise noget som helst fedt fra okser, får eller geder.
- v24 Fedt fra selvdøde eller sønderrevne dyr må I gøre brug af til hvad som helst, men I må under ingen omstændigheder spise det.
- v25 Enhver, der spiser fedt fra dyr, hvoraf man bringer offer til Herren, det menneske skal udryddes fra sit folk.
- v26 Hvor I end bor, må I ikke spise blod, hvad enten det er fra fugle eller fra dyr;
- v27 enhver, der spiser blod, det menneske skal udryddes fra sit folk.

3 Mos 7, **Love om præsternes andel af takofre**

- v28 Herren talte til Moses og sagde:
- v29 Sig til israelitterne: Den, der vil bringe Herren et måltidsoffer, skal frembære sin gave af måltidsofferet til Herren.
- v30 Med egne hænder skal han frembære Herrens ofre; han skal frembære fedtet sammen med bryststykket; bryststykket er til at foretage svingning med for Herrens ansigt.
- v31 Fedtet skal præsten brænde på alteret; bryststykket skal tilfalde Aron og hans sønner,
- v32 og det højre lårstykke skal I give præsten som afgift af jeres måltidsofre.
- v33 Den af Arons sønner, som ofrer måltidsofferdyrets blod og fedt, skal have det højre lårstykke som sin andel.
- v34 Svingnings-bryststykket og afgifts-lårstykket tager jeg af israelitternes måltidsofre og giver til præsten Aron og hans sønner; det er deres eviggyldige rettighed hos israelitterne.
- v35 Det var Arons og hans sønners andel af Herrens ofre, den dag han lod dem træde frem for at gøre præstetjeneste for Herren.
- v36 Det var det, Herren befalede, at de skulle have af israelitterne, dengang de blev salvet. Det skal være en eviggyldig rettighed, slægt efter slægt.

LOVEN I BIBELEN

- v37 Det var loven om brændofferet, afgrødeofferet, syndofferet, skyldofferet, indsættelsesofferet og måltidsofferet,
v38 som Herren pålagde Moses på Sinajs bjerg, den dag han i Sinajs ørken befalede israelitterne at bringe deres gaver til Herren.

3 Mos 10, **Love om præster**

- v8 Herren talte til Aron og sagde:
v9 "Når du og dine sønner går ind i Åbenbaringsteltet, må I hverken drikke vin eller øl, for så skal I dø.
Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt,
v10 for at I kan skille helligt fra uhelegt og urent fra rent,
v11 og for at I kan belære israelitterne om alle de love, som Herren har kundgjort for dem gennem Moses."

3 Mos 10, **Love om præsternes andel af ofrene**

- v12 Moses sagde til Aron og til Eleazar og Itamar, dem der var tilbage af Arons sønner:
"Tag det afgrødeoffer, der er tilovers af Herrens ofre, og spis det usyret ved siden af alteret;
det er højhelligt,
v13 og I skal spise det på et helligt sted. Det er din og dine sønners retmæssige del af Herrens ofre.
Det har jeg fået befaling om.
v14 Svingnings-bryststykket og afgifts-lårstykket skal du og dine sønner og de døtre, der bor hos dig, spise på et rent sted, for det har du og dine sønner fået som jeres retmæssige del af israelitternes måltids ofre.
v15 Sammen med ofrene af fedtstykkerne skal I frembære afgifts-lårstykket og svingnings-bryststykket og foretage svingningen for Herrens ansigt. Det skal tilfalde dig og dine sønner som en eviggyldig rettighed, sådan som Herren har befalet."
v16 Moses spurgte efter syndofferbukken, men den var blevet brændt. Da blev han vred på Eleazar og Itamar, dem der var tilbage af Arons sønner, og han sagde:
v17 "Hvorfor har I ikke spist syndofferet på det hellige sted? Det er jo højhelligt, og det har han givet jer, for at I skal tage menighedens skyld bort og skaffe dem soning for Herrens ansigt.
v18 Dets blod er ikke blevet bragt indenfor i helligdommen, derfor skulle I have spist det på det hellige sted, som jeg har befalet."
v19 Men Aron sagde til Moses: "Se, de har i dag bragt deres syndoffer og deres brændoffer for Herrens ansigt, og så er noget sådant overgået mig! Havde det været godt i Herrens øjne, hvis jeg havde spist syndoffer i dag?"
v20 Det svar godtog Moses.

3 Mos 11, **Love om rene og urene dyr**

- v1 Herren talte til Moses og Aron og sagde til dem:
v2 Sig til israelitterne: Af alle dyr på jorden må I spise følgende:
v3 Alle, som har spaltede hove og kløft i hovene, og som tygger drøv, må I spise.
v4 Men af dem, som kun tygger drøv, eller som kun har spaltede hove, må I ikke spise følgende: kamelen, for den tygger ganske vist drøv, men har ikke spaltede hove; den skal I regne for uren;
v5 klippegrævlingen, for den tygger ganske vist drøv, men har ikke spaltede hove; den skal I regne for uren;
v6 haren, for den tygger ganske vist drøv, men har ikke spaltede hove; den skal I regne for uren;
v7 svinet, for det har ganske vist spaltede hove og kløft i hovene, men tygger ikke drøv; det skal I regne for urent.
v8 I må ikke spise deres kød og ikke røre ved ådslet. Dem skal I regne for urene.
v9 Af alt det, som lever i vandet, må I spise følgende: Alt i have og floder, der har finner og skæl, må I spise.
-

LOVEN I BIBELEN

- v10 Af alt, som vrimler i vandet, af alle levende væsener i vandet, skal I regne alt i have og floder, der ikke har finner og skæl, for afskyelige.
- v11 De skal være afskyelige for jer, I må ikke spise deres kød, og I skal betragte deres ådsler som afskyelige.
- v12 Alt i vandet, der ikke har finner og skæl, skal I regne for afskyeligt.
- v13 Følgende fugle skal I betragte som afskyelige; de må ikke spises, de er afskyelige: ørnen, munkegribben og lammegribben,
- v14 glenten, de forskellige falkearter
- v15 og alle de forskellige ravnearter,
- v16 strudsen, natuglen, mågen og de forskellige høgearter,
- v17 hornuglen, fiskepelikanen, skovhornuglen,
- v18 sløruglen, pelikanen, ådselgribben,
- v19 storken, de forskellige hejrearter, hærfuglen og flagermusen.
- v20 Alt kryb, som har vinger og går på fire ben, skal I regne for afskyeligt.
- v21 Af det kryb, som har vinger og går på fire ben, må I dog spise følgende: De, som har springben over fødderne, så de kan springe hen over jorden,
- v22 af dem må I spise følgende: de forskellige arter vandregræshopper, sol'am-græshopper, hargol-græshopper og hagab-græshopper.
- v23 Alt andet kryb, som har vinger og går på fire ben, skal I regne for afskyeligt.
- v24 Det er de dyr, I bliver urene ved. Enhver, der rører ved et ådsel af dem, er uren indtil aften.
- v25 Enhver, der bærer et ådsel af dem, skal vaske sit tøj; han er uren indtil aften.
- v26 Alle dyr, som har spaltede hove, men ikke har kløft, og som ikke tygger drøv, skal I regne for urene; enhver, der rører ved dem, bliver uren.
- v27 Alle firfodede dyr, der går på poter, skal I regne for urene; enhver, der rører ved et ådsel af dem, er uren indtil aften.
- v28 Den, der bærer et ådsel af dem, skal vaske sit tøj; han er uren indtil aften. I skal regne dem for urene.
- v29 Følgende kryb, der kryber på jorden, skal I regne for urene: muldvarpen, musen og de forskellige arter af firben,
- v30 gekkoen, koa-firbenet, murgekkoen, homet-firbenet og kamæleon.
- v31 Blandt alt kryb skal I regne dem for urene; enhver, der rører ved dem, når de er døde, er uren indtil aften.
- v32 Og hvis et dyr af den slags dør og falder ned på noget, bliver dette urent, hvad enten det er en ting af træ, eller det er klæde eller skind eller sæk, en hvilken som helst brugsgenstand. Det skal lægges i vand og er urent indtil aften; så er det rent.
- v33 Hvis dyret falder ned i et lerkar, bliver alt, hvad der er i det, urent, og I skal knuse karret;
- v34 kommer der vand derfra på noget, der må spises, er dette urent, og alt, hvad der må drikkes, er urent i alle den slags kar.
- v35 Hvis et ådsel af den slags dyr falder ned på noget, bliver dette urent. Er det en ovn eller et ildsted, skal de rives ned; de er urene, og I skal regne dem for urene.
- v36 En kilde eller en cisterne med vand forbliver derimod ren, men den, der rører ved ådslet, bliver uren.
- v37 Når et ådsel af den slags dyr falder ned i noget korn, der skal bruges til udsæd, forbliver kornet rent;
- v38 men hvis der er kommet vand på kornet, og et ådsel af den slags dyr falder ned i det, skal I regne det for urent.
- v39 Når et dyr, som I må spise, dør, er den, som rører ved ådslet, uren indtil aften.
- v40 Den, som spiser af ådslet, skal vaske sit tøj; han er uren indtil aften. Den, der bærer ådslet, skal vaske sit tøj; han er uren indtil aften.
- v41 Alt kryb, der kryber på jorden, er afskyeligt; det må ikke spises.
- v42 Intet af det, der bevæger sig på bugen, eller som går på fire ben eller på mange ben, intet kryb, der kryber på jorden, må I spise, for det er afskyeligt.
-

LOVEN I BIBELEN

- v43 I må ikke gøre jer selv afskyelige ved noget kryb, der kryber; I må ikke gøre jer urene ved dem og blive urene ved dem.
- v44 For jeg er Herren jeres Gud; I skal hellige jer og være hellige, for jeg er hellig. I må ikke gøre jer selv urene ved noget kryb, som rører sig på jorden.
- v45 For jeg er Herren, som førte jer op fra Egypten for at være jeres Gud. I skal være hellige, for jeg er hellig.

- v46 Det var loven om dyr og fugle og om alle levende væsener, som rører sig i vandet, og om alle væsener, som kryber på jorden,
- v47 så I kan skille det urene fra det rene, og dyr, der må spises, fra dyr, der ikke må spises.

3 Mos 12, **Love om barselkvinders urenhed**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Sig til israelitterne: Når en kvinde er gravid og føder en dreng, er hun uren i syv dage; hun er uren lige så længe som under sin menstruation.
- v3 På den ottende dag skal drengens forhud omskæres.
- v4 I treogtredive dage skal hun blive hjemme, mens hun har sin renselsesblødning; hun må ikke røre ved noget helligt, og hun må ikke komme ind i helligdommen, før hendes renselsesdage er forbi.
- v5 Hvis hun føder en pige, er hun uren to gange syv dage ligesom under sin menstruation. I seksogtres dage skal hun holde sig hjemme på grund af sin renselsesblødning.
- v6 Når hendes renselsesdage er forbi, såvel efter en søn som efter en datter, skal hun bringe et årgammelt lam som brændoffer og en dueunge eller turteldue som syndoffer; hun skal bringe dem til præsten ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v7 Han skal ofre det for Herrens ansigt og skaffe hende soning; så er hun ren efter sin blødning.

Det var loven om en kvinde, der føder en dreng eller en pige.

- v8 Men hvis hun ikke har råd til et lam, skal hun tage to turtelduer eller to dueunger, den ene til brændoffer og den anden til syndoffer. På den måde skaffer præsten hende soning; så er hun ren.

3 Mos 13, **Love om spedalskhed hos mennesker**

- v1 Herren talte til Moses og til Aron og sagde:
- v2 Når et menneske på sin hud får en hævelse eller udslæt eller en lys plet, og det kan være et angreb af spedalskhed, skal han føres hen til præsten Aron eller til en af hans sønner, præsterne.
- v3 Præsten skal undersøge det angrebne sted på huden, og hvis hårene på det angrebne sted er blevet hvide, og det angrebne sted viser sig at ligge dybere end huden udenom, er det et angreb af spedalskhed, og så skal præsten, når han har undersøgt det, erklære ham uren.
- v4 Hvis det drejer sig om en lys, hvid plet på hans hud, og den ikke viser sig at ligge dybere end huden, og hårene ikke er blevet hvide, skal præsten isolere den angrebne i syv dage.
- v5 Den syvende dag skal præsten undersøge det angrebne sted, og hvis det så viser sig, at det er uforandret, og at angrebet ikke har bredt sig på huden, skal præsten isolere ham yderligere syv dage.
- v6 Den syvende dag skal præsten på ny undersøge det angrebne sted, og hvis det så viser sig, at det er blevet mat, og at angrebet ikke har bredt sig på huden, skal præsten erklære ham ren; det er udslæt. Han skal vaske sit tøj, så er han ren.
- v7 Men hvis udslættet alligevel breder sig på huden, efter at han har ladet sig undersøge hos præsten for at blive erklæret ren, skal han på ny lade sig undersøge hos præsten.
- v8 Præsten skal undersøge det, og hvis det så viser sig, at udslættet har bredt sig på huden, skal præsten erklære ham uren; det er spedalskhed.
- v9 Når et menneske bliver angrebet af spedalskhed, skal han føres hen til præsten.
- v10 Præsten skal undersøge det, og hvis det viser sig, at der er en hvid hævelse på huden, og at hårene er blevet hvide, og at der har dannet sig dødt kød på hævelsen,
- v11 er der kronisk spedalskhed på huden, og præsten skal erklære ham uren; han behøver ikke at isolere ham, for han er uren.

LOVEN I BIBELEN

- v12 Men hvis spedalskheden bryder frem på huden og, så vidt præsten kan se, dækker hele huden på den angrebne fra top til tå,
- v13 skal præsten undersøge det; hvis det så viser sig, at spedalskheden dækker hele kroppen, skal han erklære den angrebne ren; han er blevet hvid over det hele, han er ren.
- v14 Men så snart der viser sig dødt kød på ham, er han uren.
- v15 Præsten skal undersøge det døde kød og erklære ham uren. Det døde kød er urent, det er spedalskhed.
- v16 Men hvis det døde kød igen bliver hvidt, skal han gå hen til præsten.
- v17 Præsten skal undersøge det angrebne sted, og hvis det så viser sig, at det er blevet hvidt, skal præsten erklære den angrebne ren; han er ren.
- v18 Når der kommer en byld på huden, og den læges,
- v19 og der efter bylden kommer en hvid hævelse eller en lys, rødlig-hvid plet, skal han lade sig undersøge hos præsten.
- v20 Præsten skal undersøge den, og hvis den viser sig at ligge dybere end huden udenom, og hårene er blevet hvide, skal præsten erklære ham uren; det er et angreb af spedalskhed, der er brudt frem i bylden.
- v21 Men hvis det viser sig, når præsten undersøger den, at der ikke er hvide hår på den, og den ikke ligger dybere end huden, og den er mat, skal præsten isolere ham i syv dage.
- v22 Hvis den breder sig på huden, skal præsten erklære ham uren; så er det et angreb af spedalskhed.
- v23 Men hvis den lyse plet er uforandret og ikke har bredt sig, er det kun ar efter en byld, og præsten skal erklære ham ren.
- v24 Når der kommer et brandsår på huden, og det døde kød på brandsåret bliver til en lys, rødlig-hvid eller hvid plet,
- v25 skal præsten undersøge det; hvis det viser sig, at hårene på den lyse plet er blevet hvide, og at den ligger dybere end huden udenom, er det spedalskhed, der er brudt frem i brandsåret. Præsten skal erklære ham uren; så er det et angreb af spedalskhed.
- v26 Men hvis det viser sig, når præsten undersøger det, at der ikke er hvide hår på den lyse plet, og den ikke ligger dybere end huden, og den er mat, skal præsten isolere ham i syv dage.
- v27 Den syvende dag skal præsten undersøge det; hvis det har bredt sig på huden, skal præsten erklære ham uren; så er det et angreb af spedalskhed.
- v28 Men hvis den lyse plet er uforandret og ikke har bredt sig på huden, og den er mat, er det en hævelse efter forbrænding; præsten skal erklære ham ren, for det er ar efter forbrænding.
- v29 Når en mand eller en kvinde bliver angrebet i hoved eller skæg,
- v30 skal præsten undersøge det angrebne sted; hvis det viser sig at ligge dybere end huden udenom, og der er fine, gule hår på det, skal præsten erklære ham uren; så er det skurv, spedalskhed i hoved eller skæg.
- v31 Hvis det viser sig, når præsten undersøger angrebet af skurv, at det ikke ligger dybere end huden, og at der ikke er sorte hår på det, skal præsten isolere den, der er angrebet af skurv, i syv dage.
- v32 Den syvende dag skal præsten undersøge det angrebne sted; hvis det så viser sig, at skurven ikke har bredt sig, og at der ikke er gule hår på det, og det viser sig, at skurven ikke ligger dybere end huden,
- v33 skal han lade sig rage; men det angrebne sted må han ikke rage. Præsten skal isolere den, der er angrebet af skurv, yderligere syv dage.
- v34 Den syvende dag skal præsten undersøge skurven; hvis det så viser sig, at skurven ikke har bredt sig på huden, og den viser sig ikke at ligge dybere end huden, skal præsten erklære ham ren. Han skal vaske sit tøj, så er han ren.
- v35 Men hvis skurven alligevel breder sig på huden, efter at han er erklæret ren,
- v36 skal præsten undersøge den; hvis det så viser sig, at skurven har bredt sig på huden, behøver præsten ikke at undersøge de gule hår nøjere; han er uren.
- v37 Men hvis det viser sig, at skurven er uforandret, og at der vokser sorte hår frem på den, er skurven helbredt. Han er ren, og præsten skal erklære ham ren.
- v38 Når en mand eller kvinde får lyse pletter på sin hud, hvide pletter,
- v39 skal præsten undersøge det; hvis det viser sig, at der på huden er matte, hvide pletter, er det kun pigmentmangel, der er kommet til syne på huden; han er ren.
- v40 Når en mand taber håret på hovedet, er han blot skaldet; han er ren.
- v41 Hvis han taber håret på forhovedet, er han blot flensskaldet; han er ren.
-

LOVEN I BIBELEN

- v42 Men når der på hans skaldede baghoved eller pande kommer et rødligt-hvidt angreb, er det spedalskhed, der er brudt frem på baghovedet eller panden.
- v43 Præsten skal undersøge det, og hvis det viser sig, at hævelsen på det angrebne sted på baghovedet eller panden er rødlig-hvid og ser ud som spedalskhed på huden,
- v44 er han spedalsk; han er uren. Præsten skal erklære ham uren; han er angrebet i hovedet.
- v45 Den spedalske, der er angrebet, skal bære iturevne klæder, hans hår skal hænge løst, han skal tilhylle sit ansigt og råbe: "Uren, uren!"
- v46 Så længe han er angrebet, er han uren. Han skal bo isoleret og opholde sig uden for lejren.

3 Mos 13, **Love om spedalskhed på tøj og læder**

- v47 Når der kommer angreb af spedalskhed på et stykke tøj, hvad enten det er uld eller hør,
- v48 og hvad enten det er på trend eller islæt af hør eller uld, eller det er på læder eller på hvad som helst, der er forarbejdet af læder,
- v49 og det angrebne sted på tøjlet eller læderet, trenden eller islætten eller lædertingene, er grønligt eller rødligt, så er det et angreb af spedalskhed; det skal undersøges af præsten.
- v50 Når præsten har undersøgt det angrebne, skal han isolere det i syv dage.
- v51 Den syvende dag skal han undersøge det angrebne. Har det bredt sig på tøjlet, trenden eller islætten, eller på læderet, uanset hvad det er forarbejdet til, er det et angreb af ondartet spedalskhed; det er urent.
- v52 Han skal brænde tøjlet, trenden og islætten af uld eller hør, eller lædertingene, der er angrebet, for det er ondartet spedalskhed; det skal brændes.
- v53 Men hvis det viser sig, når præsten undersøger det, at angrebet ikke har bredt sig på tøjlet, trenden eller islætten, eller på lædertingene,
- v54 skal præsten give besked om at vaske det angrebne, og han skal isolere det i yderligere syv dage.
- v55 Så skal præsten undersøge det angrebne, efter at det er blevet vasket; og hvis det så viser sig, at det ikke har forandret udseende, er det urent, selv om angrebet ikke har bredt sig; det skal brændes.
- Det er tæring, hvad enten det er på bagsiden eller på forsiden.
- v56 Hvis det viser sig, når præsten undersøger det, at angrebet er svundet, efter at det er blevet vasket, skal han rive det stykke af tøjlet eller læderet, trenden eller islætten.
- v57 Hvis der så på ny viser sig noget på tøjlet, trenden eller islætten, eller på lædertingene, er det et nyt udbrud; så skal det angrebne brændes.
- v58 Men det tøj, trend eller islæt, eller de læderting, hvor angrebet forsvinder, når det bliver vasket, skal vaskes en gang til; så er det rent.
- v59 Det var loven om angreb af spedalskhed på tøj af uld eller hør, på trend eller islæt, eller på læderting, så I kan erklære det rent eller urent.

3 Mos 14, **Love om spedalskes renselse**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Dette er loven om den spedalske, når han skal erklæres ren og bliver ført til præsten.
- v3 Præsten skal gå uden for lejren og undersøge ham. Hvis det viser sig, at han, der var angrebet af spedalskhed, er blevet helbredt,
- v4 skal præsten give besked om at tage to levende, rene fugle og cedertræ, karminrødt garn og isop for ham, der skal erklæres ren.
- v5 Præsten skal give besked om at slagte den ene fugl over et lerkar med kildevand.
- v6 Så skal han tage den levende fugl, og tillige med cedertræet, det karminrøde garn og isoppen skal han dyppe den levende fugl i blodet fra den fugl, der er slagtet over kildevandet,
- v7 og stænke det syv gange på ham, der skal erklæres ren for spedalskhed. Han skal erklære ham ren, og så skal han lade den levende fugl flyve ud i det fri.
- v8 Den, der bliver erklæret ren, skal vaske sit tøj, rage alt sit hår af og bade sig i vand; så er han ren. Derefter må han komme ind i lejren, men han skal sidde uden for sit telt i syv dage.
- v9 Den syvende dag skal han rage alt sit hår af, både håret på hovedet, skægget og øjenbrynene; alt sit hår skal han rage af, og han skal vaske sit tøj og bade sin krop i vand; så er han ren.

LOVEN I BIBELEN

- v10 Den ottende dag skal han tage to lydefri vædderlam og et årgammelt, lydefrit gimmerlam, og som afgrødeoffer skal han tage tre tiendedele efa fint mel, rørt op i olie, og en log olie.
- v11 Så skal den præst, som erklærer ren, fremstille ham, der er erklæret ren, sammen med disse ting for Herrens ansigt ved indgangen til Åbenbaringsteltet,
- v12 og præsten skal tage det ene lam og bringe det som skyldoffer sammen med olien og foretage svingningen for Herrens ansigt.
- v13 Han skal slagte lammet på det sted, hvor man slagter syndofferdyret og brændofferdyret, på det hellige sted, for skyldofferet tilfalder præsten ligesom syndofferet; det er højhelligt.
- v14 Præsten skal tage noget af skyldofferdyrets blod og stryge det på den højre øreflip på ham, der er erklæret ren, og på hans højre tommelfinger og hans højre storetå.
- v15 Så skal præsten tage noget af olien og hælde det ud i sin venstre hånd,
- v16 og præsten skal dyppe sin højre finger i olien, som han har i venstre hånd, og med sin finger stænke noget af olien syv gange for Herrens ansigt.
- v17 Af resten af olien, som han har i hånden, skal præsten stryge noget på den højre øreflip på ham, der er erklæret ren, og på hans højre tommelfinger og hans højre storetå, oven på blodet fra skyldofferdyret.
- v18 Det, der er tilovers af olien, som præsten har i hånden, skal han komme på hovedet af ham, der er erklæret ren. På den måde skaffer præsten ham soning for Herrens ansigt.
- v19 Så skal præsten ofre syndofferdyret og skaffe ham, der er erklæret ren, soning for hans urenhed. Derefter skal han slagte brændofferdyret.
- v20 Præsten skal bringe brændofferet og afgrødeofferet på alteret og skaffe ham soning; så er han ren.
- v21 Hvis manden er fattig og ikke har råd, skal han tage et lam som skyldoffer til at foretage svingningen med, for at der kan skaffes ham soning; desuden skal han tage en tiendedel efa fint mel, rørt op med olie, og en log olie til afgrødeoffer,
- v22 samt to turtelduer eller to dueunger, alt efter hvad han har råd til; den ene skal være syndoffer og den anden brændoffer.
- v23 Den ottende dag efter at han er erklæret ren, skal han bringe det til præsten ved indgangen til Åbenbaringsteltet for Herrens ansigt,
- v24 og præsten skal tage skyldofferlammet og olien og foretage svingningen med det for Herrens ansigt.
- v25 Han skal slagte skyldofferlammet, og præsten skal tage noget af dets blod og stryge det på den højre øreflip på ham, der er erklæret ren, og på hans højre tommelfinger og hans højre storetå.
- v26 Noget af olien skal præsten hælde ud i sin venstre hånd,
- v27 og med sin højre finger skal han stænke noget af olien, som han har i venstre hånd, syv gange for Herrens ansigt.
- v28 Så skal præsten stryge noget af olien, som han har i hånden, på den højre øreflip på ham, der er erklæret ren, og på hans højre tommelfinger og hans højre storetå, oven på blodet fra skyldofferdyret.
- v29 Det, der er tilovers af olien, som præsten har i hånden, skal han komme på hovedet af ham, der er erklæret ren, for at skaffe ham soning for Herrens ansigt.
- v30 Så skal han ofre den ene af turtelduerne eller af dueungerne, alt efter hvad han havde råd til,
- v31 den ene som syndoffer og den anden som brændoffer, sammen med afgrødeofferet. På den måde skaffer præsten ham, der er erklæret ren, soning for Herrens ansigt.
- v32 Det var loven om den, der er angrebet af spedalskhed, men har dårligt råd til renselsen.
- 3 Mos 14, **Love om spedalskhed på bygninger**
- v33 Herren talte til Moses og Aron og sagde:
- v34 Når I kommer ind i Kana'an, som jeg vil give jer til ejendom, og jeg lader et hus i det land, I ejer, blive angrebet af spedalskhed,
- v35 skal husets ejer gå hen og fortælle præsten, at det ser ud, som om hans hus er angrebet af spedalskhed.
- v36 Præsten skal give besked om at tømme huset, inden han kommer for at undersøge angrebet, for at ikke alt, hvad der er i huset, skal blive urent. Derefter skal præsten komme og undersøge huset.
- v37 Hvis det viser sig, når han undersøger angrebet, at det angrebne sted på husets vægge har grønlig eller rødlig fordybninger, der viser sig at ligge dybere i væggen,
- v38 skal præsten forlade huset og gå ud til indgangen og afspærre huset i syv dage.
- v39 Den syvende dag skal præsten vende tilbage, og hvis det så viser sig, når han undersøger huset,

LOVEN I BIBELEN

- at angrebet har bredt sig på husets vægge,
v40 skal præsten give besked om at tage de angrebne sten ud og smide dem uden for byen på et urent sted.
v41 Man skal skrabe pudset af overalt inde i huset, og det puds, man har skrabet af, skal man smide uden for byen på et urent sted.
v42 Så skal man tage nye sten og anbringe dem i stedet for de gamle og tage nyt puds og pudse huset.
v43 Hvis angrebet bryder frem igen i huset, efter at man har taget stenene ud, og efter at man har skrabet og pudset huset,
v44 skal præsten komme og undersøge det. Hvis det så viser sig, at angrebet har bredt sig i huset, er det ondartet spedalskhed, der er i huset; det er urent.
v45 Huset skal rives ned, og sten, træværk og puds fra huset skal bringes uden for byen til et urent sted.
v46 Den, der kommer ind i huset, så længe det er afspærret, er uren indtil aften.
v47 Den, der sover i huset, skal vaske sit tøj, og den, der spiser i huset, skal vaske sit tøj.
v48 Men hvis det viser sig, når præsten kommer og undersøger det, at angrebet ikke har bredt sig i huset, efter at man har pudset det, skal præsten erklære huset rent, for så er angrebet helbredt.
v49 For at rense huset for synd skal han tage to fugle, cedertræ, karminrødt garn og isop.
v50 Han skal slagte den ene fugl over et lerkar med kildevand.
v51 Så skal han tage cedertræet, isoppen, det karminrøde garn og den levende fugl og dyppe det alt sammen i kildevandet med blodet fra den fugl, der er slagtet, og stænke det syv gange på huset.
v52 Han skal rense huset for synd med fuglens blod, kildevandet, den levende fugl, cedertræet, isoppen og det karminrøde garn,
v53 og så skal han lade den levende fugl flyve ud af byen, ud i det fri. På den måde skaffer han huset soning; så er det rent.

v54 Det var loven om alle angreb af spedalskhed, skurv,
v55 spedalskhed på tøj og huse,
v56 hævelse, udslæt og lyse pletter,
v57 til belæring om, hvornår noget er urent, og hvornår det er rent.

3 Mos 15, **Love om urenhed hos mænd**

- v1 Herren talte til Moses og Aron og sagde:
v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Enhver mand, som har udflåd fra sine kønsdele, er uren ved sit udflåd.
v3 Dette er hans urenhed på grund af udflåd: Enten afsondrer hans lem udflåd, eller hans lem er tilstoppet for udflåd; det er hans urenhed.

v4 Enhver seng, som én med udflåd ligger på, er uren, og alt, hvad han sidder på, er urent.
v5 Den, der rører ved hans seng, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
v6 Den, der sidder på noget, som én med udflåd har siddet på, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
v7 Den, der rører ved hans krop, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
v8 Når én med udflåd spytter på én, der er ren, skal denne vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
v9 Enhver sadel, som én med udflåd har siddet på, er uren.
v10 Enhver, der rører ved noget, som én med udflåd har haft under sig, er uren indtil aften, og den, der bærer det, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
v11 Enhver, som én med udflåd rører ved uden at have skyllet sine hænder i vand, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
v12 Ethvert lerkar, som én med udflåd rører ved, skal knuses, og ethvert trækar skal skylles med vand.
v13 Når én med udflåd er rensset for sit udflåd, skal han tælle syv dage frem, efter at han er blevet ren; han skal vaske sit tøj og bade sine kønsdele i kildevand; så er han ren.
v14 På den ottende dag skal han tage to turtelduer eller to dueunger og bringe dem hen til indgangen til Åbenbaringsteltet for Herrens ansigt og give dem til præsten,
v15 og præsten skal ofre den ene som syndoffer og den anden som brændoffer. På den måde skaffer præsten ham soning for Herrens ansigt for hans udflåd.

v16 Når nogen har sædafgang, skal han bade hele sin krop i vand; han er uren indtil aften.
-

LOVEN I BIBELEN

- v17 Alt tøj og alt skind, der er kommet sæd på, skal vaskes i vand; det er urent indtil aften.
- v18 Når en mand har samleje med en kvinde, skal de bade sig i vand; de er urene indtil aften.
- 3 Mos 15, **Love om urenhed hos kvinder**
- v19 Når en kvinde har blødning, og der flyder blod fra hendes underliv, er hun under sin menstruation uren i syv dage, og enhver, der rører ved hende, er uren indtil aften.
- v20 Alt, hvad hun ligger på under sin menstruation, er urent, og alt, hvad hun sidder på, er urent.
- v21 Enhver, som rører ved hendes seng, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
- v22 Enhver, som rører ved noget som helst, hun har siddet på, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
- v23 Hvis nogen rører ved noget på sengen eller på det, hun har siddet på, er han uren indtil aften.
- v24 Hvis nogen har samleje med hende og får hendes menstruationsblod på sig, er han uren i syv dage, og enhver seng, han ligger på, er uren.
- v25 Når en kvinde har blødning mange dage uden for sin menstruationstid, eller når hun bløder ud over sin menstruation, er hun uren, lige så længe blødningen varer; hun er uren, ligesom når hun har menstruation.
- v26 Enhver seng, hun ligger på, så længe blødningen varer, er som hendes seng under menstruationen, og alt, hvad hun sidder på, er urent, ligesom under hendes menstruation.
- v27 Enhver, der rører ved det, er uren; han skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften.
- v28 Når hun er rensset for sin blødning, skal hun tælle syv dage frem; derefter er hun ren.
- v29 På den ottende dag skal hun tage to turtelduer eller to dueunger og bringe dem til præsten ved indgangen til Åbenbaringsteltet,
- v30 og præsten skal ofre den ene som syndoffer og den anden som brændoffer. På den måde skaffer præsten hende soning for Herrens ansigt for urenheden ved hendes blødning.
- v31 I skal befri israelitterne for deres urenhed, så de ikke dør på grund af deres urenhed, fordi de gør min bolig, som er hos dem, uren.
- v32 Det var loven om den mand, der har udflåd, og om den, der har sædafgang og bliver uren ved det,
- v33 og om den kvinde, der har menstruation, og om den, der har udflåd, mand eller kvinde, og om den mand, som har samleje med en uren kvinde.
- 3 Mos 16, **Love om forsoningsdagen**
- v1 Herren talte til Moses, efter at Arons to sønner var døde, dengang de kom Herrens ansigt nær, så de døde.
- v2 Herren sagde til Moses: Sig til din bror Aron, at han ikke når som helst må gå ind bag forhænget i helligdommen hen foran sonedækket oven på arken, for så skal han dø; for jeg vil vise mig i en sky over sonedækket.
- v3 Når Aron går ind i helligdommen, skal han have en tyrekalv til syndoffer og en vædder til brændoffer med sig.
- v4 Han skal iføre sig en hellig linnedkjortel, og han skal have linnedbukser på for at skjule sine kønsdele; han skal binde et linnedskærf om sig og vikle en linnedturban om hovedet; det er de hellige klæder. Han skal bade sin krop i vand, før han tager dem på.
- v5 Af israeliternes menighed skal han modtage to gedebukke til syndoffer og en vædder til brændoffer.
- v6 Aron skal føre sin egen syndoffertyr frem og skaffe soning for sig selv og for sit hus.
- v7 Så skal han tage de to gedebukke og stille dem frem for Herrens ansigt ved indgangen til Åbenbaringsteltet,
- v8 og han skal kaste lod om de to gedebukke, det ene lod for Herren og det andet for Azazel.
- v9 Derefter skal Aron føre den buk frem, som loddet for Herren falder på, og bringe den som syndoffer.
- v10 Den buk, som loddet for Azazel falder på, skal blive i live for Herrens ansigt, for at Aron kan skaffe soning med den ved at sende den ud i ørkenen til Azazel.
-

LOVEN I BIBELEN

- v11 Aron skal føre sin egen syndoffertyr frem og skaffe soning for sig selv og for sit hus; han skal slagte syndoffertyren
- v12 og tage et fyrbækken fuldt af glødende kul fra alteret for Herrens ansigt og fylde sine hænder med stødt, vellugtende røgelse og bringe det ind bag forhænget.
- v13 Han skal lægge røgelsen på ilden for Herrens ansigt, og røgelsesskyen skal dække sonedækket oven på Vidnesbyrdet, så han ikke dør.
- v14 Så skal han tage noget af tyrens blod og stænke det på sonedækkets forside med sin finger, og foran sonedækket skal han med sin finger stænke noget af blodet syv gange.
- v15 Så skal han slagte folkets syndofferbuk og bringe dens blod ind bag forhænget og gøre med det, ligesom han gjorde med tyrens blod; han skal stænke det på sonedækket og foran sonedækket.
- v16 På den måde skaffer han helligdommen soning for israelitternes urenhed og for deres overtrædelser, alle deres synder. På samme måde skal han gøre med Åbenbaringsteltet, som står hos dem midt i deres urenhed.
- v17 Der må ikke være nogen i Åbenbaringsteltet, fra han går ind i helligdommen for at skaffe soning, til han kommer ud igen. På den måde skaffer han soning for sig selv og for sit hus og for hele Israels forsamling.
- v18 Derefter skal han gå ud til alteret, som står for Herrens ansigt, og skaffe det soning; han skal tage noget af tyrens blod og af gedebukkens blod og stryge det på alterets horn hele vejen rundt,
- v19 og med sin finger skal han stænke noget af blodet syv gange på det og rense og hellige det for israelitternes urenhed.
- v20 Når han er færdig med at skaffe helligdommen og Åbenbaringsteltet og alteret soning, skal han føre den levende buk frem.
- v21 Aron skal lægge begge sine hænder på den levende buks hoved, og han skal bekende al israelitternes synd over den, alle deres overtrædelser og synder; dem skal han lægge på hovedet af bukken og derpå sende den ud i ørkenen med en mand, der står rede.
- v22 Bukken skal bære alle deres synder ud i ødemarken, og manden skal slippe den løs i ørkenen.
- v23 Derefter skal Aron gå ind i Åbenbaringsteltet og tage de linnedklæder af, som han iførte sig, da han gik ind i helligdommen, og lægge dem dér.
- v24 Han skal bade sin krop i vand på et helligt sted og tage sit tøj på, og så skal han gå ud og bringe sit eget brændoffer og folkets brændoffer og skaffe soning for sig selv og for folket.
- v25 Syndofferdyrets fedt skal han brænde på alteret.
- v26 Den mand, som slipper bukken løs til Azazel, skal vaske sit tøj og bade sin krop i vand; derefter kan han gå ind i lejren.
- v27 Syndoffertyren og syndofferbukken, hvis blod blev bragt ind i helligdommen for at skaffe soning, skal bringes uden for lejren, og man skal brænde deres hud, deres kød og deres tarmindehold.
- v28 Den, der brænder det, skal vaske sit tøj og bade sin krop i vand; derefter kan han gå ind i lejren.
- v29 Dette skal være en eviggyldig ordning for jer: I den syvende måned, på den tiende dag i måneden, skal I spæge jeres legeme, og I må ikke udføre noget arbejde; det gælder både landets egne og de fremmede, der bor som gæst blandt jer.
- v30 For på den dag bliver der skaffet jer soning, og I bliver renset; I bliver renset for alle jeres synder for Herrens ansigt.
- v31 I skal holde fuldstændig hvile, og I skal spæge jeres legeme. Det skal være en eviggyldig ordning.
- v32 Den præst, der salves, og som indsættes til at gøre præstetjeneste efter sin far, skal skaffe soning; han skal iføre sig linnedklæder, hellige klæder.
- v33 Han skal skaffe det højhellige og Åbenbaringsteltet soning, han skal skaffe alteret soning, og præsterne og hele forsamlingen skal han skaffe soning.
- v34 Det skal være en eviggyldig ordning for jer, at der én gang om året skaffes alle israelitterne soning for alle deres synder.
-

LOVEN I BIBELEN

3 Mos 17, **Love om kun ofringer i Helligdommen**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Tal til Aron og hans sønner og til alle israelitterne og sig til dem: Dette er, hvad Herren har befalet:
v3 Hvem som helst af Israels hus, der slagter en okse eller et får eller en ged i lejren eller slagter det uden for lejren,
v4 men undlader at bringe det hen til indgangen til Åbenbaringsteltet for at bringe det som en gave til Herren foran Herrens bolig, skal regnes for skyldig i blodsudgydelse; den mand har udgydt blod, han skal udryddes fra sit folk.
v5 Derfor skal israelitterne komme til Herren med de slagtofre, som de nu ofrer ude i det fri; de skal bringe dem til præsten ved indgangen til Åbenbaringsteltet og ofre dem som måltids ofre til Herren.
v6 Præsten skal stænke blodet på Herrens alter ved indgangen til Åbenbaringsteltet, og fedtet skal han brænde, en liflig duft for Herren.
v7 De må ikke længere ofre deres slagtofre til bukketroldene, som de har horet med. Det skal være en eviggyldig ordning for dem, slægt efter slægt.

v8 Og du skal sige til dem: Hvem som helst af Israels hus og af de fremmede, der bor som gæst blandt dem, som vil ofre brændofre eller slagtoffer,
v9 men ikke bringer det hen til indgangen til Åbenbaringsteltet for at ofre det til Herren, han skal udryddes fra sit folk.

3 Mos 17, **Love om nydelse af blod**

- v10 Hvem som helst af Israels hus og af de fremmede, der bor som gæst blandt dem, som spiser blod - mod ham, der spiser blod, vil jeg vende mig og udrydde ham fra hans folk.
v11 For kødets liv er blodet, og det har jeg givet jer til at komme på alteret for at skaffe soning for jer; det er blodet, der skaffer soning, fordi det er livet.
v12 Derfor siger jeg nu til israelitterne: Ingen af jer må spise blod; den fremmede, der bor som gæst blandt jer, må heller ikke spise blod.

v13 Hvem som helst af israelitterne og af de fremmede, der bor som gæst blandt dem, som fanger noget vildt eller en fugl, der må spises, skal lade blodet løbe fra og dække det til med jord.
v14 For blodet er livet i alt kød; det er dets liv. Og jeg siger til israelitterne: I må ikke spise blodet fra noget som helst kød, for blodet er livet i alt kød. Enhver, der spiser det, skal udryddes.

3 Mos 17, **Love om selvdøde og sønderrevne dyr**

- v15 Enhver - det gælder både landets egne og de fremmede - der spiser selvdøde eller sønderrevne dyr, skal vaske sit tøj og bade sig i vand; han er uren indtil aften. Så er han ren.
v16 Hvis han ikke vasker sit tøj og bader sig, må han bære sin straf.

3 Mos 18, **Love om blodskam**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Jeg er Herren jeres Gud.
v3 I må ikke bære jer ad, som man gør i Egypten, hvor I boede, og I må ikke bære jer ad, som man gør i Kana'an, hvor jeg fører jer hen. I må ikke følge deres skikke.
v4 I skal følge mine retsregler, og I skal holde mine love og vandre efter dem. Jeg er Herren jeres Gud!
v5 I skal holde mine love og retsregler; det menneske, der følger dem, skal leve ved dem. Jeg er Herren!

v6 Ingen som helst må komme sine kødelige slægtninge nær og blotte deres køn. Jeg er Herren!

v7 Din fars og din mors køn må du ikke blotte. Hun er din mor, du må ikke blotte hendes køn.

v8 Din fars hustrus køn må du ikke blotte; det er en blottelse af din fars køn.
-

LOVEN I BIBELEN

- v9 Din søsters køn må du ikke blotte, hvad enten hun er din fars eller din mors datter, hvad enten hun er født inden for eller uden for slægten.
- v10 Din sønnearters eller datterarters køn må du ikke blotte; det er en blottelse af dit eget køn.
- v11 En datter, som din far har fået med en af sine hustruer, hendes køn må du ikke blotte; hun er din søster.
- v12 Din fasters køn må du ikke blotte; hun er din fars kødelige slægtning.
- v13 Din mosters køn må du ikke blotte; hun er din mors kødelige slægtning.
- v14 Din farbrors køn må du ikke blotte ved at komme hans hustru nær; hun er din tante.
- v15 Din svigerdatters køn må du ikke blotte; hun er din søns hustru, du må ikke blotte hendes køn.
- v16 Din brors hustrus køn må du ikke blotte; det er en blottelse af din brors køn.
- v17 En kvindes og hendes datters køn må du ikke blotte. Hendes sønnearter eller hendes datterarter må du ikke gifte dig med og derved blotte hende; de er hendes kødelige slægtninge. Det er en skamløshed.
- v18 En søster til din hustru må du ikke gifte dig med og gøre til medhustru og blotte også hendes køn, så længe din hustru lever.
- 3 Mos 18, **Love om kønslivet**
- v19 Du må ikke komme en kvinde nær og blotte hendes køn, mens hun er uren under sin menstruation.
- v20 Du må ikke have samleje med din landsmands hustru, så du bliver uren ved hende.
- v21 Du må ikke give nogen af dine børn som offer til Molok; du må ikke vanhellige din Guds navn. Jeg er Herren!
- v22 Du må ikke have samleje med en mand, som man har samleje med en kvinde. Det er en vederstyggelighed.
- v23 Du må ikke have seksuel omgang med noget dyr; du bliver uren ved det.
- Ingen kvinde må byde sig til for et dyr, for at det skal parre sig med hende. Det er en skændsel.
- 3 Mos 19, **Love om forskrifter**
- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Tal til hele israeliternes menighed og sig til dem: I skal være hellige, for jeg, Herren jeres Gud, er hellig.
- v3 Enhver af jer skal have ærefrygt for sin mor og far. I skal holde mine sabbatter. Jeg er Herren jeres Gud!
- v4 Vend jer ikke til afguderne, og støb jer ikke gudebilleder! Jeg er Herren jeres Gud!
- v5 Når I bringer et måltidsoffer til Herren, skal I gøre det, så I opnår hans velbehag.
- v6 Det skal spises den dag, I ofrer det, og den følgende dag. Det, som er tilovers den tredje dag, skal brændes.
- v7 Spises det alligevel på den tredje dag, kan det ikke bringe Guds velbehag; det er urent.
- v8 Den, der spiser det, må bære sin straf, for han har vanhelliget Herrens helliggave. Det menneske skal udrykkes fra sit folk.
- v9 Når I høster kornet i jeres land, må du ikke høste helt ud til kanten af din mark, og hvad der ligger tilbage, når du har høstet, må du ikke samle ind.
-

LOVEN I BIBELEN

- v10 Din vingård må du ikke plukke ren, og nedfaldne druer i din vingård må du ikke samle op; dem skal du efterlade til den trængende og den fremmede. Jeg er Herren jeres Gud!
- v11 I må ikke stjæle, I må ikke lyve, og I må ikke bedrage jeres landsmænd.
- v12 I må ikke sværge falsk ved mit navn, så du vanhelliger din Guds navn. Jeg er Herren!
- v13 Du må ikke undertrykke din næste eller udplyndre ham. Du må ikke holde din daglejers løn tilbage til næste dag.
- v14 Du må ikke forbande en døv, og du må ikke få en blind til at snuble. Du skal frygte din Gud. Jeg er Herren!
- v15 I må ikke øve uret i retssager. Du må hverken tage parti for den fattige eller begunstige den rige. Du skal dømme din landsmand med retfærdighed.
- v16 Du må ikke løbe med sladder om dine landsmænd. Du må ikke stræbe din næste efter livet. Jeg er Herren!
- v17 Du må ikke nære had til din broder i dit hjerte, men du skal åbent gå i rette med din landsmand, så du ikke pådrager dig skyld.
- v18 Du må ikke hævne dig på dine landsmænd eller bære nag til dem; du skal elske din næste som dig selv. Jeg er Herren!
- v19 I skal holde mine love. Du må ikke lade to slags husdyr parre sig med hinanden, du må ikke tilså din mark med to slags korn, og du må ikke bære tøj, der er vævet af to slags garn.
- v20 Når en mand har samleje med en kvinde, som er en trælkvind, der er bortlovet til en anden mand, men endnu ikke er blevet frikøbt eller frigivet, skal det straffes; de skal dog ikke lide døden, for hun var ikke frigivet.
- v21 Men manden skal bringe sit skyldoffer til Herren, en skyldoffervædder, hen til indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v22 Med skyldoffervædderen skal præsten skaffe ham soning for Herrens ansigt for den synd, han har begået, så han får tilgivelse for den synd, han har begået.
- v23 Når I kommer ind i landet og planter alle slags frugttræer, skal I lade frugten sidde på dem. Tre år skal I lade frugten sidde; den må ikke spises.
- v24 Det fjerde år skal al frugten gives som helliggave til Herren under festjubel.
- v25 Først i det femte år må I spise frugten, for at I kan få øget udbytte. Jeg er Herren jeres Gud!
- v26 I må ikke spise kød med blod i. I må ikke tage varsler eller drive trolddom.
- v27 I må ikke klippe håret kort, og du må ikke studse skægget.
- v28 I må ikke tilføje jer selv snitsår på kroppen for en afdød eller lade jer tatovere. Jeg er Herren!
- v29 Du må ikke vanære din datter ved at lade hende bedrive hor; landet må ikke hore, så det fyldes af skamløshed.
- v30 I skal holde mine sabbatter, og I skal nære ærefrygt for min helligdom. Jeg er Herren!
- v31 Vend jer ikke til dødemanere, og søg ikke til sandsigere, så I bliver urene ved dem. Jeg er Herren jeres Gud!
- v32 Rejs dig for de grå hår, vis ærbødighed mod de gamle. Du skal frygte din Gud. Jeg er Herren!
- v33 Når en fremmed bor som gæst i jeres land, må I ikke udnytte ham.
- v34 Den fremmede, der bor som gæst hos jer, skal være som en af landets egne, og du skal elske ham som dig selv. I var jo selv fremmede i Egypten. Jeg er Herren jeres Gud!
- v35 I må ikke øve uret i retssager om længdemål, vægt eller rummål.
- v36 Korrekt vægt, korrekte lodder, korrekt efa og korrekt hin skal I bruge. Jeg er Herren jeres Gud,

LOVEN I BIBELEN

- som førte jer ud af Egypten!
v37 I skal omhyggeligt følge alle mine love og alle mine retsregler. Jeg er Herren!
- 3 Mos 20, **Love om straffe for synder * Lovbrud**
- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Du skal sige til israelitterne: Hvem som helst af israelitterne og af de fremmede, der bor som gæst i Israel, som giver et af sine børn til Molok, skal lide døden. Landets folk skal stene ham.
v3 Jeg vil selv vende mig mod den mand og udrydde ham fra hans folk, fordi han har givet et af sine børn til Molok og dermed gjort min helligdom uren og vanhelliget mit hellige navn.
v4 Men skulle landets folk lukke øjnene for, at den mand har givet et af sine børn til Molok, og undlade at dræbe ham,
v5 så vil jeg vende mig mod den mand og hans familie og udrydde ham og alle dem, der ligesom han horer med Molok, fra deres folk.
v6 Og den, der vender sig til dødemanere og sandsigere og horer med dem, mod ham vender jeg mig og udrydder ham fra hans folk.
- v7 I skal hellige jer og være hellige, for jeg er Herren jeres Gud.
v8 I skal omhyggeligt følge mine love; det er mig, Herren, der helliger jer.
- v9 Hvem som helst, der forbander sin far eller sin mor, skal lide døden. Han har forbandet sin far eller sin mor. Han har selv skylden for sin død.
- v10 Hvis en mand begår ægteskabsbrud med en anden mands hustru, skal han lide døden, både manden og kvinden, som bryder ægteskabet.
- v11 Hvis en mand har samleje med sin fars hustru, har han blottet sin fars køn. De skal begge lide døden. De har selv skylden for deres død.
- v12 Hvis en mand har samleje med sin svigerdatter, skal de begge lide døden. De har begået en skændsel. De har selv skylden for deres død.
- v13 Hvis en mand har samleje med en mand, som man har samleje med en kvinde, har de begge to begået en vederstyggelighed. De skal lide døden. De har selv skylden for deres død.
- v14 Hvis en mand gifter sig med en kvinde og hendes mor, er det en skamløshed. Både han og kvinderne skal brændes. Der må ikke være nogen skamløshed blandt jer.
- v15 Hvis en mand har seksuel omgang med et dyr, skal han lide døden. Også dyret skal I dræbe.
- v16 Hvis en kvinde kommer noget som helst dyr nær, for at det skal parre sig med hende, skal du dræbe både kvinden og dyret. De skal lide døden. De har selv skylden for deres død.
- v17 Hvis en mand gifter sig med sin søster, hvad enten det er hans fars eller hans mors datter, og ser hendes køn, og hun ser hans, er det en modbydelighed. De skal udryddes for øjnene af deres landsmænd. Han har blottet sin søsters køn. Han skal bære sin straf.
- v18 Hvis en mand har samleje med en kvinde med menstruation og blotter hendes køn, har han blotlagt hendes kilde, og hun selv har blottet sit blods kilde. De skal begge udryddes fra deres folk.
- v19 Din mosters og din fasters køn må du ikke blotte, for så er det sine kødelige slægtninge, han blotlægger. De skal bære deres straf.
- v20 Hvis en mand har samleje med sin tante, har han blottet sin farbrors køn. De skal bære straffen for deres synd. De skal dø barnløse.
-

LOVEN I BIBELEN

- v21 Hvis en mand gifter sig med sin brors hustru, er det en skændsel. Han har blottet sin brors køn. De skal være barnløse.
- v22 I skal omhyggeligt følge alle mine love og alle mine retsregler, så vil I ikke blive spyttet ud af det land, som jeg fører jer ind i, for at I kan bo der.
- v23 Følg ikke det folks skikke, som jeg jager bort foran jer; de gjorde al den slags, så jeg væmmedes ved dem.
- v24 Og jeg sagde til jer: I skal erobre deres land, og jeg vil give jer det i eje, et land, der flyder med mælk og honning. Jeg er Herren jeres Gud, som skilte jer ud fra folkene.
- v25 Derfor skal I skille de rene dyr fra de urene og de urene fugle fra de rene. I må ikke gøre jer selv afskyelige ved dyr eller ved fugle eller ved noget af det, der kryber på jorden, og som jeg har skilt ud som urene for jer.
- v26 I skal være hellige for mig, for jeg, Herren, er hellig, og jeg har skilt jer ud fra folkene, for at I skulle være mine.
- v27 Når en mand eller en kvinde har en dødemaners eller en sandsigers ånd i sig, skal de lide døden. I skal stene dem. De har selv skylden for deres død.
- 3 Mos 21, **Love om hellighedskrav hos præsterne**
- v1 Herren sagde til Moses: Tal til præsterne, Arons sønner, og sig til dem: En præst må ikke pådrage sig urenhed ved en afdød inden for sin slægt,
- v2 medmindre det drejer sig om hans nærmeste kødelige slægtninge, hans mor eller far, hans søn eller datter, hans bror
- v3 eller hans søster, der endnu ikke var gift, men stadig hørte til hans familie; ved hende må han pådrage sig urenhed.
- v4 Men var hun gift, selv om det var med en af slægten, må han ikke pådrage sig urenhed og bringe vanære over sig.
- v5 Præsterne må ikke klippe sig skaldet eller studse deres skæg, og de må ikke tilføje sig selv snitsår på kroppen.
- v6 De skal være hellige for deres Gud, og de må ikke vanhellige deres Guds navn; det er jo dem, der frembærer Herrens ofre, deres Guds føde; derfor skal de være hellige.
- v7 De må ikke gifte sig med en skøge eller med én, der ikke er jomfru, eller med en fraskilt; for præsten er hellig for sin Gud,
- v8 og du skal regne ham for hellig, for han frembærer din Guds føde. Han skal være hellig for dig, for jeg, Herren, er hellig, jeg, som helliger jer.
- v9 Hvis en præstedatter vanærer sig ved at bedrive hor, er det sin far, hun vanærer. Hun skal brændes.
- v10 Den præst, der står over sine brødre, han, på hvis hoved salvningsolien er udgydt, og som er indsat i sit embede til at bære præstedragten, må ikke lade sit hår hænge løst, og han må ikke rive sine klæder itu.
- v11 Han må ikke gå ind til nogen afdød, end ikke ved sin far eller mor må han pådrage sig urenhed;
- v12 han må ikke forlade helligheden, så han vanhelliger sin Guds hellighed, for han er indviet med sin Guds salvningsolie. Jeg er Herren!
- v13 Han skal gifte sig med en kvinde, mens hun er jomfru.
- v14 En enke eller en fraskilt eller én, der ikke er jomfru, eller en skøge må han ikke gifte sig med; kun en jomfru i sin slægt må han gifte sig med.
- v15 Han må ikke vanære sit afkom i sin slægt. Jeg er Herren, som helliger ham.
- v16 Herren talte til Moses og sagde:
- v17 Sig til Aron: Ingen af dine efterkommere i slægt efter slægt, som har en legemsfejl, må komme nær og frembære sin Guds føde.
- v18 Ingen mand, som har en fejl, må komme nær, hvad enten han er blind eller halt, har hareskår eller en forvokset legemsdel,
- v19 eller han har brækket ben eller arm,
- v20 er pukkelrygget eller dværg eller har hvid plet i øjet, eller har skab eller fnat eller beskadigede testikler.
- v21 Ingen af præsten Arons slægt, som har nogen fejl, må træde frem og frembære Herrens ofre. Hvis han har en fejl, må han ikke træde frem og frembære sin Guds føde.
-

LOVEN I BIBELEN

v22 Han har lov at spise sin Guds føde, både det højhellige og helliggaverne.
v23 Men han må ikke komme hen til forhænget, og han må ikke komme nær til alteret, for han har en fejl; han må ikke vanhellige min helligdom, for jeg, Herren, helliger den.

v24 Sådan talte Moses til Aron og hans sønner og til alle israelitterne.

3 Mos 22, **Love om viede gavers hellighed**

v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Sig til Aron og hans sønner, at de skal behandle de helliggaver, israelitterne helliger mig, med ærefrygt, så de ikke vanhelliger mit hellige navn. Jeg er Herren!
v3 Sig til dem: Enhver af jeres efterkommere i slægt efter slægt, der i uren tilstand kommer nær til de helliggaver, som israelitterne helliger Herren, det menneske skal udryddes fra mig. Jeg er Herren!
v4 Ingen som helst af Arons efterkommere, der er spedalsk eller har udflåd, må spise af helliggaverne, før han er ren. Den, der rører ved nogen, som er blevet uren ved berøring med lig, eller den, der har sædafgang,
v5 eller den, der rører ved noget kryb, man bliver uren ved, eller ved et menneske, man bliver uren ved, hvad slags urenhed det end er,
v6 den, der rører ved noget af det, er uren indtil aften; han må ikke spise af helliggaverne, før han har badet sin krop i vand.
v7 Først når solen er gået ned, er han ren, og så kan han spise af helliggaverne; det er jo hans føde.
v8 Selvdøde eller sønderrevne dyr må han ikke spise og gøre sig uren ved. Jeg er Herren!
v9 De skal holde mine bud og må ikke pådrage sig skyld, så de dør, fordi de vanhelliger det hellige. Jeg er Herren, som helliger dem.
v10 Ingen uindviet må spise nogen helliggave; hvad enten han er tilflytter hos præsten eller daglejer, må han ikke spise nogen helliggave.
v11 Men hvis en præst selv køber en træl, må den træl gerne spise med; de trælle, der er født i præstens hus, må også gerne spise af hans mad.
v12 Den præstedatter, der bliver gift med en uindviet mand, må ikke spise af de helliggaver, der er ydet som afgift.
v13 Men den præstedatter, der er enke eller fraskilt og ikke har børn, og som vender tilbage til sin fars hus, ligesom da hun var ung, må spise af sin fars mad; men ingen uindviet må spise med.
v14 Den, som uforsætligt spiser noget helligt, skal betale helliggaven tilbage til præsten med tillæg af en femtedel.
v15 Præsterne må ikke vanhellige de helliggaver, israelitterne yder som afgift til Herren,
v16 og påføre dem skyld, hvis de lader dem spise de helliggaver, de har bragt, for jeg, Herren, helliger dem.

3 Mos 22, **Love om ofringer**

v17 Herren talte til Moses og sagde:
v18 Tal til Aron og hans sønner og til alle israelitterne og sig til dem: Hvis nogen af Israels hus og af de fremmede i Israel vil bringe sin gave, hvad enten det er løfteofre eller frivilligofre, man vil bringe som brændoffer til Herren,
v19 så man opnår hans velbehag, skal det være et lydefrit handyr af okser, får eller geder.
v20 I må ikke ofre dyr med fejl, det opnår I ikke hans velbehag ved.
v21 Når nogen vil bringe Herren et måltidsoffer for at opfylde et løfte eller for at bringe et frivilligoffer, skal dyret, hvad enten det er en okse eller et får, være lydefrit, for at han kan opnå Guds velbehag; det må ikke have nogen fejl,
v22 hverken blindhed eller knoglebrud eller sår eller bylder eller skab eller fnat; den slags dyr må I ikke ofre til Herren, og I må ikke lægge ofre til Herren af den slags på alteret.
v23 En okse eller et får med en forvokset eller ikke fuldt udviklet legemsdel, kan du bruge som frivilligoffer, men som løfteoffer kan det ikke bringe Guds velbehag.
v24 Dyr, som har fået testiklerne klemt eller knust eller revet af eller skåret af, må I ikke ofre til Herren; det må I ikke gøre i jeres land.

LOVEN I BIBELEN

- v25 I må ikke frembære jeres Guds føde af den slags dyr, som I har købt af udlændinge, for de er lemlæstet, de har en fejl; de kan ikke bringe Guds velbehag.
- v26 Herren talte til Moses og sagde:
- v27 Når der fødes en kalv, et lam eller et kid, skal det blive syv dage hos sin mor; fra den ottende dag og fremefter kan det bruges som offergave til Herren og bringe hans velbehag.
- v28 Hvad okse og får angår, må I ikke slagte et dyr og dets afkom på samme dag.
- v29 Når I bringer et takoffer til Herren, skal I gøre det, så I opnår hans velbehag.
- v30 Det skal spises samme dag, I må ikke levne noget af det til næste morgen. Jeg er Herren!
- v31 I skal omhyggeligt følge mine befalinger. Jeg er Herren!
- v32 I må ikke vanhellige mit hellige navn. Jeg vil være helliget blandt israelitterne. Jeg, Herren, helliger jer.
- v33 Det var mig, der førte jer ud af Egypten for at være jeres Gud. Jeg er Herren!

3 Mos 23, **Love om festtiderne**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Dette er mine fester, Herrens fester, som I skal udråbe som hellige festforsamlinger.
- v3 Seks dage må der udføres arbejde, men på den syvende dag skal der være fuldstændig hvile med hellig festforsamling. Da må I ikke udføre noget arbejde, det er sabbat for Herren, overalt hvor I bor.
- v4 Dette er Herrens fester, de hellige festforsamlinger, som I skal udråbe til den fastsatte tid.
- v5 På den fjortende dag i den første måned, lige inden mørket falder på, er det påske for Herren.
- v6 På den femtende dag i samme måned er det de usyrede brøds fest for Herren; syv dage skal I spise usyrede brød.
- v7 På den første dag skal I holde hellig festforsamling; da må I ikke udføre noget arbejde.
- v8 I skal bringe Herren ofre i syv dage; på den syvende dag skal der være hellig festforsamling. Da må I ikke udføre noget arbejde.
- v9 Herren talte til Moses og sagde:
- v10 Tal til israelitterne og sig til dem: Når I kommer ind i det land, jeg vil give jer, og høster kornet, skal I bringe det første neg af jeres høst til præsten.
- v11 Han skal foretage svingning med neget for Herrens ansigt, for at I kan opnå hans velbehag; præsten skal svinge det dagen efter sabbatten.
- v12 Samme dag I svinger neget, skal I bringe et lydefrit, årgammelt lam som brændoffer til Herren.
- v13 Det tilhørende afgrødeoffer skal være to tiendedel efa fint mel, rørt op med olie, et offer for Herren, en liflig duft, og det tilhørende drikoffer skal være en fjerdedel hin vin.
- v14 Hverken brød eller ristet korn eller frisk korn må I spise før netop den dag, I har bragt jeres Guds gave. Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.
- v15 Derpå skal I tælle syv uger frem fra dagen efter sabbatten, den dag I bringer svingningsneget; det skal være syv hele uger;
- v16 I skal tælle halvtreds dage frem til dagen efter den syvende sabbat; da skal I bringe Herren et nyt afgrødeoffer.
- v17 Hjemme fra skal I medbringe to svingningsbrød, bagt som syrnet brød af to tiendedel efa fint mel, det er førstegrøde til Herren.
- v18 Foruden brødet skal I ofre syv lydefri, årgamle lam og en tyrekalv samt to væddere; de skal være brændoffer til Herren sammen med de tilhørende afgrødeofre og drikofre, et offer, en liflig duft for Herren.
- v19 I skal ofre en gedebuk som syndoffer og to årgamle lam som måltidsoffer.
- v20 Præsten skal foretage svingningen med dem sammen med brødet af førstegrøden for Herrens ansigt. Sammen med de to lam skal de være helliget Herren og tilfalde præsten.
- v21 Netop denne dag skal I udråbe en hellig festforsamling; I må ikke udføre noget arbejde. Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.

LOVEN I BIBELEN

- v22 Når I høster kornet i jeres land, må du ikke høste helt ud til kanten af din mark, og hvad der ligger tilbage, når du har høstet, må du ikke samle ind; det skal du efterlade til den trængende og den fremmede. Jeg er Herren jeres Gud!
- v23 Herren talte til Moses og sagde:
v24 Sig til israelitterne: På den første dag i den syvende måned skal I holde hviledag, en hellig festforsamling, indvarslet med hornblæsning.
v25 I må ikke udføre noget arbejde, og I skal bringe Herren et offer.
- v26 Herren talte til Moses og sagde:
v27 På den tiende dag i denne syvende måned falder forsoningsdagen. I skal holde hellig festforsamling og spæge jeres legeme, og I skal bringe Herren et offer.
v28 Netop denne dag må I ikke udføre noget arbejde, for det er forsoningsdagen, til soning for jer for Herren jeres Guds ansigt.
v29 Enhver, der undlader at spæge sit legeme den dag, skal udryddes fra sit folk.
v30 Og enhver, der udfører noget som helst arbejde den dag, det menneske vil jeg udrydde fra hans folk;
v31 I må ikke udføre noget arbejde. Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.
v32 I skal holde fuldstændig hvile, og I skal spæge jeres legeme. Den niende i måneden om aftenen, fra den aften til den følgende aften, skal I holde jeres sabbatshvile.
- v33 Herren talte til Moses og sagde:
v34 Sig til israelitterne: Den femtende dag i denne syvende måned er det løvhyttefest for Herren i syv dage.
v35 På den første dag skal der være hellig festforsamling; I må ikke udføre noget arbejde.
v36 I syv dage skal I bringe Herren ofre. Den ottende dag skal I holde hellig festforsamling og bringe Herren ofre. Det er en festdag; I må ikke udføre noget arbejde.
- v37 Det er Herrens fester, som I skal udråbe som hellige festforsamlinger; da skal I bringe Herren ofre, brændoffer, afgrødeoffer, slagtoffer og drikofre som fastsat for de enkelte dage.
v38 Dertil kommer Herrens sabbatter, jeres gaver og alle jeres løfteofre og alle de frivilligofre, I giver Herren.
v39 På den femtende dag i denne syvende måned, når I høster landets afgrøde, skal I fejre Herrens fest i syv dage. Den første og den ottende dag skal være hviledag.
v40 Den første dag skal I tage frugter af prægtige træer, palmegrene og grene af løvrige træer og af popler, og I skal glæde jer for Herren jeres Guds ansigt i syv dage.
v41 I skal fejre den som fest for Herren syv dage hvert år. Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt; i den syvende måned skal I fejre den.
- v42 I skal bo i løvhytter syv dage; hver indfødt israelit skal bo i løvhytte,
v43 for at de kommende slægter kan vide, at jeg lod israelitterne bo i løvhytter, da jeg førte dem ud af Egypten. Jeg er Herren jeres Gud!
- v44 Det var, hvad Moses sagde til israelitterne om Herrens fester.
- 3 Mos 24, **Love om lysestagens lamper**
- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Giv israelitterne besked om at skaffe dig ren olie af knuste oliven til lysestagen, så man altid kan sætte en lampe på.
v3 Aron skal sørge for, at den altid, fra aften til morgen, kan brænde for Herrens ansigt uden for Vidnesbyrdets forhæng i Åbenbaringsteltet. Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt.
v4 Han skal sørge for, at lamperne på lysestagen af rent guld altid kan brænde for Herrens ansigt.
-

LOVEN I BIBELEN

3 Mos 24, **Love om skuebrødene**

- v5 Du skal tage fint mel og bage tolv ringbrød af det, to tiendedel efa mel til hvert brød.
v6 Dem skal du lægge i to rækker, seks i hver række, på bordet af rent guld for Herrens ansigt.
v7 På hver række skal du komme ren røgelse, den skal være duftoffer for brødene, et offer til Herren.
v8 Sabbatsdag efter sabbatsdag skal de til stadighed lægges frem for Herrens ansigt. Det skal være en evigyldig pagtsforpligtelse hos israelitterne.
v9 Brødene skal tilfalde Aron og hans sønner, og de skal spise dem på et helligt sted, for de er højhellige. Det er det, der tilfalder ham af Herrens ofre, en evigyldig rettighed.

3 Mos 24, **Love om straffebestemmelser**

- v10 En mand, hvis mor var israelit, og hvis far var egypter, gik ud blandt israelitterne, og han kom op at slå med en israelitisk mand i lejren.
v11 Da bespottede den israelitiske kvindes søn Herrens navn med en forbandelse, og man førte ham til Moses. Hans mor hed Shelomit og var datter af Dibri af Dans stamme.
v12 De holdt ham i forvaring, indtil de fik en afgørelse fra Herren.
v13 Og Herren sagde til Moses:
v14 Før den mand, der udtalte forbandelsen, uden for lejren; alle, der hørte det, skal lægge hænderne på hovedet af ham, og så skal hele menigheden stene ham.
v15 Og du skal sige til israelitterne: Hvem som helst, der forbander sin Gud, må selv bære straffen for sin synd.
v16 Den, der bespottet Herrens navn, skal lide døden; hele menigheden skal stene ham. Hvad enten det er en fremmed eller en af landets egne, skal han lide døden, fordi han bespottede navnet.
v17 Når nogen slår et menneske ihjel, skal han lide døden.
v18 Den, der slår et husdyr ihjel, skal erstatte det med liv for liv.
v19 Når nogen tilføjer sin landsmand en legemsskade, skal der gøres det samme ved ham, som han selv har gjort,
v20 brud for brud, øje for øje, tand for tand. Den legemsskade, man påfører en anden, skal man selv påføres.
v21 Den, der slår et husdyr ihjel, skal erstatte det, og den, der slår et menneske ihjel, skal lide døden.
v22 Hos jer skal én og samme forordning gælde for de fremmede såvel som for landets egne.
Jeg er Herren jeres Gud!
v23 Det sagde Moses til israelitterne, og så førte de ham, der havde udtalt forbandelsen, uden for lejren og stenede ham. Israelitterne gjorde, som Herren havde befalet Moses.

3 Mos 25, **Love om sabbatsåret og jubelåret**

- v1 Herren talte til Moses på Sinajs bjerg og sagde:
v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Når I kommer ind i det land, jeg vil give jer, skal landet holde sabbatshvile for Herren.
v3 Seks år skal du tilså din mark, og seks år skal du beskære din vingård og høste afgrøden;
v4 men i det syvende år skal landet holde fuldstændig hvile, en sabbat for Herren; da må du ikke tilså din mark eller beskære din vingård.
v5 Hvad der har sået sig selv efter din høst, må du ikke høste, og druerne fra de ubeskårne ranker må du ikke plukke. Landet skal have et hvileår.
v6 Hvad landet i løbet af sin sabbat selv frembringer, skal I have til føde, du selv og dine trælle og trælkvinder, dine daglejere og de tilflyttere, der bor hos dig;
v7 også dit kvæg og de vilde dyr i dit land skal have dets afgrøde til føde.
v8 Så skal du tælle syv sabbatår frem, syv gange syv år; de syv sabbatår bliver i alt niogfyre år.
v9 På den tiende dag i den syvende måned skal du lade hornet lyde; på forsoningsdagen skal I lade hornet lyde overalt i jeres land.

LOVEN I BIBELEN

- v10 I skal hellige det halvtredsindstyvende år og udråbe frigivelse i landet for alle dets indbyggere; det skal være et jubelår for jer. I skal hver især vende tilbage til jeres ejendom, I skal hver især vende tilbage til jeres familie.
- v11 Det halvtredsindstyvende år skal være jubelår for jer; da må I ikke så, I må heller ikke høste det, der har sået sig selv, og I må ikke plukke druer fra de ubeskårne ranker.
- v12 For det er jubelår, det skal I holde helligt. I skal spise dets afgrøde lige fra marken.
- v13 I et sådant jubelår skal I hver især vende tilbage til jeres ejendom.
- v14 Når I sælger jord, hvad enten det er noget, du vil sælge til din landsmand, eller noget, du vil købe af ham, må I ikke udnytte hinanden.
- v15 Når du køber jord af din landsmand, er det årene efter sidste jubelår, der tæller; det er afgrødeårene, der tæller, når han sælger til dig.
- v16 Er der mange år til næste jubelår, skal du give ham høj betaling, er der få år, skal du give ham lav betaling; det er jo et antal afgrøder, han sælger til dig.
- v17 Landsmænd må ikke udnytte hinanden. Du skal frygte din Gud, for jeg er Herren jeres Gud.
- v18 I skal følge mine love, og mine retsregler skal I omhyggeligt følge, så I kan bo trygt i landet.
- v19 Så skal landet give sin frugt, og I skal spise jer mætte og bo trygt i det.
- v20 Og når I siger: Hvad skal vi spise det syvende år, når vi ikke må så og heller ikke må høste vores afgrøde?
- v21 da vil jeg byde min velsignelse at være hos jer i det sjette år, og den skal skaffe afgrøde til tre år.
- v22 I det ottende år skal I så. Men I skal spise af den gamle afgrøde; indtil afgrøden kommer i det niende år, skal I spise af den gamle afgrøde.
- v23 Der må ikke sælges land uigenkaldeligt, for landet er mit; I er fremmede og tilflyttere hos mig.
- v24 I hele det land, I ejer, skal I sørge for, at jorden kan indløses.
- v25 Når det går dårligt for din landsmand, så han må sælge af sin ejendom, skal den, der står ham nærmest, træde til som løser og indløse, hvad hans slægtning har solgt.
- v26 Den, som ingen løser har, men selv skaffer tilstrækkeligt til indløsningen,
- v27 skal regne ud, hvor mange år der er gået siden solget, og betale for den resterende tid til den mand, han har solgt til; så kan han vende tilbage til sin ejendom.
- v28 Men hvis han ikke kan skaffe tilstrækkeligt til at betale ham tilbage, skal det, han har solgt, forblive i køberens besiddelse indtil jubelåret. I jubelåret bliver det givet frit, og så kan han vende tilbage til sin ejendom.
- v29 Hvis nogen sælger et beboelseshus i en by med mure om, gælder indløsningsretten kun, indtil salgsåret er omme. Indløsningsretten gælder et år.
- v30 Hvis det ikke bliver indløst, før der er gået et helt år, overgår huset i byen med mure om uigenkaldeligt til køberen i slægt efter slægt; det bliver ikke givet frit i jubelåret.
- v31 Men huse i landsbyer uden mur omkring regnes som agerjord; de kan indløses, og de skal gives fri i jubelåret.
- v32 Hvad angår levitbyerne, skal levitterne have ubegrænset indløsningsret til husene i deres byer.
- v33 Og hvis man indløser et hus fra en levit, bliver det hus, han har solgt i sin by, givet frit i jubelåret, for husene i levitbyerne er levitternes ejendom blandt israelitterne.
- v34 Græsmarken omkring deres byer må ikke sælges, det er deres evige ejendom.
- v35 Når det går dårligt for din landsmand, og han ikke kan klare sig, skal du understøtte ham, som var han fremmed eller tilflytter, så han kan opretholde livet hos dig;
- v36 du må ikke tage rente eller åger af ham. Du skal frygte din Gud, så din landsmand kan opretholde livet hos dig.
- v37 Du må ikke låne ham penge mod rente og ikke yde ham føde mod åger.
- v38 Jeg er Herren jeres Gud, som førte jer ud af Egypten for at give jer Kana'an og være jeres Gud.
- v39 Når det går dårligt for din broder hos dig, og han lader sig sælge til dig, må du ikke pålægge ham trællearbejde;
- v40 han skal have det som en daglejer eller tilflytter hos dig. Indtil jubelåret skal han arbejde hos dig.
-

LOVEN I BIBELEN

- v41 Så skal han gives fri sammen med sine børn; han skal vende tilbage til sin familie og sine fædres ejendom.
- v42 De er jo mine trælle, som jeg førte ud af Egypten; de må ikke sælges, som man sælger trælle.
- v43 Du må ikke underkue ham med vold. Du skal frygte din Gud!
- v44 De trælle og trælkvinder, du vil have, kan I købe af folkene omkring jer.
- v45 Også af efterkommerne af de tilflyttere, der bor som gæst hos jer, og af deres familier hos jer, dem som bliver født i jeres land, kan I købe trælle. De skal være jeres ejendom,
- v46 og I kan lade dem gå i arv til jeres børn efter jer, når de skal arve ejendom; dem kan I for altid bruge til trællearbejde. Men jeres landsmænd, israelitterne, må I ikke underkue med vold.
- v47 Når den fremmede og tilflytteren hos dig klarer sig godt, men det går dårligt for din landsmand hos ham, så han lader sig sælge til den fremmede eller tilflytteren hos dig eller til en efterkommer i den fremmedes slægt,
- v48 skal han, efter at han er solgt, have mulighed for indløsning. En af hans slægtninge kan indløse ham;
- v49 enten kan hans farbror eller hans fætter indløse ham, eller en anden af hans kødelige slægtninge kan indløse ham. Eller hvis han skaffer sig nok, kan han indløse sig selv.
- v50 Sammen med ham, der købte ham, skal han beregne tiden fra det år, han blev solgt, frem til jubelåret, og beløbet for salget af ham skal svare til antallet af år. Hans tid hos ham skal beregnes som en daglejers.
- v51 Er der endnu mange år tilbage, skal han for sin indløsning betale en tilsvarende del af købesummen.
- v52 Er der kun få år tilbage til jubelåret, skal han beregne efter det, og svarende til antallet af de år skal han betale for sin indløsning.
- v53 Han skal have det hos ham som en daglejer år efter år; den, der købte ham, må ikke underkue ham med vold.
- v54 Bliver han ikke indløst på nogen af disse måder, skal han gives fri i jubelåret sammen med sine børn.
- v55 For israelitterne tilhører mig som trælle; de er mine trælle, som jeg førte ud af Egypten. Jeg er Herren jeres Gud!
- 3 Mos 26, **Love om forbud mod afgudsdyrkelse**
- v1 I må ikke lave jer afguder; gudebilleder og stenstøtter må I ikke opstille, og sten med relieffer må I ikke anbringe i jeres land og tilbede, for jeg er Herren jeres Gud.
- 3 Mos 26, **Love om sabbaten**
- v2 I skal holde mine sabbatter, og I skal nære ærefrygt for min helligdom. Jeg er Herren!
- 3 Mos 26, **Løn og straf for overholdelse af Herrens love**
- v3 Hvis I vandrer efter mine love og omhyggeligt følger mine befalinger,
- v4 vil jeg give jer regnen til rette tid, så landet kan give sin afgrøde og træerne på marken deres frugt.
- v5 Hos jer skal tærsketiden være lige til vinhøst og vinhøsten lige til såtid, og I skal spise jer mætte i jeres eget brød og bo trygt i jeres land.
- v6 Jeg vil give jer fred i landet, så I kan gå til ro, uden at nogen skræmmer jer op, og jeg vil udrydde rovdirene i landet. Sværd skal ikke hærge jeres land;
- v7 I skal forfølge jeres fjender, og foran jer skal de falde for sværdet.
- v8 Fem af jer skal forfølge hundrede, og hundrede af jer skal forfølge ti tusind, og foran jer skal jeres fjender falde for sværdet.
- v9 Jeg vender mig til jer og gør jer frugtbare og talrige, og jeg opretter min pagt med jer.
- v10 I skal spise af den oplagrede høst fra det forrige år, lige indtil I må rydde det gamle ud for at få plads til det nye.
- v11 Jeg vil opslå min bolig iblandt jer, og jeg vil ikke vrage jer.
- v12 Jeg vil vandre midt iblandt jer, og jeg vil være jeres Gud, og I skal være mit folk.
- v13 Jeg er Herren jeres Gud, som førte jer ud af Egypten, så I ikke skulle være trælle for dem; jeg brød jeres åg og lod jer gå med rank ryg.
-

LOVEN I BIBELEN

3 Mos 26, **Straffen for at overtræde Herrens lov**

- v14 Men hvis I ikke hører på mig og ikke følger alle disse befalinger,
v15 hvis I forkaster mine love og vrager mine retsregler, og ikke følger alle mine befalinger, men bryder min pagt,
v16 da vil jeg til gengæld gøre sådan ved jer: Jeg vil besøge jer med rædsler, svindsot og feber, der slukker lyset i jeres øjne og tager livskraften fra jer. Forgæves skal I så jeres sæd, jeres fjender får udbyttet at spise.
v17 Jeg vender mig mod jer, så I bliver slået af jeres fjender, og jeres modstandere kommer til at herske over jer; I skal flygte, selv om ingen forfølger jer.
v18 Hvis I alligevel ikke hører på mig, vil jeg tugte jer yderligere syvdobbelte for jeres synder.
v19 Jeg sønderbryder jeres stolte styrke; himlen over jer gør jeg til jern, og jeres land til bronze.
v20 Jeres kraft skal opbruges til ingen nytte, jeres land skal ikke give afgrøde, og træerne i landet skal ikke give frugt.
v21 Hvis I stadig trodser mig og nægter at høre på mig, vil jeg ramme jer yderligere syvdobbelte for jeres synder.
v22 Jeg vil sende vilde dyr mod jer, de skal gøre jer barnløse og udrydde jeres kvæg; de skal gøre jer fåtallige, og jeres veje skal ligge øde hen.
v23 Hvis I alligevel ikke lader jer tugte, men stadig trodser mig,
v24 vil også jeg vise jer trods og ramme jer syvdobbelte for jeres synder.
v25 Jeg vil bringe sværdet over jer, som skal hævne pagtsbruddet, og når I trækker jer tilbage i jeres byer, vil jeg sende pest blandt jer, og I bliver overgivet til jeres fjender.
v26 Når jeg knækker brødets støttestav for jer, skal ti kvinder bage jeres brød i én ovn; de skal give jer jeres brød tilbage efter vægt, og I kan ikke spise jer mætte.
v27 Hvis I alligevel ikke hører på mig, men stadig trodser mig,
v28 vil også jeg vise jer trods i vrede og tugte jer syvdobbelte for jeres synder.
v29 I skal æde kødet af jeres egne sønner og døtre.
v30 Jeg ødelægger jeres høje og tilintetgør jeres røgelsesaltre, jeg dynger jeres lig oven på ligene af jeres mogguder, og jeg vrager jer.
v31 Jeres byer lægger jeg i ruiner, jeg ødelægger jeres helligdomme, og jeg vil ikke indånde den liflige duft af jeres ofre.
v32 Jeg lægger landet øde, så jeres fjender, som bosætter sig i det, skal gyse over det.

v33 Jer selv vil jeg sprede blandt folkene, og med draget sværd vil jeg forfølge jer; jeres land skal blive til ørken og jeres byer lægges i ruiner.
v34 Da skal landet få erstatning for sine sabbatter al den tid, det ligger øde hen, mens I er i jeres fjenders land; landet skal hvile og få erstatning for sine sabbatter.
v35 Al den tid, det ligger øde hen, skal det hvile, fordi det ikke kunne hvile under jeres sabbatter, da I boede i det.
v36 På dem af jer, som endnu er tilbage i deres fjenders land, bringer jeg frygtsomhed i hjertet; selv lyden af visne blade jager dem op, og de skal flygte, som man flygter for sværdet, de skal falde, selv om ingen forfølger dem.
v37 Selv om ingen forfølger dem, skal de snuble over hinanden, som var de på flugt for sværdet, og I skal ikke kunne holde stand over for jeres fjender.
v38 I skal gå til grunde blandt folkene, og jeres fjenders land skal fortære jer.
v39 De af jer, der er tilbage, skal rådne op i jeres fjenders land i deres egen skyld; også i deres fædres skyld skal de rådne op.
v40 Da skal de bekende den synd, de selv og deres fædre i troløshed begik mod mig, og også, at de trodsede mig,
v41 så også jeg måtte vise dem trods og føre dem ind i deres fjenders land. Og da skal deres uomskårne hjerte ydmyge sig, og de skal betale af på deres skyld.
v42 Så vil jeg huske på min pagt med Jakob; også min pagt med Isak og også min pagt med Abraham vil jeg huske på, og landet vil jeg huske på.
v43 Men først skal landet forlades af dem og have erstatning for sine sabbatter, mens det ligger øde hen, befriet for dem; og de skal betale af på deres skyld, netop fordi de forkastede mine retsregler og vragede mine love.

LOVEN I BIBELEN

- v44 Men selv da, når de er i deres fjenders land, vil jeg ikke forkaste dem og ikke vrage dem og ikke gøre det af med dem, så jeg bryder min pagt med dem. Jeg er Herren deres Gud!
- v45 For deres skyld vil jeg huske på pagten med fædrene, som jeg førte ud af Egypten for øjnene af folkene for at være deres Gud. Jeg er Herren!
- v46 Det var de love og retsregler og lovbud, som Herren på Sinajs bjerg fastsatte mellem sig selv og israelitterne gennem Moses.
- 3 Mos 27, **Love om hellige løfter, gaver, band og tiende**
- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Når nogen afgiver et særligt løfte til Herren om mennesker, gælder følgende taksering:
- v3 En mand mellem tyve og tres år skal takseres til halvtreds sekel sølv efter helligdommens vægt,
- v4 og en kvinde skal takseres til tredive sekel.
- v5 En dreng mellem fem år og tyve år skal takseres til tyve sekel og en pige til ti.
- v6 Et barn mellem en måned og fem år skal takseres til fem sekel for en dreng og tre sekel sølv for en pige.
- v7 Fra tres år og opefter skal en mand takseres til femten sekel, og en kvinde til ti.
- v8 Men hvis det går dårligt for ham, så han ikke kan betale takseringssummen, skal man fremstille ham for præsten, og præsten skal takser ham. Præsten skal takser i forhold til det, som han, der afgiver løftet, kan skaffe.
- v9 Drejer det sig om dyr af den slags, man må bringe som gave til Herren, skal alt det, man vil give Herren, være helliget.
- v10 Man må ikke udskifte det eller bytte det, hverken et godt med et dårligt eller et dårligt med et godt. Bytter man alligevel et dyr med et andet, skal de begge, både det, der skulle ofres, og det, der er byttet med, være helliget.
- v11 Drejer det sig om et urent dyr af den slags, man ikke må bringe som gave til Herren, skal man fremstille dyret for præsten,
- v12 og han skal takser det, efter hvor godt eller dårligt det er. Præstens taksering skal være gældende.
- v13 Hvis man selv vil indløse dyret, skal der lægges en femtedel til takseringen.
- v14 Når nogen helliger sit hus til Herren, skal præsten takser det, efter hvor godt eller dårligt det er. Den sum, præsten takserer det til, skal stå ved magt.
- v15 Hvis den, der helliger sit hus, vil indløse det, skal han lægge en femtedel til takseringssummen. Så er det hans.
- v16 Hvis nogen helliger noget af den jord, han ejer, til Herren, skal takseringen ske, efter hvad der er sået på den; en udsæd på en homer byg modsvarer halvtreds sekel sølv.
- v17 Hvis det er i jubelåret, han helliger sin jord, skal takseringen stå ved magt.
- v18 Hvis det er efter jubelåret, han helliger sin jord, skal præsten udregne beløbet for ham i forhold til det antal år, der er tilbage indtil næste jubelår, og der skal skæres ned i takseringen.
- v19 Hvis nu den, der helliger sin jord, vil indløse den, skal der lægges en femtedel til takseringssummen. Så overgår den til ham.
- v20 Hvis han ikke indløser jorden, men sælger den til en anden, kan den ikke længere indløses;
- v21 når den jord bliver frigivet i jubelåret, er den helliget Herren som en mark, der er lagt band på. Den bliver præstens ejendom.
- v22 Hvis den jord, han helliger Herren, ikke var hans ejendom, men jord, han har købt,
- v23 skal præsten beregne takseringssummen for ham ud fra den tid, der er tilbage til næste jubelår, og manden skal med det samme betale takseringen som helliggave til Herren.
- v24 I jubelåret skal jorden vende tilbage til den mand, han har købt den af, og hvis ejendom den var.
- v25 Enhver takseringssum skal regnes ud efter helligdommens vægt; en sekel skal være tyve gera.
- v26 Men det førstefødte af kvæget, der som førstefødt tilfalder Herren, kan ingen hellige.
- Hvad enten det drejer sig om okser eller får, tilhører det Herren.
- v27 Drejer det sig om urene dyr, som man vil frikøbe efter taksering, skal der lægges en femtedel til;

LOVEN I BIBELEN

- v28 hvis man ikke vil indløse det, skal det sælges for takseringssummen.
Intet af det, et menneske ejer, og som han lægger band på til Herren, må sælges eller indløses, ligegyldigt om det er mennesker, dyr eller jord, han ejer. Alt, hvad der er lagt band på, er højhelligt og tilhører Herren.
- v29 Intet menneske, der er lagt band på, kan frikøbes. Det skal lide døden.
- v30 Al tiende af landet, både jordens korn og træernes frugt, tilhører Herren. Det er helligt Herren.
- v31 Hvis nogen vil indløse noget af sin tiende, skal der lægges en femtedel til.
- v32 Med hensyn til tiende af køer og får, af alt det, som passerer under hyrdestaven, skal hvert tiende dyr være helligt Herren.
- v33 Der må ikke skelnes mellem godt og dårligt, og det må ikke byttes. Bytter man det alligevel, skal begge dyr, både det, der skulle afgives, og det, det er byttet med, være helligt. Det kan ikke indløses.
- v34 Det var de befalinger, Herren pålagde Moses at give israelitterne på Sinajs bjerg.

4 Mos 5, **Love om erstatningspligt**

- v5 Herren talte til Moses og sagde:
- v6 Sig til israelitterne: Når en mand eller kvinde i troløshed mod Herren begår nogen som helst synd og dermed pådrager sig selv skyld,
- v7 så skal de bekende den synd, de har begået. Han skal give den, han har forsyndet sig imod, erstatning med tillæg af en femtedel.
- v8 Men hvis den, han har forsyndet sig imod, ikke har nogen løser, som kan modtage erstatningen, så skal erstatningen gives til Herren og tilfalde præsten foruden den soningsvædder, hvormed præsten skaffer ham soning.
- v9 Alle de helliggaver, israelitterne bringer som afgift til præsten, skal tilfalde ham.
- v10 Alle helliggaver skal tilfalde ham; det, man giver til præsten, skal tilfalde præsten.

4 Mos 5, **Love om hustruer, mistanke om utroskab**

Loven om skinsygeofferet

- v11 Herren talte til Moses og sagde:
- v12 Tal til israelitterne og sig til dem: Hvis en kvinde kommer på afveje og er sin mand utro,
- v13 ved at en anden mand har samleje med hende, uden at hendes mand ved det, og uden at det bliver opdaget, skønt hun er blevet uren, og der ikke er noget vidne imod hende, fordi hun ikke blev grebet på fersk gerning,
- v14 og skinsygen griber ham, og han bliver skinsyg på sin hustru, der er blevet uren, eller hvis skinsygen griber ham, og han bliver skinsyg på sin hustru, skønt hun ikke er blevet uren,
- v15 så skal manden føre sin hustru til præsten. Som offergave for hende skal han medbringe en tiendedel efa bygmel, som han ikke må hælde olie over og ikke komme røgelse på; det er et skinsygeoffer, et erindringsoffer, der skal gøre Gud opmærksom på skylden.
- v16 Præsten skal lade hende træde frem og stille hende for Herrens ansigt.
- v17 Præsten skal så tage helligt vand i en lerskål, og han skal tage noget af støvet på gulvet i boligen og komme det i vandet.
- v18 Når præsten har stillet kvinden frem for Herrens ansigt, skal han løse hendes hår og lægge erindringsofferet, skinsygeofferet, i hendes hænder, mens præsten i sin hånd skal have bitterhedens vand, der bringer forbandelse.
- v19 Præsten skal så tage kvinden i ed og sige til hende: "Hvis der ikke er nogen, der har haft samleje med dig, og du ikke er kommet på afveje, så du, en gift kvinde, er blevet uren, så vil dette bitterhedens vand, der bringer forbandelse, ikke skade dig.
- v20 Men hvis du, en gift kvinde, er kommet på afveje og er blevet uren, fordi en anden end din mand har haft samleje med dig" -
- v21 præsten tager nu kvinden i ed med forbandelseseden og siger til hende - "så skal Herren gøre dig til en forbandelse og besværgelse i dit folk ved at lade dine hofter skrumpes og din mave svulme.

LOVEN I BIBELEN

- v22 Når dette vand, der bringer forbandelse, kommer ned i dine indvolde, skal din mave svulme og dine hofter skrumpe". Og kvinden skal sige: "Amen, amen."
- v23 Præsten skal skrive disse forbandelser ned og vaske dem ud i bitterhedens vand;
- v24 han skal give kvinden bitterhedens vand, der bringer forbandelse, at drikke, og bitterhedens vand, der bringer forbandelse, skal komme ind i hende.
- v25 Så skal præsten tage skinsygeofferet fra kvindens hånd og foretage svingningen med det for Herrens ansigt og bringe det hen til alteret.
- v26 Af afgrødeofferet skal han tage en håndfuld som duftoffer og brænde det på alteret. Derefter skal han give kvinden vandet at drikke.
- v27 Han skal give hende vandet at drikke, og hvis hun er blevet uren og har været sin mand utro, så vil hendes mave svulme og hendes hofter skrumpe, når bitterhedens vand, der bringer forbandelse, kommer ind i hende, og så bliver kvinden til forbandelse i sit folk.
- v28 Men hvis kvinden ikke er blevet uren, men er ren, skader det hende ikke, og hun vil kunne få børn.
- v29 Det var loven om skinsyge, når en gift kvinde bedrager sin mand og bliver uren,
- v30 eller når skinsygen griber en mand, så han bliver skinsyg på sin hustru. Præsten skal stille hende frem for Herrens ansigt, og følge hele denne lov.
- v31 Manden går fri af straf, men kvinden må bære sin straf.
- 4 Mos 6, **Love om nasirererne**
- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Når en mand eller kvinde aflægger det særlige nasirærløfte for at vie sig til Herren,
- v3 så skal han afholde sig fra vin og øl. Han må ikke drikke eddike af vin eller af øl, han må ikke drikke druesaft, og han må hverken spise friske eller tørrede druer.
- v4 Så længe han er nasiræer, må han ikke nyde noget som helst, der kommer fra vinstokken, lige fra det første skud til den modne drue.
- v5 Så længe hans nasirærløfte gælder, må der ikke komme en ragekniv på hans hoved. Han skal være hellig, indtil den tid, han har viet sig til Herren, er gået. Han skal lade håret på sit hoved vokse frit.
- v6 Så længe han har viet sig til Herren, må han ikke komme i nærheden af lig;
- v7 selv hvis det er hans far eller mor eller bror eller søster, der dør, må han ikke gøre sig uren ved dem, for han bærer indvielsen til sin Gud på sit hoved.
- v8 Så længe han er nasiræer, skal han være hellig for Herren.
- v9 Men hvis nogen dør ganske pludseligt i nærheden af ham, så han gør sit indviede hoved urent, så skal han rage sit hoved den dag, han erklæres ren; den syvende dag skal han rage det.
- v10 Den ottende dag skal han bringe to turtelduer eller to dueunger til præsten ved indgangen til Åbenbaringsteltet.
- v11 Så skal præsten ofre den ene som syndoffer og den anden som brændoffer og skaffe ham soning, fordi han har forsyndet sig ved lig. Samme dag skal han hellige sit hoved
- v12 og vie sig til Herren for den tid, hans indvielse skulle vare, og bringe et årgammelt lam som skyldoffer. De tidligere dage bortfalder, fordi hans indvielse er blevet uren.
- v13 Dette er loven om nasiræeren, når hans nasiræertid er gået. Man skal føre ham hen til indgangen til Åbenbaringsteltet,
- v14 og så skal han bringe sin gave til Herren, et årgammelt, lydefrit vædderlam som brændoffer og et årgammelt, lydefrit gimmerlam som syndoffer og en lydefri vædder som måltidsoffer
- v15 og en kurv med usyrede brød af fint mel, ringbrød, rørt op med olie, usyrede fladbrød, penslede med olie, samt de tilhørende afgrødeofre og drikofre.
- v16 Præsten skal ofre dem for Herrens ansigt og bringe hans syndoffer og hans brændoffer.
- v17 Og vædderen skal han bringe som måltidsoffer til Herren sammen med kurven med de usyrede brød, og præsten skal bringe hans afgrødeoffer og hans drikoffer.
- v18 Så skal nasiræeren rage sit indviede hoved ved indgangen til Åbenbaringsteltet, og han skal tage håret fra sit indviede hoved og lægge det på ilden under måltidsofferet.
-

LOVEN I BIBELEN

- v19 Derefter skal præsten tage den kogte bov af vædderen, et usyret ringbrød fra kurven og et usyret fladbrød og lægge det i nasirærens hænder, efter at han har raget sit indviede hoved,
- v20 og præsten skal foretage svingningen med dem for Herrens ansigt. Det er helligt, det skal tilfalde præsten sammen med svingnings-bryststykket og afgifts-lårstykket.
Derefter må nasiræren igen drikke vin.
- v21 Det var loven om nasiræren, når han ved sin indvielse aflægger løfte om gaven til Herren, bortset fra hvad han ellers har råd til at give. Han skal holde det løfte, han aflægger i overensstemmelse med loven for hans indvielse.

4 Mos 6,

Den aronitiske velsignelse

v22 Herren talte til Moses og sagde:

v23 Sig til Aron og hans sønner:
Sådan skal I velsigne israelitterne.
Sig til dem:

v24 **Herren velsigne dig og bevare dig,**

v25 **Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,**

v26 **Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred.**

v27 **Sæt mit navn på israelitterne, så vil jeg velsigne dem.**

4 Mos 15,

Love om afgrødeoffer og drikofre

v1 Herren talte til Moses og sagde:

v2 Tal til israelitterne og sig til dem: Når I kommer ind i det land, jeg giver jer at bo i,
v3 og I vil bringe Herren et offer, enten et brændoffer eller et slagtoffer af hornkvæg eller småkvæg, for at opfylde et løfte eller for at give et frivilligoffer eller ved jeres fester, og således berede Herren en liflig duft,

v4 så skal den, der bringer sin gave til Herren, som afgrødeoffer bringe en tiendedel efa fint mel, rørt op med en fjerdedel hin olie.

v5 Sammen med brændofferet eller slagtofferet skal du som drikofre bringe en fjerdedel hin vin for hvert lam.

v6 Eller hvis det er en vædder, skal du som afgrødeoffer sammen med den bringe to tiendedele efa fint mel, rørt op med en tredjedel hin olie.

v7 Og du skal bringe en tredjedel hin vin som drikoffer, en liflig duft for Herren.

v8 Når du bringer Herren en tyrekalv som brændoffer eller som slagtoffer for at opfylde et løfte eller som måltidsoffer,

v9 så skal man som afgrødeoffer sammen med tyrekalven bringe tre tiendedele efa fint mel, rørt op med en halv hin olie.

v10 Og du skal bringe en halv hin vin som drikoffer, et offer, en liflig duft for Herren.

v11 Sådan skal man bære sig ad med hver okse, hver vædder, hvert lam og hvert kid.

v12 Sådan skal I bære jer ad med hvert enkelt dyr, uanset hvor mange I ofrer.

v13 Alle landets egne skal udføre disse ting på denne måde, når de bringer et offer, en liflig duft for Herren.

v14 Når en fremmed, der bor som gæst hos jer, eller når en, der har boet blandt jer slægt efter slægt, vil bringe et offer, en liflig duft for Herren, skal han gøre, som I gør.

v15 Én og samme ordning skal gælde for jer og for de fremmede, der bor som gæst hos jer; det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt. For Herrens ansigt gælder det samme for de fremmede som for jer.

v16 Der gælder én og samme lov og én og samme forordning for jer og for de fremmede, der bor som gæst hos jer.

LOVEN I BIBELEN

4 Mos 15, **Love om afgift på grovmel**

- v17 Herren talte til Moses og sagde:
v18 Tal til israelitterne og sig til dem: Når I kommer ind i det land, jeg fører jer til,
v19 og I spiser af landets brød, så skal I yde en afgift til Herren;
v20 I skal yde det første af jeres dej, bagt som ringbrød; som en afgift fra tærskelpladsen skal I yde det.
v21 Af det første af jeres dej skal I give Herren en afgift, slægt efter slægt.

4 Mos 15, **Love om uforsætlige og forsætlige synder**

- v22 Når I uforsægtligt undlader at følge en af alle disse befalinger, som Herren har talt til Moses,
v23 alt det, Herren har befalet jer ved Moses, lige fra den dag, Herren befalede det, og siden hen, slægt efter slægt,
v24 hvis det altså er uforsægtligt, og uden at menigheden ved af det, så skal hele menigheden bringe en tyrekalv som brændoffer, en liflig duft for Herren, sammen med det tilhørende afgrødeoffer og drikoffer i overensstemmelse med forordningen, samt en gedebuk som syndoffer.
v25 På den måde skaffer præsten hele israelitternes menighed soning, så de får tilgivelse; det var jo uforsægtligt, og de har bragt deres gave, et offer til Herren, og deres syndoffer for Herrens ansigt for deres uforsætlige synds skyld.
v26 Hele israelitternes menighed får tilgivelse, også de fremmede, der bor som gæst blandt jer; hele folket hæfter jo for den uforsætlige synd.

v27 Hvis et menneske synder uforsægtligt, skal han bringe en årgammel ged som syndoffer.
v28 Præsten skal skaffe det menneske, der har syndet uforsægtligt, soning for Herrens ansigt; han skal skaffe ham soning, så han får tilgivelse.
v29 Der gælder én og samme lov for landets egne, israelitterne, og for de fremmede, der bor som gæst blandt jer, når nogen synder uforsægtligt.
v30 Men den, der synder med vilje, hvad enten det er en af landets egne eller en af de fremmede, håner Herren; det menneske skal udryddes fra sit folk.
v31 For han har ladet hånt om Herrens ord og overtrådt hans bud. Det menneske skal udryddes; han må selv bære sin straf.

4 Mos 15, **Love om overtrædelse af sabbatsbudet**

- v32 Mens israelitterne var i ørkenen, opdagede de en mand, der samlede brænde på sabbatsdagen.
v33 De, der traf ham i færd med at samle brænde, førte ham til Moses og Aron og hele menigheden.
v34 De holdt ham i forvaring, for der var ingen afgørelse om, hvad der skulle gøres ved ham.
v35 Herren sagde til Moses: "Manden skal lide døden! Lad hele menigheden stene ham uden for lejren."
v36 Så førte de ham uden for lejren og stenede ham til døde, sådan som Herren havde befalet Moses.

4 Mos 15, **Love om mindekvaster på klæderne**

- v37 Herren talte til Moses og sagde:
v38 Tal til israelitterne og sig til dem, at de slægt efter slægt skal sætte kvaster i hjørnerne af deres kapper og en purpurblå snor i hver kvast.
v39 Det skal I have som kvast, og når I ser den, skal I huske på alle Herrens befalinger og følge dem og ikke lade jer lede af det, jeres hjerte tracter efter, og som jeres øjne ser, det I hører med.
v40 Men I skal huske alle mine befalinger og følge dem, så I bliver hellige for jeres Gud.
v41 Jeg er Herren jeres Gud, der førte jer ud af Egypten for at være jeres Gud. Jeg er Herren jeres Gud!

4 Mos 18, **Love om præsternes/leviternes pligt/ret**

- v1 Da sagde Herren til Aron: "Du og dine sønner skal sammen med dit fædrenehus have ansvaret for helligdommen, og du skal sammen med dine sønner have ansvaret for jeres præstetjeneste.

LOVEN I BIBELEN

- v2 Du skal også lade dine brødre, Levis stamme, din fædrenestamme, træde frem sammen med dig; de skal være tilknyttet dig og hjælpe dig, når du sammen med dine sønner opholder dig foran Vidnesbyrdets telt.
- v3 De skal varetage vagttjenesten for dig i hele teltet, men de må ikke komme de hellige genstande og alteret nær; ellers dør både de og I.
- v4 De skal være tilknyttet dig og varetage vagttjenesten i Åbenbaringsteltet med alt arbejdet i teltet. Ingen uindviet må komme jer nær.
- v5 I skal vogte helligdommen og alteret; så vil israelitterne ikke igen blive ramt af vrede.
- v6 Nu har jeg ud af israelitternes midte udtaget jeres brødre, levitterne, som gave til jer; de er overgivet til Herren for at udføre arbejdet i Åbenbaringsteltet.
- v7 Men du og dine sønner skal forrette jeres præstetjeneste i alt, hvad der har med alteret at gøre og med det, der er inde bag forhænget; I skal udføre selve tjenesten. Jeg giver jer præstetjenesten som gave; men den uindviede, der kommer nær, skal lide døden!"
- v8 Herren sagde til Aron: "Nu overdrager jeg dig opsynet med alle de helliggaver, israelitterne bringer som afgift til mig. Jeg giver dem til dig og dine sønner som jeres andel, en eviggyldig rettighed.
- v9 Af det højhellige, der ikke skal brændes, skal dette tilfalde dig: alle deres gaver i form af afgrødeofre, syndofre og skyldofre, som de giver mig; det er højhelligt, det tilfalder dig og dine sønner.
- v10 Du skal spise det på et højhelligt sted. Alle mænd må spise det. Du skal regne det for helligt.
- v11 Som afgift af alle israelitternes gaver skal deres svingningsofre tilfalde dig; dem giver jeg dig og dine sønner og døtre som en eviggyldig rettighed. Enhver i dit hus, der er ren, må spise det.
- v12 Jeg giver dig alt det bedste af olien og alt det bedste af vinen og kornet, den førstegrøde man giver Herren.
- v13 Den første afgrøde af alt det, der vokser i landet, den man bringer til Herren, skal tilfalde dig. Enhver i dit hus, der er ren, må spise det.
- v14 Alt, hvad der er lagt band på i Israel, skal tilfalde dig.
- v15 Af alt levende, man kan ofre til Herren, skal det første, der kommer ud af moderlivet, tilfalde dig; det gælder både mennesker og dyr. Dog skal du frikøbe den førstefødte af mennesker, og ligeledes skal du frikøbe det førstefødte af urene dyr.
- v16 Dem, der skal frikøbes, skal du frikøbe efter takseringen, når de er en måned gamle: fem sekel efter helligdommens vægt; en sekel er tyve gera.
- v17 Men førstefødte okser, får eller geder må du ikke frikøbe; de er hellige. Deres blod skal du stænke på alteret, og deres fedt skal du brænde som et offer, en liflig duft for Herren.
- v18 Men deres kød skal tilfalde dig; det skal tilfalde dig ligesom svingnings-bryststykket og det højre lårstykke.
- v19 Alle de hellige afgifter, som israelitterne yder Herren, giver jeg dig og dine sønner og døtre hos dig, som en eviggyldig rettighed; det skal være en evig saltpagt for Herrens ansigt for dig og dine børn hos dig."
- v20 Herren sagde til Aron: "Du får ingen arvelod i deres land, og du får ikke del blandt dem; jeg er din lod og del blandt israelitterne.
- v21 Levitterne giver jeg al tiende i Israel som arvelod, til gengæld for det arbejde, de udfører i Åbenbaringsteltet,
- v22 så israelitterne ikke mere skal komme Åbenbaringsteltet nær og pådrage sig skyld og død.
- v23 Levitterne skal udføre arbejdet i Åbenbaringsteltet, og de skal have ansvaret for det. Det skal være en eviggyldig ordning for jer, slægt efter slægt. Blandt israelitterne skal de ikke have arvelod.
- v24 For den tiende, israelitterne yder Herren som afgift, giver jeg levitterne som arvelod; derfor har jeg sagt til dem, at de ikke skal have arvelod blandt israelitterne."
- v25 Herren talte til Moses og sagde:
- v26 "Du skal tale til levitterne og sige til dem: Når I fra israelitterne modtager den tiende, som jeg har tildelt jer som jeres arvelod fra dem, så skal I som afgift til Herren yde en tiendedel af tienden.
- v27 Det skal regnes som jeres afgift, som var det kornet fra tærskelpladsen og udbyttet fra vinpersen.
- v28 På den måde yder også I afgift til Herren af al den tiende, I modtager fra israelitterne, og heraf skal I give den afgift, der tilkommer Herren, til præsten Aron.
-

LOVEN I BIBELEN

- v29 Af alle de gaver, I får, skal I yde fuld afgift til Herren; helliggaven til ham skal være det bedste af tienden.
- v30 Du skal sige til dem: Når I har ydet det bedste af tienden - det gælder for levitterne som afgrøde fra tærskelplads og vinperse -
- v31 så må I og jeres familie spise resten et hvilket som helst sted, for det er jeres løn for arbejdet i Åbenbaringsteltet.
- v32 Når I yder det bedste af tienden, pådrager I jer ikke skyld, og I vanhelliger ikke israelitternes helliggaver; så skal I ikke dø!"

4 Mos 19, **Love om renselsesvandet**

- v1 Herren talte til Moses og Aron og sagde:
- v2 Dette er det lovbud, Herren har befalet: Sig til israelitterne, at de skal tage dig en lydefri rød ko, som er uden fejl, og som endnu ikke har båret åg.
- v3 Den skal I give til præsten Eleazar, og den skal føres uden for lejren og slagtes i hans nærvær.
- v4 Præsten Eleazar skal tage noget af dens blod på sin finger og stænke det syv gange hen imod forsiden af Åbenbaringsteltet.
- v5 Derpå skal koen brændes, mens han ser på det; dens hud, dens kød og dens blod skal brændes tillige med tarmindholdet.
- v6 Præsten skal tage cedertræ, isop og karminrødt garn og kaste det på bålet med koen.
- v7 Så skal præsten vaske sit tøj og bade sin krop i vand; derefter må han komme ind i lejren; præsten er uren indtil aften.
- v8 Han, som brændte den, skal vaske sit tøj og bade sin krop i vand; han er uren indtil aften.
- v9 Derpå skal en mand, der er ren, samle asken fra koen og lægge den uden for lejren på et rent sted. Den skal israelitternes menighed opbevare til brug i renselsesvandet. Det er et syndoffer.
- v10 Den, der samler koens aske, skal vaske sit tøj; han er uren indtil aften. Det skal være en eviggyldig ordning for israelitterne og for de fremmede, der bor som gæst blandt dem.
- v11 Den, der rører ved liget af et menneske, er uren i syv dage.
- v12 Han skal rense sig for synd med asken på den tredje og den syvende dag, så er han ren. Hvis han ikke renser sig for synd på den tredje og den syvende dag, er han ikke ren.
- v13 Enhver, der rører ved liget af et menneske, ved én der er død, og som ikke renser sig for synd, gør Herrens bolig uren. Det menneske skal udryddes fra Israel, fordi der ikke er stænket renselsesvand på ham. Han er uren; hans urenhed hænger endnu ved ham.
- v14 Dette er loven: Når et menneske dør i et telt, er enhver, der kommer ind i teltet, og enhver, der er i teltet, uren i syv dage.
- v15 Ethvert åbent kar, der ikke er bundet noget over, er urent.
- v16 Enhver, der på åben mark rører ved én, der er dræbt af sværdet eller er død på anden vis, eller ved knogler af et menneske eller ved en grav, er uren i syv dage.
- v17 Man skal tage noget af asken fra det brændte syndoffer med henblik på den urene og hælde frisk vand over den i en skål.
- v18 Så skal en mand, der er ren, tage isop, dykke den i vandet og stænke det på teltet og på alle de genstande og de mennesker, som var dér, og på den, der har rørt ved knogler eller ved én, der er dræbt eller er død på anden vis, eller ved en grav.
- v19 Den rene skal stænke det på den urene den tredje og den syvende dag; på den måde har han rensset ham for synd på den syvende dag. Derpå skal han vaske sit tøj og bade sig i vand; så er han ren, når det bliver aften.
- v20 Den, som er uren og ikke renser sig for synd, det menneske skal udryddes fra forsamlingen, for han har gjort Herrens helligdom uren; der er ikke stænket renselsesvand på ham, han er uren.
- v21 Det skal være en eviggyldig ordning for jer. Den, der stænker renselsesvandet, skal vaske sit tøj, og den, der rører renselsesvandet, er uren indtil aften.
- v22 Alt, hvad den urene rører ved, er urent, og den, der rører ved det, er uren indtil aften.

LOVEN I BIBELEN

4 Mos 21, **Kobberslangen**

- v4 Så brød de op fra bjerget Hor i retning mod Sivhavet for at gå uden om Edom. Undervejs mistede folket tålmodigheden
- v5 og talte mod Gud og mod Moses: "Hvorfor har I ført os op fra Egypten for at dø i ørkenen? Her er jo hverken brød eller vand, og vi er lede ved den elendige føde."
- v6 Men Herren sendte slanger, som bed folket, og mange israelitter døde.
- v7 Da kom folket til Moses og sagde: "Vi har syndet, for vi har talt mod Herren og mod dig. Bed til Herren om, at han skal fjerne slangerne fra os!" Moses bad for folket,
- v8 og Herren sagde til Moses: "Lav en slange og sæt den på en stang! Enhver, der er blevet bidt, og som ser på den, skal beholde livet."
- v9 Så lavede Moses en kobberslange og satte den på en stang; hvis nogen så blev bidt af en slange og rettede sit blik mod kobberslangen, beholdt han livet.

4 Mos 27, **Love om døtres arveret**

- v1 Selofkads døtre trådte frem; Selofkad var søn af Hefer, søn af Gilead, søn af Makir, søn af Manasse, af Josefs søn Manasses slægt. Hans døtre hed Makla, Noa, Hogla, Milka og Tirsa.
- v2 De trådte frem for Moses og præsten Eleazar og overhovederne og hele menigheden ved indgangen til Åbenbaringsteltet og sagde:
- v3 "Vores far døde i ørkenen. Han var ikke med i den flok, der rottede sig sammen mod Herren, Koras flok; han døde for sin egen synd. Han havde ingen sønner.
- v4 Hvorfor skal vores fars navn rives ud af slægten, fordi han ikke har en søn? Giv os ejendom på linie med vores fars brødre!"
- v5 Moses forelagde deres sag for Herren,
- v6 og Herren svarede Moses:
- v7 "Selofkads døtre har ret. Du skal give dem fast arvelod på linie med deres fars brødre; du skal overdrage dem deres fars arvelod.
- v8 Og du skal sige til israelitterne: Når en mand dør uden at have en søn, skal I overdrage hans arvelod til hans datter.
- v9 Hvis han ikke har nogen datter, skal I give hans arvelod til hans brødre.
- v10 Hvis han ikke har nogen brødre, skal I give hans arvelod til hans fars brødre.
- v11 Hvis hans far ikke har brødre, skal I give hans arvelod til hans nærmeste kødelige slægtning; han skal arve den." Dette skal være gældende lov for israelitterne, sådan som Herren befalede Moses.

4 Mos 28, **Love om daglige offer og festofre**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
- v2 Giv israelitterne befaling om at sørge for at bringe mig min gave, min offerspise, en liflig duft, til den fastsatte tid.
- v3 Du skal sige til dem: Dette er det offer, I skal bringe Herren: to årgamle, lydefri lam om dagen som dagligt brændoffer.
- v4 Det ene lam skal du ofre om morgenen, det andet lige inden mørket falder på;
- v5 dertil som afgrødeoffer en tiendedel efa fint mel, rørt op med en fjerdedel hin olie af knuste oliven.
- v6 Det er det daglige brændoffer; det blev bragt på Sinajs bjerg, en liflig duft, et offer for Herren.
- v7 Det tilhørende drikoffer skal være en fjerdedel hin for hvert lam. Udgyd et drikoffer af øl i helligdommen for Herren.
- v8 Det andet lam skal du ofre, lige inden mørket falder på. Du skal bringe det samme afgrødeoffer med tilhørende drikoffer som om morgenen, et offer, en liflig duft for Herren.
- v9 På sabbatten skal det være to lydefri, årgamle lam og som afgrødeoffer to tiendedele efa fint mel, rørt op med olie, med tilhørende drikoffer,
- v10 det ugentlige sabbatsbrændoffer, foruden det daglige brændoffer med tilhørende drikoffer.

LOVEN I BIBELEN

- v11 På jeres nymånedage skal I som brændoffer til Herren bringe to tyrekalve, en vædder og syv årgamle lam, alle sammen lydefri;
- v12 som afgrødeoffer for hver tyr tre tiendedele efa fint mel, rørt op med olie, som afgrødeoffer for hver vædder to tiendedele efa fint mel, rørt op med olie,
- v13 og som afgrødeoffer for hvert lam en tiendedel efa fint mel, rørt op med olie; det er et brændoffer, en liflig duft, et offer for Herren.
- v14 De tilhørende drikofre skal være en halv hin vin for hver tyr, en tredjedel hin for hver vædder og en fjerdedel hin for hvert lam. Det er det månedlige nymånebrændoffer i hver af årets måneder.
- v15 Desuden skal I bringe en gedebuk som syndoffer til Herren foruden det daglige brændoffer med tilhørende drikoffer.
- v16 På den fjortende dag i den første måned er det påske for Herren.
- v17 På den femtende dag i samme måned skal du fejre fest; syv dage skal der spises usyrede brød.
- v18 På den første dag er der hellig festforsamling; da må I ikke udføre noget arbejde.
- v19 I skal bringe to tyrekalve, en vædder og syv årgamle lam som brændoffer til Herren; det skal være lydefri dyr.
- v20 Det tilhørende afgrødeoffer skal være fint mel, rørt op med olie; for hver tyr skal I ofre tre tiendedele efa, for hver vædder to tiendedele efa,
- v21 og for hvert enkelt af de syv lam skal du ofre en tiendedel efa.
- v22 Desuden skal I ofre en syndofferbuk for at skaffe jer soning.
- v23 Det skal I ofre foruden morgenbrændofferet, som hører til det daglige offer.
- v24 Disse ofre skal I bringe på hver af de syv dage, en offerspise, en liflig duft for Herren; det skal ofres med tilhørende drikoffer, foruden det daglige brændoffer.
- v25 På den syvende dag skal I holde hellig festforsamling; da må I ikke udføre noget arbejde.
- v26 På førstegrødens dag, når I bringer Herren et offer af den nye afgrøde under jeres ugefest, skal I holde hellig festforsamling; da må I ikke udføre noget arbejde.
- v27 Som brændoffer, en liflig duft for Herren, skal I bringe to tyrekalve, en vædder og syv årgamle lam.
- v28 Det tilhørende afgrødeoffer skal være tre tiendedele efa fint mel, rørt op med olie, for hver tyr, to tiendedele for hver vædder
- v29 og en tiendedel for hvert enkelt af de syv lam.
- v30 Desuden skal I ofre en gedebuk for at skaffe jer soning.
- v31 Det skal I ofre med tilhørende drikofre foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer; det skal være lydefri dyr.

4 Mos 30, **Love om løfter**

- v1 Moses sagde alt det til israelitterne, som Herren havde befalet ham.
- v2 Moses talte til israeliternes stammehøvdinge og sagde: Dette er, hvad Herren har befalet:
- v3 Når en mand aflægger løfte til Herren eller med ed forpligter sig til afholdenhed, må han ikke bryde sit ord; han skal gøre, ganske som han har lovet.
- v4 Når en kvinde aflægger løfte til Herren og forpligter sig til afholdenhed, mens hun er ung og bor i sin fars hus,
- v5 og hendes far hører om hendes løfte og den afholdenhed, hun har forpligtet sig til, og ikke kommer med indvendinger over for hende, så skal alle hendes løfter stå ved magt, og enhver afholdenhed, hun har forpligtet sig til, skal stå ved magt.
- v6 Men hvis hendes far vil hindre hende i det, når han hører om det, så skal hendes løfter og enhver afholdenhed, hun har forpligtet sig til, ikke stå ved magt. Og Herren vil tilgive hende, for hendes far har hindret hende i det.
- v7 Hvis en kvinde bliver gift, mens hendes løfter eller det, hun overilet har forpligtet sig til, stadig har gyldighed,
- v8 og hendes mand hører om det og ikke kommer med indvendinger over for hende, så skal hendes løfter stå ved magt, og den afholdenhed, hun har forpligtet sig til, skal stå ved magt.
- v9 Men hvis hendes mand vil hindre hende i det, når han hører om det, så har han ophævet det løfte,

LOVEN I BIBELEN

hun selv afgav, og den afholdenhed, hun forpligtede sig til. Herren vil tilgive hende.

- v10 En enkes eller en fraskilt kvindes løfte, enhver afholdenhed, hun forpligter sig til, skal stå ved magt.
- v11 Hvis en kvinde i sin mands hus har aflagt løfte eller med ed har forpligtet sig til afholdenhed,
v12 og hendes mand hører om det og ikke kommer med indvendinger over for hende og ikke hindrer hende i det, så skal alle hendes løfter stå ved magt, og enhver afholdenhed, hun har forpligtet sig til, skal stå ved magt.
- v13 Men hvis hendes mand ophæver dem, den dag han hører om dem, så skal intet af det, der er kommet over hendes læber, stå ved magt, hverken løfter eller det, hun har forpligtet sig til; hendes mand har ophævet dem. Herren vil tilgive hende.
- v14 Ethvert løfte og enhver ed om at være afholdende og spæge sit legeme kan hendes mand stadfæste eller ophæve.
- v15 Hvis hendes mand ikke kommer med indvendinger over for hende samme dag, stadfæster han alle hendes løfter og enhver form for afholdenhed, hun har forpligtet sig til. Han har stadfæstet dem, når han ikke kommer med indvendinger over for hende, den dag han hører om dem. v16 Men hvis han ophæver dem, nogen tid efter at han har hørt om dem, må han bære den straf, der tilkom hende.
- v17 Det var de love, Herren pålagde Moses, om forholdet mellem mand og hustru og mellem far og den datter, der er ung og bor i sin fars hus.

4 Mos 34, **Israels grænser * landet deles mellem stammer**

- v1 Herren talte til Moses og sagde:
v2 Giv israelitterne denne befaling: I kommer nu til Kana'an, det land, der tilfalder jer som arvelod, Kana'ans land i dets fulde udstrækning.
- v3 Jeres sydgrænse skal gå fra Sins ørken langs med Edom. I syd skal jeres grænse gå fra enden af Salthavet i øst.
- v4 Så skal grænsen dreje syd om Akrabbim-passet, gå videre til Sin og ende syd for Kadesh-Barnea. Så skal den fortsætte til Hasar-Addar og gå videre til Asmon.
- v5 Så skal grænsen dreje fra Asmon mod Egyptens bæk og ende ude ved havet.
- v6 Grænsen i vest: Det Store Hav med kyststrækning. Det skal være jeres vestgrænse.
- v7 Dette skal være jeres nordgrænse: Fra Det Store Hav skal I trække en linie til bjerget Hor;
v8 fra bjerget Hor skal I trække en linie til Lebo-Hamat, og grænsen skal ende i Sedad.
v9 Så skal grænsen gå videre til Zifron, og den skal ende i Hasar-Enan. Det skal være jeres nordgrænse.
- v10 Som grænse i øst skal I trække en linie fra Hasar-Enan til Shefam.
v11 Så skal grænsen gå ned fra Shefam til Ribla øst for Ajin, og grænsen skal fortsætte ned og støde til bjergryggen øst for Kinneretsøen.
v12 Så skal grænsen gå ned til Jordan og ende ved Salthavet.
- Dette skal være jeres land med dets grænser hele vejen rundt.
- v13 Moses gav israelitterne denne befaling: Det er det land, I skal udskifte ved lodkastning; Herren har befalet, at det skal gives til de ni og en halv stamme.
- v14 For rubenitternes stamme, fædrenehus for fædrenehus, og gaditternes stamme, fædrenehus for fædrenehus, og halvdelen af Manasses stamme har fået deres arvelod.
- v15 De to og en halv stamme har fået deres arvelod øst for Jordan over for Jeriko, mod øst.
- v16 Herren talte til Moses og sagde:
v17 Dette er navnene på de mænd, som skal fordele landet for jer: Præsten Eleazar og Josva, Nuns søn.
v18 Og I skal tage én stormand fra hver stamme til at fordele landet.
v19 Dette er mændenes navne: Fra Judas stamme: Kaleb, Jefunnes søn.

LOVEN I BIBELEN

- v20 Fra simeonitternes stamme: Samuel, Ammihuds søn.
v21 Fra Benjamins stamme: Elidad, Kislons søn.
v22 Fra danitternes stamme en stormand: Bukki, Joglis søn.
v23 Fra Josefsønnerne: Fra manassitternes stamme en stormand:
Haniel, Efods søn.
v24 Fra efraimitternes stamme en stormand: Kemuel, Shiftans søn.
v25 Fra zebulonitternes stamme en stormand: Elisafan, Parnaks søn.
v26 Fra issakaritternes stamme en stormand: Paltiel, Azzans søn.
v27 Fra asheritternes stamme en stormand: Akihud, Shelomis søn.
v28 Fra naftalitternes stamme en stormand: Pedael, Ammihuds søn.
- v29 Det var dem, Herren udpegede til at tildele israelitterne arvelod i Kana'an.
- 4 Mos 35, **Love om dødsstraf**
- v30 Hvis nogen slår et menneske ihjel, må man kun henrette drabsmanden på grundlag af vidners udsagn; hvad ét vidne siger, er ikke nok til, at nogen skal lide døden.
v31 I må ikke tage imod sonenpenge for en drabsmands liv, når han er skyldig til døden; han skal lide døden.
v32 I må heller ikke tage mod sonenpenge for den, der er flygtet til sin tilflugtsby, så han skulle kunne vende tilbage og bo på sin jord, før ypperstepræsten er død.
v33 I må ikke vanhellige det land, I bor i. Blod vanhelliger landet, og for det blod, der udgydes i det, kan der kun skaffes landet soning ved blodet af den, der udgød det.
v34 Du må ikke gøre det land, I bor i, urent; i det har jeg min bolig, for jeg er Herren, som bor iblandt israelitterne.
- 4 Mos 36, **Love om arveberettigede døtre, nyt ægteskab**
- v1 Overhovederne for fædrenehuse i gileaditternes slægt kom hen til Moses og til høvdingene, der var overhoveder for israelitternes fædrenehuse. Gilead var søn af Makir, der var søn af Manasse, en af Josefsønnernes slægter. De sagde:
v2 "Herren har befalet dig, herre, at give israelitterne landet som ejendom ved lodkastning, og du har også fået befaling af Herren om at give vores broder Selofkads arvelod til hans døtre.
v3 Men hvis de nu bliver gift med nogen fra en anden israelitisk stamme, så bliver deres arvelod revet løs fra vores fædrene arvelod og lagt til den stammes arvelod, som de kommer til at tilhøre; den bliver revet løs fra vores arvelod.
v4 Når så israeliternes jubelår kommer, bliver deres arvelod lagt til den stammes arvelod, de er kommet til at tilhøre, og så bliver deres arvelod revet løs fra vores fædrenehuses arvelod."
v5 Da gav Moses israelitterne denne befaling efter Herrens afgørelse: "Josefsønnernes stamme har ret.
v6 Dette er, hvad Herren har befalet om Selofkads døtre: De må indgå ægteskab, med hvem de vil; men det skal være inden for en slægt i deres fædrenehuse, de bliver gift.
v7 Ingen arvelod hos israelitterne må gå over fra én stamme til en anden; enhver israelit skal holde fast ved sin fædrenehuses arvelod.
v8 Enhver kvinde fra en israelitisk stamme, som kommer i besiddelse af en arvelod, må kun blive gift med en fra en slægt i sin fædrenehuse, for at alle israelitter kan forblive i besiddelse af deres fædrenehuses arvelod.
v9 Ingen arvelod må gå over fra én stamme til en anden, for de israelitiske stammer skal holde fast ved hver sin arvelod."
v10 Selofkads døtre gjorde, som Herren havde befalet Moses;
v11 Makla, Tirsas, Hogla, Milka og Noa, Selofkads døtre, blev gift med sønner af deres farbrødre.
v12 De blev gift inden for manassitternes slægter - Manasse var søn af Josef - så deres arvelod forblev i deres fædrenehuses slægts stamme.
- v13 Det var de befalinger og retsregler, Herren gav israelitterne gennem Moses på Moabs sletter ved Jordan over for Jeriko.
-

LOVEN I BIBELEN

5 Mos 1, **Påbud om erobring af Israel**

- v6 Herren vor Gud talte til os ved Horeb og sagde: "I har længe nok opholdt jer ved dette bjerg.
v7 Bryd nu op, og drag ind i amoritternes bjergland og ind til alle deres naboer i Araba-lavningen og i Bjerglandet, i Lavlandet og Sydlandet og Kystlandet, kana'anæernes land, og Libanon, helt frem til den store flod, Eufratfloden.
v8 Se, jeg lægger landet åbent foran jer. Ryk ind og tag det land i besiddelse, som Herren lovede jeres fædre Abraham, Isak og Jakob at give dem og deres efterkommere."

5 Mos 1, **Udnævnelse af dommere**

- v9 Dengang sagde jeg til jer: "Alene kan jeg ikke bære jer.
v10 Herren jeres Gud har gjort jer talrige; nu er I så mange som himlens stjerner.
v11 Måtte Herren, jeres fædres Gud, lade jer blive tusind gange så mange og velsigne jer, som han har lovet jer.
v12 Hvordan skulle jeg alene kunne bære alt det besvær, der er med jer, al jeres kiv og strid?
v13 Hver af jeres stammer må komme med nogle kloge, forstandige og indsigtfulde mænd, som jeg kan sætte i spidsen for jer."
v14 I svarede mig: "Det er et godt forslag, du kommer med."
v15 Så tog jeg jeres stammehøvdinge, kloge og indsigtfulde mænd, og gjorde dem til overhoveder over jer, til førere over grupper på tusind, hundrede, halvtreds og ti, og til skrivere for hver af jeres stammer.
v16 Samtidig gav jeg jeres dommere denne befaling: "Både i sager mellem landsmænd og i sager med en fremmed skal I høre begge parter og dømme retfærdigt.
v17 I må ikke begunstige nogen i retten; I skal høre såvel på små som på store. I skal ikke frygte noget menneske, for dommen er Guds. Men er en sag for vanskelig for jer, skal I forelægge mig den; så skal jeg høre den."
v18 Dengang gav jeg jer befaling om alt det, I skulle gøre.

5 Mos 3, **Østjordanlandet udskiftes**

- v13 Resten af Gilead og hele Bashan, Ogs kongerige, gav jeg til halvdelen af Manasses stamme, hele landskabet Argob. - Hele dette Bashanland kaldtes refaitternes land.
v14 Manasses søn Jair fik hele landskabet Argob, lige til grænsen mod geshuritterne og ma'akatitterne, og han opkaldte Bashanlandets byer efter sig selv, Jairs teltbyer; det hedder de den dag i dag. -
v15 Gilead gav jeg til Makir,
v16 og til rubenitterne og gaditterne gav jeg området fra Gilead til Arnondalen, med dalens midte som grænse, helt til Jabbokfloden, grænsen til ammonitterne,
v17 og med Araba-lavningen og Jordan som grænse, fra Kinneret til Araba-havet, Salthavet, ved foden af Pisgas skråninger i øst.
v18 Dengang gav jeg jer denne befaling: "Herren jeres Gud har givet jer dette land i eje. Med våben i hånd skal alle I tapre krigere nu gå over Jordan i spidsen for jeres brødre israelitterne.
v19 Men jeres kvinder og børn og jeres kvæg - jeg ved, at I har meget kvæg - skal blive i de byer, jeg har givet jer,
v20 indtil Herren har skaffet jeres brødre et sted at bo ligesom jer, og indtil også de har erobret det land, som Herren jeres Gud vil give dem vest for Jordan. Derefter kan I vende tilbage hver til sin jord, som jeg har givet jer i eje."

5 Mos 5, **Love om "De 10 bud" * Pagten på Horeb**

- v1 Moses kaldte hele Israel til sig og sagde til dem: Hør, Israel, de love og retsregler, som jeg i dag kundgør for jer, lær dem, og følg dem omhyggeligt!
v2 Herren vor Gud sluttede en pagt med os ved Horeb.
v3 Det var ikke med vore fædre, Herren sluttede denne pagt, men med alle os, som er i live og til stede her i dag.

LOVEN I BIBELEN

v4 Herren talte til jer på bjerget, inde fra ilden, ansigt til ansigt.
v5 - Dengang stod jeg mellem Herren og jer for at forkynde jer Herrens ord, for I var bange for ilden og gik ikke med op på bjerget. - Han sagde:

v6 "Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.
v7 Du må ikke have andre guder end mig.
v8 Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden.
v9 Du må ikke tilbede dem og dyrke dem, for jeg, Herren din Gud, er en lidenskabelig Gud.
v10 Jeg straffer fædres skyld på børn, børnebørn og oldebørn af dem, der hader mig;
v11 men dem, der elsker mig og holder mine befalinger, vil jeg vise godhed i tusind slægtled.
v12 Du må ikke bruge Herren din Guds navn til løgn, for Herren vil aldrig lade den ustraffet, der bruger hans navn til løgn.
v13 Giv agt på sabbatsdagen og hold den hellig, sådan som Herren din Gud har befalet dig.
v14 I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal;
v15 men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvinde, din okse, dit æsel eller et hvilket som helst af dine dyr, og heller ikke den fremmede i dine byer; din træl og din trælkvinde skal hvile ud ligesom du selv.
v16 Husk, at du selv var træl i Egypten, og at Herren din Gud førte dig ud derfra med stærk hånd og løftet arm. Derfor har Herren din Gud befalet dig at fejre sabbatsdagen.
v17 Ær din far og din mor, sådan som Herren din Gud har befalet dig, for at du må få et langt liv, og det må gå dig godt på den jord, Herren din Gud vil give dig.
v18 Du må ikke begå drab.
v19 Du må ikke bryde et ægteskab.
v20 Du må ikke stjæle.
v21 Du må ikke vidne falsk mod din næste.
v22 Du må ikke begære din næstes hustru. Du må ikke eftertragte din næstes hus eller mark, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget som helst af din næstes ejendom."

v22 Disse ord talte Herren til hele jeres forsamling på bjerget, inde fra ilden, omgivet af skyer og mulm, med høj røst og uden at føje mere til, og han skrev dem på to stentavler, som han gav mig.

5 Mos 6, Israel skal tjene Herren alene

v4 Hør, Israel! Herren vor Gud, Herren er én.

v5 Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke.

v6 Disse ord, som jeg i dag befaler dig, skal ligge dig på sinde,
v7 og du skal gentage dem for dine sønner; du skal fremsige dem, både når du er hjemme, og når du er ude, når du går i seng, og når du står op.

LOVEN I BIBELEN

- v8 Du skal binde dem om din hånd som et tegn, de skal sidde på din pande som et mærke,
v9 og du skal skrive dem på dørstolperne i dit hjem og i dine porte.
v10 Herren din Gud vil føre dig ind i det land, som han lovede dine fædre Abraham, Isak og Jakob at give dig, et land med store og smukke byer, du ikke selv har bygget,
v11 med huse, der er fulde af alt godt, du ikke selv har samlet, med udhuggede cisterner, du ikke selv har hugget ud, med vingårde og olivenlunde, du ikke selv har plantet. Når du så har spist dig mæt,
v12 skal du tage dig i agt, at du ikke glemmer Herren, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.
v13 Du skal frygte Herren din Gud, ham skal du tjene, og ved hans navn skal du sværge.
- v14 I må ikke følge andre guder, af den slags folkene rundt om jer dyrker,
v15 for Herren din Gud, som bor hos dig, er en lidenskabelig Gud. Pas på, at Herren din Guds vrede ikke flammer op imod dig, så han udrydder dig fra jordens overflade.
v16 I må ikke udæske Herren jeres Gud, sådan som I gjorde ved Massa.
v17 I skal holde Herren jeres Guds befalinger og de formaninger og love, han har givet dig.
v18 Gør, hvad der er ret og godt i Herrens øjne, for at det må gå dig godt, og du må komme ind og tage det herlige land i besiddelse, som Herren har lovet dine fædre.
v19 Herren vil jage alle dine fjender væk foran dig, sådan som han har lovet.
- v20 Når din søn i fremtiden spørger dig: "Hvilke formaninger, love og retsregler er det, Herren vor Gud har givet jer?"
v21 skal du svare ham: "Vi var Faraos trælle i Egypten, men Herren førte os ud af Egypten med stærk hånd.
v22 Og Herren gjorde store og ulykkebringende tegn og undere i Egypten mod Faraos og hele hans hus for øjnene af os.
v23 Men os førte han ud derfra for at føre os ind og give os det land, han havde lovet vore fædre.
v24 Og Herren befalede os at følge alle disse love og at frygte Herren vor Gud til vort eget bedste alle dage, så han kunne holde os i live, som han har gjort indtil i dag.
v25 Vores retfærdighed består deri, at vi for Herren vor Guds ansigt omhyggeligt følger hele denne befaling, sådan som han har pålagt os."

5 Mos 14, **Love om forbud mod hedenske sørgeskikke**

- v1 I er sønner af Herren jeres Gud. I må ikke snitte jer selv eller klippe håret af over panden i sorg over en afdød.
v2 For du er et folk, der er helliget Herren din Gud; dig har Herren udvalgt af alle folk på jorden som sit ejendomsfolk.

5 Mos 14, **Love om rene og urene dyr**

- v3 Du må ikke spise noget som helst afskyeligt.
v4 Følgende dyr må I spise: okser, får og geder,
v5 hjorte, gazeller og rådyr, stenbukke, hvidhalede hjorte, antiloper og vildgeder.
v6 Alle dyr, som har spaltede hove og kløft i deres to hove, og som tygger drøv, dem må I spise.
- v7 Men følgende dyr, som kun tygger drøv, eller som kun har spaltede og kløftede hove, må I ikke spise: kamelen, haren og klippegrævlingen, for de tygger ganske vist drøv, men har ikke spaltede hove, dem skal I regne for urene;
v8 og svinet, for det har ganske vist spaltede hove, men tygger ikke drøv, det skal I regne for urent. I må ikke spise deres kød og ikke røre ved ådslerne.
- v9 Af det, som lever i vandet, må I spise alt, hvad der har finner og skæl.
v10 Men det, som ikke har finner og skæl, må I ikke spise; det skal I regne for urent.
- v11 Alle rene fugle må I spise.
v12 Følgende fugle må I ikke spise: ørnen, munkegribben og lammegribben,
v13 glenten, de forskellige falkearter

LOVEN I BIBELEN

v14 og alle de forskellige ravnearter,
v15 strudsen, natuglen, mågen og de forskellige høgearter,
v16 hornuglen, skovhornuglen og sløruglen,
v17 pelikanen, ådselgribben og fiskepelikanen,
v18 storken, de forskellige hejrearter, hærfuglen og flagermusen
v19 tillige med alt kryb, som har vinger; dem skal I regne for urene, de må ikke spises.
v20 Men alle rene fugle må I spise.

v21 I må ikke spise noget selvdødt dyr. Du kan give det til den fremmede i dine byer og lade ham spise det; eller du kan sælge det til udlændingen. For du er et folk, der er helliget Herren din Gud.

Du må ikke koge et kid i dets mors mælk.

5 Mos 14, **Love om tiende**

v22 År for år skal du tage tiende af hele den afgrøde, din mark bærer,
v23 og på det sted, Herren din Gud udvælger til bolig for sit navn, skal du for hans ansigt spise tienden af dit korn, din vin og din olie, samt det førstefødte af dine køer og får, for at du må lære at frygte Herren din Gud alle dage.

v24 Men bliver vejen for lang for dig, så du ikke kan bringe det derhen, fordi det sted, Herren din Gud udvælger til at sætte sit navn på, er for langt borte fra dig, og fordi Herren din Gud har velsignet dig, så omsæt det i penge; læg dem i pungen, og tag den med dig til det sted, Herren din Gud udvælger.

v25 Giv pengene ud på alt det, du har lyst til, køer og får, vin og øl, alt hvad dit hjerte begærer, og hold så måltid der for Herren din Guds ansigt, og glæd dig sammen med din familie

v26 og sammen med levitterne, som er i dine byer; dem må du ikke svigte, for de har ikke fået tildelt arvelod, sådan som du fik det.

v28 Hvert tredje år skal du udtage hele tienden af din afgrøde i det år og lade den blive hjemme i dine byer.

v29 Så skal levitterne, der jo ikke har fået tildelt arvelod, sådan som du fik det, og de fremmede, de faderløse og enkerne, der bor i dine byer, komme og spise sig mætte, for at Herren din Gud kan velsigne dig i al den gerning, du udfører.

5 Mos 15, **Love om friåret**

v1 Hvert syvende år skal du eftergive al gæld.

v2 Om gældseftergivelsen gælder følgende: Hver kreditor skal eftergive det, han har til gode hos sin næste. Han skal frafalde sit krav på sin næste og sin landsmand, når der for Herren er udråbt gældseftergivelse.

v3 Udlændingen må du gøre krav hos, men hvad du har til gode hos din landsmand, skal du eftergive.

v4 Men der skal ikke være fattige hos dig, for Herren vil velsigne dig i det land, Herren din Gud vil give dig i arv og eje,

v5 hvis blot du adlyder Herren din Gud og omhyggeligt gør alt det, jeg i dag befaler dig.

v6 Ja, Herren din Gud velsigner dig, sådan som han har lovet dig; du kan låne ud til mange folk og skal ikke selv låne; du kan herske over mange folk, men de skal ikke herske over dig.

v7 Når der er en fattig hos dig, en af dine landsmænd i dine byer i det land, Herren din Gud vil give dig, må du ikke gøre dit hjerte hårdt eller lukke din hånd for din fattige landsmand.

v8 Luk tværtimod din hånd op for ham, og lån ham, hvad han mangler!

v9 Tag dig i agt, at du ikke får den gemene tanke: "Nu er det snart det syvende år, gældseftergivelsesåret," så du ser skævt til din fattige landsmand og undlader at give ham noget. Så vil han råbe til Herren og anklage dig, og det vil blive regnet dig til synd.

v10 Du skal give ham, og du skal ikke være ked af at give ham. For gør du det, vil Herren din Gud velsigne dig i alt, hvad du gør, og i alt, hvad du erhverver.

v11 Der vil altid være fattige i landet; derfor giver jeg dig den befaling: Luk din hånd op for din landsmand, for alle trængende og fattige hos dig i dit land.

LOVEN I BIBELEN

5 Mos 15, **Love om trælle**

- v12 Når din landsmand, en hebræer, mand eller kvinde, sælger sig til dig, skal han være din træl i seks år, og i det syvende år skal du frigive ham.
- v13 Og når du frigiver ham, må du ikke sende ham tomhændet bort.
- v14 Forsyn ham rigeligt med dyr fra dit småkvæg, med korn fra din tærskelplads og med vin fra din perse; det, Herren din Gud har velsignet dig med, skal du give ham.
- v15 Husk, at du selv var træl i Egypten, og at Herren din Gud udfriede dig; derfor giver jeg dig i dag denne befaling.
- v16 Men hvis han holder af dig og din familie, fordi han har haft det godt hos dig, og han siger til dig: "Jeg vil ikke forlade dig,"
- v17 da skal du tage en syl og stikke den igennem hans øreflip og ind i døren, og så skal han være din træl på livstid. På samme måde skal du bære dig ad med din trælkvinde.
- v18 Vær ikke ærgerlig over at skulle frigive ham, for han har tjent dig i seks år og gjort, hvad du ellers skulle have betalt en daglejer for, og Herren din Gud har velsignet dig i alt, hvad du gør.

5 Mos 15, **Love om det førstefødte**

- v19 Alle førstefødte handyr, der fødes hos dine køer og får, skal du hellige Herren din Gud. Du må ikke udføre arbejde med en førstefødt af dine okser og ikke klippe et førstefødt af dine får.
- v20 For Herren din Guds ansigt skal du og din familie spise det, år efter år, på det sted, Herren udvælger.
- v21 Men hvis det er halt eller blindt eller har nogen anden fejl, må du ikke ofre det til Herren din Gud.
- v22 Du skal spise det hjemme i dine byer, både urene og rene må spise det, som man spiser gazelle og hjort.
- v23 Men blodet må du ikke spise; det skal du hælde ud på jorden som vand.

5 Mos 16, **Love om højtiderne**

- v1 Giv agt på måneden abib, og hold påske for Herren din Gud; for i måneden abib førte Herren din Gud dig ud af Egypten om natten.
- v2 Du skal slagte påskeofferdyret, får eller okse, for Herren din Gud på det sted, Herren udvælger til bolig for sit navn.
- v3 Du må ikke spise syret brød til; i syv dage skal du spise usyrede brød, trængselsbrød, for i al hast drog du ud af Egypten. Så længe du lever, skal du huske på den dag, du drog ud af Egypten.
- v4 I syv dage må der inden for dine enemærker ikke findes surdej, og intet af det kød, du slagter om aftenen den første dag, må ligge natten over.
- v5 Du må ikke slagte påskelammet hjemme i nogen af dine byer, som Herren din Gud giver dig.
- v6 Kun på det sted, Herren din Gud udvælger til bolig for sit navn, må du slagte påskelammet, om aftenen, ved solnedgang, det tidspunkt da du drog ud af Egypten.
- v7 Du skal koge det og spise det på det sted, Herren din Gud udvælger, og om morgenen skal du begive dig hjem.
- v8 I seks dage skal du spise usyrede brød; på den syvende dag skal der være festforsamling for Herren din Gud; da må du ikke udføre noget arbejde.
- v9 Du skal tælle syv uger frem; fra det øjeblik du sætter seglen til kornet, skal du begynde at tælle syv uger.
- v10 Så skal du fejre ugefesten for Herren din Gud med så mange frivilligofre, som du kan give, alt efter hvad Herren din Gud har velsignet dig med.
- v11 Du skal glæde dig for Herren din Guds ansigt sammen med din søn og datter, din træl og trælkvinde, og sammen med levitterne, som bor i dine byer, og sammen med de fremmede, de faderløse og enkerne hos dig, på det sted, Herren din Gud udvælger til bolig for sit navn.
- v12 Husk, at du selv var træl i Egypten, og følg omhyggeligt disse love!
- v13 Løvhyttefesten skal du fejre i syv dage, når du bringer udbyttet fra din tærskelplads og fra din vinperse i hus.

LOVEN I BIBELEN

v14 Du skal glæde dig under festen sammen med din søn og datter, din træl og trælkvinde, og sammen med levitterne og med de fremmede, de faderløse og enkerne, som bor i dine byer.
v15 I syv dage skal du fejre festen for Herren din Gud på det sted, Herren udvælger. For Herren din Gud vil velsigne dig med hele din afgrøde og i al din gerning; derfor skal du være glad.

v16 Tre gange om året skal alle mænd hos dig se Herren din Guds ansigt på det sted, han udvælger: ved de usyrede brøds fest, ved ugefesten og ved løvhyttefesten.
Tomhændet må ingen se Herrens ansigt;
v17 enhver af jer skal give, hvad han formår, alt efter den velsignelse, Herren din Gud har givet dig.

5 Mos 16 **Love om retsvæsenet**

Bestemmelser om dommere og skrivere

v18 I hver af jeres stammer skal du indsætte dommere og skrivere i de byer, som Herren din Gud giver dig, og de skal dømme folket retfærdigt.
v19 Du må ikke bøje retten, du må ikke begunstige nogen, og du må ikke lade dig bestikke, for bestikkelse blinder øjnene på de vise og forvansker de uskyldiges sag.
v20 Retfærdighed alene skal du stræbe efter, for at du må leve og tage det land i besiddelse, som Herren din Gud vil give dig.

5 Mos 16, **Love om forbud mod træ- og stenstøtter**

Dødsstraf for afgudsdyrkelse

v21 Du må ikke plante noget træ som Ashera-pæl ved siden af et alter, du bygger for Herren din Gud.
v22 Du må heller ikke opstille nogen stenstøtte. Den slags hader Herren din Gud.

5 Mos 17, **Love om forbud mod mangelfuld offerkød**

v1 Du må ikke ofre okser eller får, som har nogen som helst fejl, til Herren din Gud, for det er noget, Herren din Gud afskyr.

5 Mos 17, **Love om straf for afguderi**

v2 Finder man hos dig, i en af de byer, som Herren din Gud giver dig, en mand eller kvinde, som gør noget, der er ondt i Herren din Guds øjne, og bryder pagten med ham
v3 og mod min befaling går hen og dyrker andre guder og tilbeder dem eller solen eller månen eller hele himlens hær,
v4 og du hører om det, så skal du undersøge det grundigt. Hvis det virkelig forholder sig sådan, at denne afskyelige handling har fundet sted i Israel,
v5 skal du føre den mand eller kvinde, der har begået denne onde handling, ud til byporten, hvad enten det er en mand eller kvinde, og stene dem til døde.
v6 På to eller tre vidners udsagn skal dødsstraffen fuldbyrdes; ingen må henrettes på et enkelt vidnes udsagn.
v7 Vidnerne skal være de første, der løfter hånden mod ham, når han skal dræbes; derefter skal resten af folket løfte hånden. Du skal udrydde det onde af din midte.

5 Mos 17, **Love om den øverste domstol**

v8 Når retssager er for vanskelige for dig, hvad enten det drejer sig om drab, tvistemål eller overfald hjemme i dine byer, skal du begive dig op til det sted, Herren din Gud udvælger,
v9 og henvende dig til de levitpræster og den dommer, som er der til den tid; du skal rådspørge dem, og de skal meddele dig den dom, de fælder i sagen.

LOVEN I BIBELEN

- v10 Den dom, de meddeler fra det sted, Herren udvælger, skal du følge, og du skal omhyggeligt gøre alt, hvad de giver dig anvisning på.
- v11 Den anvisning, de giver dig, og den dom, de afsiger, skal du følge uden at vige til højre eller til venstre fra den dom, de meddeler dig.

- v12 Men den mand, som handler selvrådigt og hverken vil lytte til præsten, som forretter tjeneste dér for Herren din Gud, eller til dommeren, den mand skal dø. Du skal udrydde det onde af Israel.
- v13 Og hele folket skal høre om det og blive bange, så ingen længere handler selvrådigt.

5 Mos 17, **Love om "Kongeloven"**

- v14 Når du kommer ind i det land, Herren din Gud vil give dig, og tager det i besiddelse og bosætter dig i det, og du så siger, at du vil have en konge, sådan som alle de omboende folk har,
- v15 da skal du gøre den, som Herren din Gud udvælger, til konge over dig. En af dine landsmænd skal du gøre til konge; en udlænding, en som ikke er din landsmand, må du ikke gøre til konge.
- v16 Men kongen må ikke anskaffe mange heste, og han må ikke lade folket vende tilbage til Egypten for at skaffe mange heste. Herren har selv sagt til jer: "I skal aldrig mere vende tilbage ad den vej."
- v17 Han må heller ikke have mange hustruer, for at hans hjerte ikke skal komme på afveje; sølv og guld må han heller ikke samle sig i store mængder.
- v18 Når han har bestegt sin kongetrone, skal han tage en afskrift af denne lov til eget brug, efter levitpræsternes diktat.
- v19 Den skal ligge hos ham, og han skal læse i den hele sit liv, for at han må lære at frygte Herren sin Gud og omhyggeligt følge denne lovebogs ord og disse love.
- v20 Han skal ikke hovmode sig over sine landsmænd eller vige til højre eller til venstre fra befalingen, for at han og hans sønner må regere længe i Israel.

5 Mos 18, **Love om præsternes indkomster**

- v1 Levitpræsterne, hele Levis stamme, skal ikke have tildelt arvelod sådan som det øvrige Israel. Herrens ofre er deres lod, det skal de leve af.
- v2 Levi har ingen arvelod blandt sine brødre; Herren er hans lod, sådan som han har lovet ham.
- v3 Dette har præsterne krav på at få af folket, når de bringer slagtoffer, hvad enten det er okse eller får: Præsten skal have boven og kæberne og kallunet.
- v4 Du skal give ham førstegrøden af dit korn, din vin og din olie og det første af den uld, du klipper af dine får.
- v5 For ham har Herren din Gud udvalgt af alle dine stammer til at forrette tjeneste i Herrens navn, ham og hans sønner, alle dage.
- v6 Når en levit fra en af dine byer, hvor som helst i Israel han har slået sig ned, kommer til det sted, Herren udvælger, må han komme, så tit han vil,
- v7 og gøre tjeneste i Herren sin Guds navn, ganske som sine levitiske brødre, der forretter tjeneste dér for Herrens ansigt.
- v8 De skal have lige så meget at leve af, uanset hvad de måtte have tjent ved salg af fædrene jord.

5 Mos 18, **Love om forbud mod hedensk spådomskunst**

- v9 Når du kommer ind i det land, som Herren din Gud vil give dig, må du ikke lægge dig efter at gøre de afskyelige ting, som folkene dér gør.
- v10 Hos dig må der ikke findes nogen, som lader sin søn eller datter gå gennem ilden, ingen, der driver spådomskunst eller trolddom, ingen, der tager varsler, ingen, der bruger magi,

LOVEN I BIBELEN

- v11 ingen, der udtaler besværgelser, spørger dødemanere eller sandsigere til råds eller søger orakel hos de døde.
- v12 Herren afskyr enhver, som gør den slags, og på grund af den slags afskyeligheder vil Herren din Gud drive folkene bort foran dig;
- v13 uaddelelig skal du være over for Herren din Gud.
- v14 De folk, du skal fordrive, lytter til dem, der driver trolddom eller spådomskunst; men det har Herren din Gud ikke givet dig lov til.
- v15 Herren din Gud vil af din midte lade en profet som mig fremstå for dig, en af dine egne; ham skal I adlyde.
- v16 Det var det, du bad Herren din Gud om ved Horeb, den dag I var forsamlet. Du sagde: "Jeg vil ikke høre Herren min Guds røst, og jeg vil ikke se denne vældige ild endnu en gang, for jeg vil ikke dø!"
- v17 Herren sagde da til mig: "De har ret i, hvad de siger!"
- v18 Jeg vil af deres egen midte lade en profet som dig fremstå for dem, og jeg vil lægge mine ord i hans mund.
- Han skal forkynde dem alt det, jeg befaler ham,
- v19 og den, der ikke adlyder mine ord, som han taler i mit navn, vil jeg kræve til regnskab.
- v20 Men den profet, der formaster sig til at tale noget i mit navn, som jeg ikke har befalet ham at sige, eller som taler i andre guders navn, den profet skal dø!"
- v21 Måske tænker du: "Hvor kan vi vide, at det, han taler, er noget, Herren ikke har sagt?"
- v22 Hvis en profet taler i Herrens navn og hans ord ikke indtræffer og går i opfyldelse, da er det et ord, som Herren ikke har talt. I formastelighed har profeten talt; fra ham behøver du ikke at frygte noget.

5 Mos 19, **Love om tilflugtsbyer**

- v1 Når Herren din Gud udrydder de folk, hvis land Herren din Gud vil give dig, og du fordriver dem og bosætter dig i deres byer og huse,
- v2 skal du give tre byer en særstilling i det land, Herren din Gud vil give dig i eje.
- v3 Du skal afstikke vejen til dem og dele det landområde, som Herren din Gud giver dig i eje, i tre dele. Enhver drabsmand skal kunne søge tilflugt dér.
- v4 Om drabsmanden, der skal kunne bevare livet ved at søge tilflugt dér, gælder følgende: Den drabsmand, der har slået sin næste ihjel, uforvarende og uden tidligere at have næret fjendskab mod ham
- v5 - han er måske gået med den anden ind i skoven for at fælde træer, og netop som han svinger øksen for at fælde træet, ryger øksehovedet af skaftet og rammer hans kammerat, så han dør - han kan søge tilflugt i en af disse byer og bevare livet.
- v6 Blodhævneren må ikke i sin ophidselse kunne forfølge drabsmanden og indhente ham, fordi vejen er lang, og slå ham ihjel; han er jo ikke skyldig til døden, eftersom han ikke tidligere havde næret fjendskab mod ham.
- v7 Derfor befaler jeg dig at give tre byer en særstilling.
- v8 Og hvis Herren din Gud udvider dit landområde, sådan som han tilsvor dine fædre, og giver dig hele det land, som han lovede at give dine fædre,
- v9 fordi du omhyggeligt gør alt det, jeg i dag befaler dig, og elsker Herren din Gud og altid vandrer ad hans veje, så skal du føje yderligere tre byer til disse tre.
- v10 Så bliver der ikke udgydt uskyldigt blod i det land, Herren din Gud vil give dig i eje; ellers kommer der til at hvile blodskyld på dig.
- v11 Men er der tale om en mand, der nærer fjendskab mod sin næste og lurer på ham, overfalder ham og slår ham ihjel og søger tilflugt i en af disse byer,
- v12 da skal de ældste fra hans by sende bud og hente ham hjem og overgive ham i blodhævnerens hånd; han skal dø!
- v13 Vis ham ingen barmhjertighed, men rens Israel for uskyldigt udgydt blod, så vil det gå dig godt.

LOVEN I BIBELEN

5 Mos 19, **Love om markskel**

v14 I den arvelod, du får i det land, Herren din Gud vil give dig i eje, må du ikke flytte skellet til din nabos mark; det har tidligere slægtled sat.

5 Mos 19, **Love om vidneførsel**

v15 Det er ikke nok, at en enkelt optræder som vidne imod nogen, når det drejer sig om forbrydelser og overtrædelser, forsyndelser af enhver art. På to eller tre vidners udsagn skal en sag afgøres.
v16 Når én optræder som falsk vidne mod nogen og anklager ham for en lovovertrædelse,
v17 og de to mænd, der har en retssag, træder frem for Herrens ansigt, for de præster og dommere, som er der til den tid,
v18 og dommerne får sagen grundigt undersøgt, og det så viser sig, at vidnet lyver og har rettet falsk anklage mod sin landsmand,
v19 da skal I gøre mod ham, som han havde planlagt at gøre mod sin landsmand. Du skal udrydde det onde af din midte.
v20 Andre skal høre det og blive bange, og man skal ikke mere begå så ond en handling hos dig.
v21 Vis ingen barmhjertighed! Liv for liv, øje for øje, tand for tand, hånd for hånd, fod for fod!

5 Mos 20, **Love om krigsførelse**

v1 Når du rykker ud til kamp mod dine fjender og får øje på heste og vogne og en hær, der er større end din, skal du ikke være bange for dem; for Herren din Gud er med dig, han som førte dig op fra Egypten.
v2 Og når I stiller op til kamp, skal en præst træde frem og tale til mandskabet
v3 og sige: "Hør, Israel! I stiller i dag op til kamp mod jeres fjender.
v4 Tab ikke modet, I skal ikke være bange, I skal ikke nære angst og rædsel for dem.
v4 For Herren jeres Gud, som går med jer, vil føre krigen for jer mod jeres fjender og give jer sejr!"
v5 Så skal skrivelserne sige til mandskabet: "Den, der har bygget et nyt hus, men ikke har fået det indviet, skal vende hjem." For hvis han faldt i krigen, ville det blive en anden, der indviede hans hus.
v6 "Og den, der har plantet en vingård, men ikke har taget den i brug, skal vende hjem."
v7 For hvis han faldt i krigen, ville det blive en anden, der tog den i brug.
v7 "Og den, der har forlovet sig med en kvinde, men endnu ikke giftet sig med hende, skal vende hjem."
v8 For hvis han faldt i krigen, ville det blive en anden, der giftede sig med hende.
v8 Og endelig skal skrivelserne sige til mandskabet: "Den, der er bange og modløs, skal vende hjem."
v9 For hans brødre må ikke miste modet som han selv.
v9 Når skrivelserne er færdige med at tale til mandskabet, skal der stilles hærførere i spidsen for hæren.
v10 Når du nærmer dig en by for at angribe den, skal du først opfordre den til overgivelse.
v11 Hvis den overgiver sig og åbner sine porte for dig, skal alle indbyggerne i den gøre hoveriarbejde.
v12 Vil den ikke overgive sig til dig, men gør modstand mod dig, skal du belejre den,
v13 og når Herren din Gud giver den i din magt, skal du hugge alle dens mænd ned med sværd.
v14 Men kvinder og børn og dyrene og alt, hvad der er i byen, det du har røvet i den, kan du tage som krigsbytte; du må gøre dig til gode med det bytte fra dine fjender, som Herren din Gud har givet dig.
v15 På den måde skal du behandle alle de byer, som ligger meget langt borte og ikke hører med til de folks byer her.
v16 Men i de folks byer, som Herren din Gud vil give dig i eje, må du ikke lade en eneste beholde livet;
v17 du skal lægge band på dem, på hittitterne, amoritterne, kana'anæerne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne, sådan som Herren din Gud har befalet dig.
v18 De må ikke lære jer at gøre alle de afskyelige ting, som de dyrker deres guder med, så I synder mod Herren jeres Gud.
v19 Når du gennem længere tid må belejre en by, før du kan angribe og indtage den, må du ikke svinge øksen mod træerne og ødelægge dem, for dem skal du jo leve af; du må ikke fælde dem. Er træerne på marken måske mennesker, så de også skulle omfattes af din belejring?

LOVEN I BIBELEN

v20 Men træer, som du ved ikke har spiselig frugt, må du gerne ødelægge og fælde. Af dem kan du bygge belejringsværker mod den by, som gør modstand mod dig, indtil den falder.

5 Mos 21, **Love om uopklaret mord**

v1 Finder man i det land, Herren din Gud vil give dig i eje, en, der ligger dræbt på jorden, og man ikke ved, hvem drabsmanden er,
v2 skal dine ældste og dine dommere gå ud og måle afstanden fra den dræbte til de omliggende byer.
v3 De ældste i den by, der ligger nærmest den dræbte, skal så tage en kvie, der ikke har været brugt som arbejdsdyr og ikke har trukket i åg.
v4 De skal føre kvien ned i en dal med stadigt rindende vand, men dalen må ikke være dyrket eller tilsået; dér i dalen skal de brække halsen på kvien.
v5 Så skal præsterne, levitterne, komme til stede, for dem har Herren din Gud udvalgt til at gøre tjeneste for ham og velsigne i Herrens navn og til at træffe afgørelser i enhver retssag, også en sag om overfald.
v6 Alle de ældste fra den by, der ligger nærmest ved den dræbte, skal vaske deres hænder over kvien, der fik halsen brækket i dalen,
v7 og de skal tage til orde og sige: "Vores hænder har ikke udgydt dette blod, og vores øjne har intet set.
v8 Herre, forson dig med dit folk Israel, som du udfriede, lad der ikke være uskyldigt udgydt blod i dit folk Israel!" Så får de soning for blodet.
v9 Rens dig for uskyldigt udgydt blod, så gør du, hvad der er ret i Herrens øjne.

5 Mos 21, **Love om behandling af kvindelige krigsfanger**

v10 Når du rykker ud til kamp mod dine fjender, og Herren din Gud giver dem i din magt, og du tager fanger
v11 og blandt fangerne ser en smuk kvinde, som du bliver forelsket i og vil gifte dig med,
v12 så skal du føre hende ind i dit hus; hun skal klippe sit hår og ordne sine negle
v13 og aflægge sin fangedragt. Når hun en måneds tid har været i dit hus og grædt over sin far og mor, kan du gå ind til hende og gifte dig med hende; hun skal være din kone.
v14 Men bryder du dig ikke længere om hende, skal du sende hende bort og lade hende gå. Du må ikke sælge hende, du må ikke udnytte hende, for du har haft samleje med hende.

5 Mos 21, **Love om førstefødtes arveret**

v15 Hvis en mand har to hustruer og foretrækker den ene og tilsidesætter den anden, og både den foretrukne og den tilsidesatte føder ham sønner, og han får sin førstefødte med den tilsidesatte,
v16 må han ikke, når han skal fordele sin ejendom til sine sønner, lade den foretruknes søn gælde for den førstefødte frem for den tilsidesattes søn, som er den førstefødte.
v17 Han skal anerkende den førstefødte, som han har fået med den tilsidesatte, og give ham dobbelt andel af alt, hvad han ejer. For han er førstefrugten af hans manddom, ham tilhører førstefødselsretten.

5 Mos 21, **Love om vanartede sønner**

v18 Hvis en mand har en genstridig og trodsig søn, der ikke vil adlyde sin far og mor og heller ikke vil rette sig efter dem, selv om de straffer ham,
v19 skal hans far og mor gribe ham og føre ham til byens ældste i byporten.
v20 De skal sige til de ældste: "Vores søn her er genstridig og trodsig, han vil ikke adlyde os, han er en frådser og dranker."
v21 Alle mændene i hans by skal så stene ham til døde. Du skal udrydde det onde af din midte. Hele Israel skal høre om det og blive bange.

5 Mos 21, **Love om forbrydere**

v22 Hvis en mand findes skyldig til døden og bliver henrettet, og du hænger ham på et træ,
v23 må liget ikke hænge på træet natten over, men du skal begrave det samme dag; for den, der er hængt på et træ, er en Guds forbandelse, og du må ikke gøre det land urent, som Herren din Gud vil give dig i eje.

LOVEN I BIBELEN

5 Mos 22, **Love om "hjælpsomhed"**

- v1 Ser du en okse eller et får, der er kommet bort fra din landsmand, må du ikke vende ryggen til; bring dem tilbage til din landsmand.
- v2 Hvis han ikke bor i nærheden, eller du ikke ved, hvem han er, skal du tage dyret med hjem. Det skal blive hos dig, indtil din landsmand spørger efter det; så skal du give ham det tilbage.
- v3 På samme måde skal du gøre med hans æsel, på samme måde med hans tøj og med hvad som helst, din landsmand har mistet, hvis du finder det. Du må ikke vende ryggen til.
- v4 Ser du din landsmands æsel eller okse falde om på vejen, må du ikke vende ryggen til. Hjælp ham med at få dem på benene igen.

5 Mos 22, **Love om kønnenes klædedragt**

- v5 Kvinder må ikke bære mandsdragt, og mænd må ikke gå i kvindeklæder. Herren din Gud afskyr enhver, som gør den slags.

5 Mos 22, **Love om fuglebeskyttelse**

- v6 Når du på din vej får øje på en fuglerede, i et træ eller på jorden, med unger eller æg, og moderen ligger på dem, må du ikke tage moderen tillige med ungerne.
- v7 Tag ungerne, men lad moderen flyve, for at det må gå dig godt, og du må få et langt liv.

5 Mos 22, **Love om rækværk på tagene**

- v8 Når du bygger et nyt hus, skal du sætte rækværk om taget; så bringer du ikke blodskyld over dit hus, hvis nogen falder ned fra det.

5 Mos 22, **Love om sammenblanding**

- v9 Du må ikke så noget mellem dine vinstokke, for så tilfalder hele høsten helligdommen, både det, du har sået, og afgrøden fra vinstokkene.
- v10 Du må ikke spænde okse og æsel for samme plov.
- v11 Du må ikke gå i stof, der er sammenvævet af uld og hør.

5 Mos 22, **Love om kvaster på kappen**

- v12 Du skal sætte kvaster i alle fire hjørner af den kappe, du hyller dig i.

5 Mos 22, **Love om kyskhedsregler**

- v13 Hvis en mand gifter sig med en kvinde og efter samleje med hende fatter modvilje mod hende
- v14 og retter beskyldninger mod hende, bringer hende i vanry ved at sige: "Jeg giftede mig med denne kvinde, men da jeg lå med hende, fandt jeg ikke bevis på, at hun var jomfru,"
- v15 så skal pigens far og mor tage beviset på, at pigen var jomfru, og bringe det hen til byens ældste i byporten.
- v16 Pigens far skal sige til dem: "Jeg gav denne mand min datter til kone; men han fattede modvilje mod hende
- v17 og har nu rettet beskyldninger mod hende og sagt, at han ikke har fundet bevis på, at hun var jomfru. Men her er beviset på, at min datter var jomfru." Så skal de brede klædet ud foran byens ældste, og byens ældste skal tage manden og straffe ham.
- v18 og byens ældste skal tage manden og straffe ham.
- v19 De skal idømme ham en bod på hundrede sekel, og dem skal de give pigens far, for manden har bragt en jomfru i Israel i vanry; hun skal fortsat være hans kone, han må ikke sende hende bort, så længe han lever.
- v20 Men hvis anklagen er sand, og beviset på, at pigen var jomfru, ikke er til stede,
- v21 skal man føre pigen hen foran døren til hendes fars hus, og byens mænd skal stene hende til døde,

LOVEN I BIBELEN

fordi hun har begået en nedrigheid i Israel ved at bedrive hor i sin fars hus. Du skal udrydde det onde af din midte.

- v22 Når en mand gribes i at have samleje med en gift kvinde, skal de begge dø, både manden, som havde samleje med kvinden, og kvinden selv. Du skal udrydde det onde af Israel.
- v23 Når en jomfru er forlovet med en mand, og en anden mand træffer hende inde i byen og har samleje med hende,
- v24 skal I bringe dem begge ud til byporten og stene dem til døde; pigen, fordi hun ikke råbte om hjælp derinde i byen, og manden, fordi han voldtog en anden mands kvinde. Du skal udrydde det onde af din midte.
- v25 Men hvis det er ude på marken, manden træffer pigen, der er forlovet, og han griber fat i hende og har samleje med hende, så er det kun ham, der skal dø.
- v26 Pigen må du ikke gøre noget, hun har ikke gjort sig skyldig til døden. Det svarer til, at en mand overfalder en anden mand og myrder ham.
- v27 Han traf jo den forlovede pige ude på marken, og hun råbte om hjælp, men ingen kom hende til undsætning.
- v28 Når en mand træffer en jomfru, der ikke er forlovet, og han griber fat i hende og har samleje med hende, og de bliver grebet,
- v29 skal den mand, der havde samleje med pigen, betale hendes far halvtreds sekel sølv, og hun skal være hans kone, fordi han voldtog hende. Han må ikke sende hende bort, så længe han lever.

5 Mos 23, **Love om adgang i Herrens menighed**

- v1 En mand må ikke gifte sig med sin fars hustru, han må ikke løfte sin fars kappeflig.
- v2 Ingen, der har fået sine testikler knust eller sit lem skåret af, har adgang til Herrens forsamling.
- v3 Ingen, der er født i blandet ægteskab, har adgang til Herrens forsamling. Selv hans efterkommere i tiende slægtled får ikke adgang til Herrens forsamling.
- v4 Ingen ammonit eller moabit har adgang til Herrens forsamling. Selv deres efterkommere i tiende slægtled får aldrig adgang til Herrens forsamling.
- v5 For de kom jer ikke i møde med mad og drikke undervejs, da I var draget ud af Egypten. Og det var dem, der lejede Bileam, Beors søn fra Petor i Aram-Naharajim, til at forbande dig;
- v6 men Herren din Gud ville ikke lytte til Bileam, så for din skyld forvandlede Herren din Gud forbandelsen til velsignelse, fordi han elskede dig.
- v7 Du skal aldrig tilstræbe deres velfærd eller lykke, så længe du lever.
- v8 En edomit må du ikke nære afsky for, han er din broder. En egypter må du ikke nære afsky for, du var jo selv fremmed i hans land.
- v9 Deres efterkommere i tredje slægtled skal have adgang til Herrens forsamling.

5 Mos 23, **Love om renlighed og krigslejre**

- v10 Når du drager i felten mod dine fjender, skal du tage dig i agt for alt, hvad der er anstødeligt.
- v11 Er der nogen hos dig, som på grund af sædafgang om natten ikke er ren, skal han gå uden for lejren; han må ikke komme ind i lejren.
- v12 Ved aftenstid skal han bade sig i vand, og når solen er gået ned, må han komme ind i lejren.
- v13 Du skal have et afmærket sted uden for lejren, hvor du kan gå afsides.
- v14 Du skal have en teltplok med dig foruden dine våben, og før du sætter dig derude, skal du grave et hul med den; bagefter skal du dække din afføring til.

LOVEN I BIBELEN

- v15 For Herren din Gud drager med i lejren for at give dig sejr og overgive dine fjender til dig. Derfor skal din lejr være hellig. Han må ikke få noget skændigt at se hos dig, så han vender sig fra dig.
- 5 Mos 23, **Love om bortløbne trælle**
- v16 En træl, der er rømmet fra sin herre og har søgt tilflugt hos dig, må du ikke udlevere til hans herre.
v17 Han må slå sig ned hos dig på det sted, han selv vælger, i den af dine byer, han synes om, og du må ikke udnytte ham.
- 5 Mos 23, **Love om skøger og skøgeløn**
- v18 Ingen israelitisk kvinde eller mand må blive helligskøge.
v19 Du må ikke komme med skøgeløn eller hundebetaling til Herren din Guds hus, når du skal indfri et løfte, for Herren din Gud afskyr begge dele.
- 5 Mos 23, **Love om renter**
- v20 Du må ikke kræve renter af din landsmand, hverken af penge eller af fødevarer eller af noget som helst, man låner ud.
v21 Af udlændingen må du kræve renter, men ikke af din landsmand, for at Herren din Gud kan velsigne dig i alt, hvad du erhverver i det land, du skal ind og tage i besiddelse.
- 5 Mos 23, **Love om løfter**
- v22 Når du aflægger løfte til Herren din Gud, må du ikke tøve med at indfri det. Ellers vil Herren din Gud kræve det af dig, og det vil blive regnet dig til synd.
v23 Men hvis du lader være med at aflægge løfte, vil det ikke blive regnet dig til synd.
v24 Hold omhyggeligt det, der kommer over dine læber; du har jo frivilligt lovet Herren din Gud det, du har udtalt.
- 5 Mos 23, **Love om plukning på andens ejendom**
- v25 Når du kommer ind i en anden mands vingård, må du gerne spise dig mæt i hans druer, men du må ikke lægge dem i din kurv.
v26 Når du kommer ind på en anden mands kornmark, må du gerne plukke aks med hånden, men du må ikke svinge seglen i hans korn.
- 5 Mos 24, **Love om skilsmisse**
- v1 Hvis en mand gifter sig med en kvinde, men bliver ked af hende, fordi han finder noget skændigt hos hende, og han udfærdiger et skilsmissebrev, giver hende det og sender hende bort,
v2 og hvis hun så, når hun har forladt hans hus, går hen og bliver gift med en anden,
v3 og hendes anden mand fatter modvilje mod hende og udfærdiger et skilsmissebrev til hende, giver hende det og sender hende bort, eller hendes anden mand, som har giftet sig med hende, dør,
v4 da må hendes første mand, som sendte hende bort, ikke gifte sig med hende igen, efter at hun nu er blevet uren. For det afskyr Herren, og du må ikke bringe skyld over det land, Herren din Gud vil give dig i eje.
- 5 Mos 24, **Love om nygift mand**
- v5 Når en mand lige har giftet sig, skal han ikke gøre krigstjeneste, og man kan heller ikke pålægge ham andre forpligtelser. Et år skal han være fritaget til gavn for sit hus og til glæde for sin hustru.
-

LOVEN I BIBELEN

- 5 Mos 24, **Love om udpantning**
- v6 Man må ikke tage en håndkværn eller bare den øverste kværnsten i pant, for så er det selve livet, man tager i pant.
- 5 Mos 24, **Love om straf for menneskerov**
- v7 Hvis det bliver opdaget, at en mand har røvet en af sine landsmænd, en israelit, og udnyttet og solgt ham, da skal tyven dø. Du skal udrydde det onde af din midte.
- 5 Mos 24, **Love om spedalskhed**
- v8 Hvis du bliver angrebet af spedalskhed, skal du passe på, at du meget omhyggeligt gør alt, hvad levitpræsterne giver jer anvisning på; I skal omhyggeligt gøre det, jeg har givet dem befaling om.
- v9 Husk, hvad Herren din Gud gjorde ved Mirjam undervejs, da I var draget ud af Egypten.
- 5 Mos 24, **Love om lån - tage pant**
- v10 Når du låner en anden mand noget, må du ikke gå ind i hans hus for at tage pant hos ham.
- v11 Du skal blive stående udenfor, og den, du har ydet lånet, skal komme ud med pantet til dig.
- v12 Hvis det er en fattig mand, må du ikke sove med det, du har taget i pant.
- v13 Du skal give ham pantet tilbage ved solnedgang, så han kan sove i sin kappe; så vil han takke dig, og det vil Herren din Gud regne dig til retfærdighed.
- 5 Mos 24, **Love om betaling af løn**
- v14 Du må ikke unddrage den trængende og fattige daglejer hans løn, hvad enten det er en af dine landsmænd eller en af de fremmede, som bor i en af byerne i dit land.
- v15 Hver dag skal du betale ham hans løn, før solen går ned, for han er fattig og har hårdt brug for den. Ellers vil han råbe til Herren og anklage dig, og det vil blive regnet dig til synd.
- 5 Mos 24, **Love om straf**
- v16 Fædre må ikke lide døden for deres sønners synd, og sønner må ikke lide døden for deres fædres synd. Kun for sin egen synd skal man lide døden.
- 5 Mos 24, **Love om pligter mod de svage**
- v17 Du må ikke bøje retten for den fremmede og den faderløse, og du må ikke tage enkens klædning i pant.
- v18 Husk, at du selv var træl i Egypten, og at Herren din Gud udfriede dig derfra. Derfor befaler jeg dig at handle sådan.
- v19 Når du høster kornet på din mark og du glemmer et neg på marken, må du ikke vende om for at samle det op; lad den fremmede, den faderløse og enken få det, for at Herren din Gud må velsigne dig i al din gerning.
- v20 Når du slår dine oliven ned, må du ikke gå grenene efter; lad den fremmede, den faderløse og enken få, hvad der er tilbage.
- v21 Når du høster druerne i din vingård, må du ikke plukke rent efter dig; lad den fremmede, den faderløse og enken få, hvad der er tilbage.
- v22 Husk, at du selv var træl i Egypten. Derfor befaler jeg dig at handle sådan.
- 5 Mos 25, **Love om pryglestraf**
- v1 Når to mænd ligger i strid med hinanden, og de bringer sagen for retten for at få den afgjort, og man frikender den uskyldige og dømmer den skyldige,

LOVEN I BIBELEN

v2 og hvis den skyldige så idømmes pryglestraf, og dommeren lader ham lægge ned, og man i dommerens
nærvær giver ham det antal slag, der svarer til hans forbrydelse,
v3 da må han højst få fyrre slag. Hvis man gav ham flere slag, ville din landsmand blive ringeagtet i dine
øjne.

5 Mos 25, **Love om beskyttelse af arbejdsdyr**

v4 Du må ikke binde munden til på en okse, der tærsker.

5 Mos 25, **Love om svogerægteskab**

v5 Når brødre bor sammen, og en af dem dør uden at have fået en søn, skal den afdødes hustru ikke gifte
sig med nogen uden for slægten; hendes svoger skal gå ind til hende, gifte sig med hende og udføre sin
svogerpligt mod hende.
v6 Den første søn, hun føder, skal bære den afdøde brors navn, så hans navn ikke bliver udslettet i Israel.
v7 Men hvis manden ikke vil gifte sig med sin svigerinde, skal hun gå hen i byporten til de ældste og sige:
"Min svoger har nægtet at bevare sin afdøde brors navn i Israel, han vil ikke udføre sin svogerpligt mod
mig."
v8 Så skal de ældste i hans by stævne ham og prøve at tale ham til rette. Hvis han står fast og erklærer,
at han ikke vil gifte sig med hende,
v9 skal hans svigerinde for øjnene af de ældste gå hen til ham, tage sandalen af hans fod, spytte ham i
ansigtet og erklære: "Sådan gør man ved den mand, der ikke vil bygge sin brors slægt op."
10 I Israel skal man kalde hans familie "den barfodedes slægt".

5 Mos 25, **Love om straf af ublufærdig hustru**

v11 Hvis to mænd kommer op at slås, og den enes hustru kommer til for at redde sin mand fra den, der slår
ham, og hun rækker hånden ud og får fat i den andens kønsdele,
v12 så skal du hugge hendes hånd af. Vis ingen barmhjertighed!

5 Mos 25, **Love om falsk mål og vægt**

v13 Du må ikke have to slags vægtlodder i din pose, tunge og lette.
v14 Du må ikke have to slags efa i dit hus, store og små.
v15 Du skal have nøjagtige og korrekte vægtlodder, og du skal have nøjagtig og korrekt efa, for at du må få
et langt liv på den jord, Herren din Gud vil give dig.
v16 For Herren din Gud afskyr alle dem, der gør den slags ting, alle der øver uret.

5 Mos 26, **Love om førstegrødens frembærelse**

v1 Når du kommer ind i det land, Herren din Gud vil give dig i eje, og du tager det i besiddelse og bosætter
dig i det,
v2 skal du tage noget af førstegrøden af al den frugt, du høster af jorden, i det land, Herren din Gud giver
dig; du skal lægge det i en kurv, og gå hen med det til det sted, Herren din Gud udvælger til bolig for sit
navn.
v3 Du skal gå ind til den præst, som er der til den tid, og sige til ham: "Jeg bekender i dag for Herren din
Gud, at jeg er kommet ind i det land, som Herren lovede vore fædre at give os."
v4 Så skal præsten tage kurven og stille den foran Herren din Guds alter.
v5 Da skal du erklære for Herren din Guds ansigt: "En omflakkende aramæer var min fader; med få folk
drog han ned til Egypten, hvor han boede som fremmed, og dér blev han til et stort, mægtigt og talrigt
folk.
v6 Men egypterne mishandlede og plagede os og pålagde os hårdt trællearbejde.

LOVEN I BIBELEN

- v7 Da råbte vi til Herren, vore fædres Gud, og Herren hørte vores røst og så vores lidelse, møje og undertrykkelse.
v8 Da førte Herren os ud af Egypten med stærk hånd og løftet arm, med store og frygtindgydende gerninger, med tegn og undere;
v9 han førte os til dette sted og gav os dette land, et land, der flyder med mælk og honning.
v10 Her kommer jeg nu med førstegrøden af frugten af den jord, som du, Herre, har givet mig."

Så skal du stille kurven for Herren din Guds ansigt. Du skal tilbede Herren din Gud v11 og glæde dig sammen med levitterne og de fremmede, som bor hos dig, over alt det gode, som Herren din Gud har givet dig og din slægt.

5 Mos 26, **Love om bøn og tiende hver 3. år**

- v12 Når du er blevet færdig med at tage hele tienden af din afgrøde i det tredje år, tiendeåret, og har givet den til levitterne, de fremmede, de faderløse og enkerne i dine byer, og de har spist sig mætte,
v13 så skal du sige for Herren din Guds ansigt:
"Jeg har fjernet alt det hellige fra mit hus og givet det til levitterne og de fremmede, til de faderløse og enkerne, ganske som du har befaleet mig. Jeg har ikke overtrådt nogen af dine befalinger, og jeg har ikke glemte dem.
v14 Jeg har ikke spist noget af det, mens jeg var i sorg, jeg har ikke fjernet noget af det, mens jeg var uren, og jeg har ikke givet noget af det til en afdød. Jeg har adlydt Herren min Gud. Jeg har gjort, ganske som du har befaleet mig.
v15 Se ned fra din hellige bolig, fra himlen, og velsign dit folk, Israel, og den jord, du har givet os, sådan som du tilsvor vore fædre, et land, der flyder med mælk og honning."

5 Mos 26, **Lov-pagten mellem Herren og Israel**

- v16 I dag befaler Herren din Gud dig at følge alle disse love og retsregler; du skal omhyggeligt følge dem af hele dit hjerte og af hele din sjæl.
v17 Du har i dag erklæret, at Herren skal være din Gud, og at du vil vandre ad hans veje, holde hans love og befalinger og retsregler og adlyde ham.
v18 Og Herren har i dag erklæret, at du skal være hans ejendomsfolk, sådan som han har lovet dig, og at du skal holde alle hans befalinger;
v19 han vil ophøje dig over alle de folk, han har skabt, til lovsang, berømmelse og herlighed, og du skal være et helligt folk for Herren din Gud, sådan som han har lovet.

5 Mos 27, **Velsignelser og forbandelser**

- overhold loven

- v11 Den dag gav Moses folket denne befaling:
v12 Når I kommer over Jordan, skal stammerne Simeon, Levi, Juda, Issakar, Josef og Benjamin tage opstilling på Garizims bjerg for at velsigne folket.
v13 Stammerne Ruben, Gad og Asher, Zebulon, Dan og Naftali skal tage opstilling på Ebals bjerg med henblik på forbandelsen.
v14 Så skal levitterne med høj røst fremsige for alle israelitterne:
v15 Forbandet være den, der laver et udskåret eller støbt gudebillede - noget Herren afskyr, noget en håndværker har lavet - og opstiller det i hemmelighed. Og hele folket skal svare amen.
v16 Forbandet være den, der ringeagter sin far eller mor. Og hele folket skal sige amen.
v17 Forbandet være den, der flytter skellet til sin nabos mark. Og hele folket skal sige amen.
-

LOVEN I BIBELEN

- v18 Forbandet være den, der leder den blinde vild. Og hele folket skal sige amen.
- v19 Forbandet være den, der bøjer retten for den fremmede, den faderløse og enken. Og hele folket skal sige amen.
- v20 Forbandet være den, der har samleje med sin fars hustru, for han løfter sin fars kappeflig. Og hele folket skal sige amen.
- v21 Forbandet være den, der parrer sig med et dyr. Og hele folket skal sige amen.
- v22 Forbandet være den, der har samleje med sin søster, hvad enten hun er datter af hans far eller hans mor. Og hele folket skal sige amen.
- v23 Forbandet være den, der har samleje med sin svigermor. Og hele folket skal sige amen.
- v24 Forbandet være den, der i det skjulte slår sin næste ihjel. Og hele folket skal sige amen.
- v25 Forbandet være den, der lader sig bestikke til at slå et menneske ihjel og udgyde uskyldigt blod. Og hele folket skal sige amen.
- v26 Forbandet være den, der ikke holder ordene i denne lov i hævd og følger dem. Og hele folket skal sige amen.
- 5 Mos 28, **Guds løfter for at holde loven**
- v1 Hvis du adlyder Herren din Gud og omhyggeligt følger alle hans befalinger, som jeg giver dig i dag, vil Herren din Gud ophøje dig over alle jordens folk.
- v2 Alle disse velsignelser skal komme over dig og nå dig, hvis du adlyder Herren din Gud:
- v3 Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken.
- v4 Velsignet være frugten af dine moderliv og frugten af din jord og frugten af dit kvæg, dine oksers afkom og dine fårs tillæg.
- v5 Velsignet være din kurv og dit dejtrug.
- v6 Velsignet være du, når du kommer hjem, og velsignet være du, når du går ud.
- v7 Herren vil slå de fjender foran dig, som rejser sig imod dig; ad én vej rykker de ud imod dig, men ad syv veje skal de flygte for dig.
- v8 Herren vil befale velsignelsen at bo hos dig, i dine forrådskamre og i alt, hvad du har erhvervet, og Herren din Gud vil velsigne dig i det land, han vil give dig.
- v9 Herren vil bekræfte dig som sit hellige folk, sådan som han har tilsvoret dig, hvis du holder Herren din Guds befalinger og vandrer ad hans veje,
- v10 så alle jordens folk får at se, at Herrens navn er nævnt over dig, og må frygte for dig.
- v11 Herren vil give dig frugt af dine moderliv, frugt af dit kvæg og frugt af din jord i overflod i det land, Herren lovede dine fædre at give dig.
- v12 Herren vil åbne sit gode forrådsammer, himlen, for dig og til rette tid give dit land den regn, det behøver, og velsigne al din gerning, så du kan låne ud til mange folk og ikke selv skal låne.
- v13 Herren vil gøre dig til hoved, ikke til hale; du vil stadig komme højere op, ikke længere ned, hvis du lytter til Herren din Guds befalinger, som jeg giver dig i dag, og omhyggeligt følger dem,
- v14 så du ikke viger til højre eller til venstre fra noget af det, jeg i dag befaler jer, og følger andre guder og dyrker dem.
-

LOVEN I BIBELEN

5 Mos 28, **Forbandelser, hvis loven ikke holdes**

- v15 Men hvis du ikke adlyder Herren din Gud og omhyggeligt følger alle hans befalinger og love, som jeg giver dig i dag, så skal alle disse forbandelser komme over dig og nå dig:
- v16 Forbandet være du i byen, og forbandet være du på marken.
- v17 Forbandet være din kurv og dit dejtrug.
- v18 Forbandet være frugten af dine moderliv og frugten af din jord, dine oksers afkom og dine fårs tillæg.
- v19 Forbandet være du, når du kommer hjem, og forbandet være du, når du går ud.
- v20 Herren vil sende forbandelsen, rædslen og truslen over dig og over alt, hvad du erhverver, og alt, hvad du gør, til du hurtigt er tilintetgjort og gået til grunde, fordi du svigtede mig med dine onde gerninger.
- v21 Herren vil lade pesten klæbe til dig, til den har udryddet dig fra det land, du skal ind og tage i besiddelse.
- v22 Herren vil ramme dig med svindsot, feber, feberglød og feberhede, med tørke, kornbrand og rust; det skal forfølge dig, til du er gået til grunde.
- v23 Himlen over dit hoved skal blive til bronze og jorden under dine fødder til jern.
- v24 Herren vil forvandle den regn, dit land behøver, til støv og aske; fra himlen skal den komme ned over dig, til du er tilintetgjort.
- v25 Herren vil slå dig foran dine fjender; ad én vej rykker du ud imod dem, men ad syv veje skal du flygte for dem; du bliver til rædsel for alle jordens kongeriger.
- v26 Dine lig skal blive til føde for alle himlens fugle og jordens dyr, ingen skal jage dem bort.
- v27 Herren vil ramme dig med Egyptens udslæt og bylder, skab og fnat, som du ikke kan blive helbredt for.
- v28 Herren vil ramme dig med sindssyge, blindhed og vanvid,
- v29 så du må famle dig frem ved højlys dag som den blinde i mørket uden at nå dit mål. Du bliver undertrykt og udplyndret hver eneste dag, uden at nogen kommer dig til undsætning.
- v30 Bliver du forlovet med en kvinde, skal en anden mand tage hendes mødom. Bygger du et hus, skal du ikke komme til at bo i det. Planter du en vingård, skal du ikke komme til at tage den i brug.
- v31 Din okse bliver slagtet for øjnene af dig, uden at du får noget af den at spise. Dit æsel bliver røvet fra dig, uden at du får det tilbage. Dine får bliver overgivet til dine fjender, uden at nogen kommer dig til undsætning.
- v32 Dine sønner og døtre bliver overgivet til et fremmed folk; du ser længselsfuldt efter dem hele tiden, men er magtesløs.
- v33 Frugten af din jord og udbyttet af dit slid bliver ædt af et folk, du ikke kender, du bliver undertrykt og mishandlet hver eneste dag,
- v34 og du bliver vanvittig af det, dine øjne får at se.
- v35 Herren vil ramme dig på knæene og lårene, ja fra isse til fod, med ondartede bylder, som du ikke kan helbredes for.
- v36 Både dig og den konge, du indsætter over dig, vil Herren føre bort til et folk, som hverken du eller dine fædre har kendt, og dér skal du dyrke andre guder, guder af træ og sten.
- v37 Du vil blive til gru og til spot og spe i alle de folk, Herren fører dig til.
- v38 Selv om du sår meget korn på marken, kommer du kun til at høste en lille smule, for græshopperne vil æde det.
- v39 Planter du vingårde og dyrker dem, kommer du ikke til at drikke eller oplagre vinen, for ormene vil fortære druerne.
- v40 Har du oliventræer i hele dit land, kommer du ikke til at salve dig med olie, for dine oliven falder af.
- v41 Får du sønner og døtre, får du ikke lov at beholde dem, for de skal gå i fangenskab.
- v42 Alle dine træer og frugten af din jord skal insekter erobre.

LOVEN I BIBELEN

- v43 Den fremmede, der bor hos dig, skal hæve sig højere og højere over dig, og du skal synke længere og længere ned.
- v44 Han skal låne ud til dig, men du skal ikke låne ud til ham; han skal blive hoved, og du skal blive hale.
- v45 Alle disse forbandelser skal komme over dig; de skal forfølge dig og nå dig, til du er tilintetgjort, fordi du ikke adlød Herren din Gud og holdt de befalinger og love, han gav dig,
- v46 og de skal tjene som tegn og varsel hos dig og din slægt til evig tid.
- v47 Du undlod at tjene Herren din Gud med glæde og af hjertens lyst, fordi du havde rigeligt af alt;
- v48 derfor skal du trælle for den fjende, Herren sender imod dig, under sult, tørst og nøgenhed og mangel på alt; han vil lægge et jernåg på nakken af dig, til han får dig tilintetgjort.
- v49 Herren skal rejse et folk fra det fjerne imod dig; fra jordens ende kommer det, ligesom ørnen, der slår ned, et folk, hvis sprog du ikke forstår,
- v50 et folk med hårde ansigter, som ikke tager hensyn til gamle og ikke viser barmhjertighed mod unge.
- v51 Det skal æde frugten af dit kvæg og frugten af din jord, til du er tilintetgjort; det skal ikke levne dig noget korn, vin eller olie, ej heller dine oksers afkom eller dine fårs tillæg, til det har fået dig udryddet.
- v52 Det skal belejre dig i alle dine byer, indtil dine høje, stejle mure, som du satte din lid til, er faldet i hele dit land. Ja, det skal belejre dig i alle dine byer overalt i det land, Herren din Gud har givet dig,
- v53 så du æder frugten af dine moderliv, kødet af dine sønner og døtre, som Herren din Gud har givet dig, i den nød og trængsel, din fjende forvolder dig.
- v54 Den sarteste og mest forvante mand hos dig skal se skævt til sin bror og til sin kone, som han favner, og til de børn, han har tilbage;
- v55 han giver dem ikke af det kød, han selv æder, kødet af sine børn, det eneste han har tilbage i den nød og trængsel, din fjende forvolder dig i alle dine byer.
- v56 Den sarteste og mest forvante kvinde, som end ikke har prøvet at støtte med sin fod på jorden, fordi hun er så forvænt og sart, skal se skævt til sin mand, som hun favner, og til sin søn og sin datter;
- v57 endog den efterbyrd, der kommer ud mellem benene på hende, og de børn, hun føder, vil hun æde i hemmelighed, fordi hun mangler alt i den nød og trængsel, som din fjende forvolder dig i dine byer.
- v58 Hvis du ikke omhyggeligt følger alle denne lovs ord, som står skrevet i denne bog, og frygter det herlige og frygtindgydende navn Jahve, din Gud,
- v59 så vil Herren ramme dig og din slægt med usædvanlig hårde slag, med kraftige og vedvarende plager og med svære og vedvarende sygdomme.
- v60 Alle Egyptens sygdomme, som du gruer for, vil han påføre dig, og de skal klæbe til dig;
- v61 også enhver anden sygdom og plage, som ikke er nævnt i denne lovbog, skal Herren bringe over dig, til du er tilintetgjort.
- v62 Hvor I før var talrige som himlens stjerner, skal der kun være nogle få tilbage, fordi du ikke adlød Herren din Gud.
- v63 Som Herren før glædede sig over jer og ville jer det godt og gjorde jer talrige, sådan skal Herren nu glæde sig over at udrydde jer og tilintetgøre jer, og I vil blive rykket op af den jord, som du skal ind og tage i besiddelse.
- v64 Herren skal sprede jer blandt alle folkene over hele jorden, og dér skal du dyrke andre guder, som hverken du eller dine fædre har kendt, guder af træ og sten.
- v65 Hos de folk skal du ikke få ro, og din fod skal ikke finde hvile. Herren skal give dig et uroligt hjerte, udslukte øjne og et ængsteligt sind.
- v66 Dit liv skal hænge i en tråd; du skal være bange nat og dag og ikke være sikker på dit liv.
- v67 Om morgenen siger du: "Gid det var aften," og om aftenen: "Gid det var morgen;" så stor er den rædsel, der fylder dit hjerte, over det, dine øjne får at se.
- v68 Herren skal føre dig tilbage til Egypten på skibe ad den vej, jeg lovede, du aldrig skulle se igen, og dér skal I udbyde jer selv som trælle og trækvinder til jeres fjender, men ingen vil købe jer.
- v69 Det var ordene i den pagt, Herren befalede Moses at slutte med israelitterne i Moabs land, ud over den pagt, han havde sluttet med dem ved Horeb.
-

LOVEN I BIBELEN

5 Mos 31, Lovens nedskrivning

- v9 Da Moses havde skrevet denne lov, gav han den til præsterne, levitterne, som bar Herrens pagts ark, og til alle Israels ældste,
v10 og Moses gav dem denne befaling: "Hvert syvende år, på den fastsatte tid i gældseftergivelsesåret, ved løvhyttefesten,
v11 når hele Israel kommer for at se Herren din Guds ansigt på det sted, han udvælger, skal du læse denne lov op for hele Israel.
v12 Kald folket sammen, mænd, kvinder og børn og de fremmede i dine byer, for at de må høre den og lære at frygte Herren jeres Gud og omhyggeligt følge alle ordene i denne lov,
v13 for at deres sønner, som endnu ikke kender loven, må høre den og lære at frygte Herren jeres Gud, så længe I lever på den jord, som I skal tage i besiddelse, når I nu går over Jordan."
-

Søgning: Loven

- 3 Mos 6,2 Giv Aron og hans sønner denne befaling: Dette er loven om brændofferet. Brændofferet skal ligge i ilden på alteret hele natten lige til morgen, og alterilden skal holdes brændende.
- 3 Mos 6,7 Dette er loven om afgrødeofferet. Arons sønner skal bringe det hen til alteret for Herrens ansigt
- 3 Mos 6,18 Sig til Aron og hans sønner: Dette er loven om syndofferet. Syndofferdyret skal slages for Herrens ansigt på det sted, hvor brændofferdyret slages; det er højhelligt.
- 3 Mos 7,1 Dette er loven om skyldofferet. Det er højhelligt.
- 3 Mos 7,11 Dette er loven om måltidsofferet, som man bringer Herren.
- 3 Mos 7,37 Det var loven om brændofferet, afgrødeofferet, syndofferet, skyldofferet, indsættelsesofferet og måltidsofferet,
- 3 Mos 11,46 Det var loven om dyr og fugle og om alle levende væsener, som rører sig i vandet, og om alle væsener, som kryber på jorden,
3 Mos 12,7 Han skal ofre det for Herrens ansigt og skaffe hende soning; så er hun ren efter sin blødning.
- Det var loven om en kvinde, der føder en dreng eller en pige.
- 3 Mos 13,59 Det var loven om angreb af spedalskhed på tøj af uld eller hør, på trend eller islæt, eller på læderting, så I kan erklære det rent eller urent.
- 3 Mos 14,2 Dette er loven om den spedalske, når han skal erklæres ren og bliver ført til præsten.
- 3 Mos 14,32 Det var loven om den, der er angrebet af spedalskhed, men har dårligt råd til renselsen.
- 3 Mos 14,54 Det var loven om alle angreb af spedalskhed, skurv,
v55 spedalskhed på tøj og huse,
v56 hævelse, udslæt og lyse pletter,
v57 til belæring om, hvornår noget er urent, og hvornår det er rent.
- Det var loven om spedalskhed.
- 3 Mos 15,32 Det var loven om den mand, der har udflåd, og om den, der har sædafgang og bliver uren ved det,
-

LOVEN I BIBELEN

- 4 Mos 5,29 Det var loven om skinsyge, når en gift kvinde bedrager sin mand og bliver uren,
- 4 Mos 6,13 Dette er loven om nasiræeren, når hans nasiræertid er gået. Man skal føre ham hen til indgangen til Åbenbaringsteltet,
- 4 Mos 6,21 Det var loven om nasiræeren, når han ved sin indvielse aflægger løfte om gaven til Herren, bortset fra hvad han ellers har råd til at give.
Han skal holde det løfte, han aflægger i overensstemmelse med loven for hans indvielse.
- 4 Mos 19,14 Dette er loven: Når et menneske dør i et telt, er enhver, der kommer ind i teltet, og enhver, der er i teltet, uren i syv dage.
- 5 Mos 31,13 ... for at deres sønner, som endnu ikke kender loven, må høre den og lære at frygte Herren jeres Gud, så længe I lever på den jord, som I skal tage i besiddelse, når I nu går over Jordan."
- Jos 1,7 Ja, vær modig og stærk! Følg omhyggeligt loven, som min tjener Moses har pålagt dig; vig ikke fra den til højre eller til venstre, så vil du have lykken med dig overalt, hvor du går.
- 2 Kong 11,12 ... førte han kongesønnen ud, satte diademmet på ham og gav ham loven.
Så udråbte de ham til konge og salvede ham, og de klappede i hænderne og råbte:
"Kongen leve!"
- 2 Kong 21,8 ... og jeg vil ikke mere jage Israel bort fra det land, som jeg gav deres fædre, når de blot omhyggeligt vil gøre alt det, jeg har befalet dem, og holde hele loven, som min tjener Moses gav dem."
- 2 Krøn 14,3 Han sagde til judæerne, at de skulle søge Herren, deres fædres Gud, og holde loven og budene.
- 2 Krøn 23,11 ... førte de kongesønnen ud, satte diademmet på ham og gav ham loven. Så udråbte de ham til konge, og Jojada og hans sønner salvede ham, og de råbte:
"Kongen leve!"
- 2 Krøn 25,4 Men deres børn dræbte han ikke, for der står i loven, i Moses' bog, at Herren befaler:
"Fædre skal ikke dø for deres sønners synd, og sønner skal ikke dø for deres fædres synd.
Kun for sin egen synd skal man dø."
- 2 Krøn 31,21 I alt, hvad han tog fat på, enten det angik tjenesten i Guds hus eller loven og budene, handlede han i den hensigt at søge Gud af hele sit hjerte; og han havde lykken med sig.
- 2 Krøn 33,8 ... og jeg vil ikke mere fjerne Israel fra det land, som jeg bestemte for jeres fædre, når de blot omhyggeligt vil gøre alt det, jeg har befalet dem ved Moses, og holde hele loven, alle lovbudene og retsreglerne."
- 2 Krøn 34,19 Da kongen hørte, hvad der stod i loven, flængede han sine klæder,
- Ezra 10,3 Lad os over for vor Gud slutte den pagt, at vi sender alle kvinder og deres børn bort, sådan som du, herre, og de, der skælver for vor Guds bud, råder til. Der bør handles efter loven!
- Neh 8,2 Den første dag i den syvende måned kom præsten Ezra med loven til forsamlingen, mænd, kvinder og alle, der var i stand til at lytte.
- Neh 8,7 Levitterne Jeshua, Bani, Sherebja, Jamin, Akkub, Shabbetaj, Hodija, Ma'aseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan og Pelaja forklarede loven for folket, mens folket blev stående, hvor de stod.
- Neh 8,14 I loven, som Herren havde pålagt ved Moses, fandt de skrevet, at israelitterne skulle bo i løvhytter under valfartsfesten i den syvende måned,

LOVEN I BIBELEN

- Neh 10,35 Vi, præsterne, levitterne og folket, har kastet lod mellem fædrenehusene om levering af brændet, der skal bruges til vor Guds hus til fastsatte tidspunkter, år efter år, til at brænde på Herren vor Guds alter som foreskrevet i loven.
- Neh 10,37 Vi vil også bringe de førstefødte af vores sønner og af vores kvæg, som foreskrevet i loven, de førstefødte både af vores hornkvæg og vores småkvæg, til vor Guds hus til de præster, der gør tjeneste i vor Guds hus.
- Neh 12,44 Samme dag indsatte de mænd over kamrene til forrådene, afgifterne, førstegrøden og tienden, så man dér kunne samle de andele fra byernes marker, som præster og levitter efter loven skulle have, for Juda glædede sig over præsterne og levitterne, som forrettede tjeneste.
- Neh 13,3 Da de hørte loven, udskilte de derfor alle af blandet herkomst fra Israel.
- Est 1,15 Kongen spurgte dem: "Hvad skal der ifølge loven ske med dronning Vashti, når hun ikke har adlydt befalingen fra kong Ahasverus, som eunukkerne overbragte hende?"
- Est 4,16 "Gå hen og sammenkald alle jøder, der befinder sig i Susa, så I kan faste for min skyld; I må hverken spise eller drikke nat eller dag i tre døgn; på samme måde vil også jeg og mine piger faste. Derefter vil jeg gå til kongen, selv om det er mod loven. Skal jeg dø, så lad mig dø!"
- Sl 94,20 Skulle du have fællesskab med ondskabens domstol, som skaber lidelse i strid med loven?
- Jer 9,12 Herren siger: Fordi de svigtede den lov, jeg lagde frem for dem. De adlød mig ikke og fulgte ikke loven,
- Ez 43,12 Dette er loven om templet: På toppen af bjerget skal dets område hele vejen rundt være højhelligt. Sådan er loven om templet.
- Hab 1,4 Derfor er loven lammet, retten sker aldrig fyldest. Uretfærdige omringer retfærdige, derfor bliver retten fordrejet.
- Sef 3,4 Dens profeter snakker løs, de er troløse mænd; dens præster vanhelliger det hellige, de forbryder sig mod loven.
- Matt 5,17 Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde.
- v18 Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket.

Matt 7,12	Derfor: Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem. Sådan er loven og profeterne.
-----------	---

Matt 11,13 For alle profeterne og loven har indtil Johannes været forudsigelser.

Matt 12,5 Eller har I ikke læst i loven, at præsterne på selve sabbatten krænker sabbatten i templet og det uden at pådrage sig skyld?

LOVEN I BIBELEN

Matt 22,36 v37	"Mester, hvad er det største bud i loven?" Han sagde til ham: " Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.'
v38	Det er det største og det første bud.
v39	Men der er et andet, som står lige med det: 'Du skal elske din næste som dig selv.'
v40	På de to bud hviler hele loven og profeterne."

- Matt 23,23 Ve jer, skriftkloge og farisæere, I hyklere! I giver tiende af mynte, dild og kommen, men I forsømmer det i loven, der vejer tungere, ret og barmhjertighed og troskab. Det ene skal gøres og det andet ikke forsømmes.
- Luk 2,27 Tilskyndet af Ånden kom han til templet, og da forældrene kom ind med barnet Jesus for at gøre med ham, som det var sædvane efter loven,
- Luk 10,26 Han sagde til ham: "Hvad står der i loven? Hvad læser du dér?"
- Luk 16,16 Loven og profeterne havde deres tid indtil Johannes. Siden da forkyndes Guds rige, og alle og enhver trænger ind i det.
v17 Men himmel og jord skal snarere forgå end en eneste tøndel af loven falde væk.
- Joh 1,17 for loven blev givet ved Moses, nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus.
- Joh 1,45 Filip møder Nathanael og siger til ham: "Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret."
- Joh 7,19 Har Moses ikke givet jer loven? Og dog er der ingen af jer, der holder loven. Hvorfor vil I slå mig ihjel?"
- Joh 7,49 Nej, denne folkeskare, som ikke kender loven, er forbandet."
- Joh 8,5 ... og i loven har Moses påbudt os at stene den slags kvinder; hvad siger du?"
- Joh 10,35 Når loven kalder dem guder, som Guds ord er kommet til - og Skriften kan ikke rokkes
Joh 12,34 Skaren sagde da til ham: "Vi har lært af loven, at Kristus bliver til evig tid; hvordan kan du så sige, at Menneskesønnen skal ophøjes? Hvem er denne Menneskesøn?"
- ApG 6,13 ... og de stillede med falske vidner, som sagde: "Denne mand taler ustandselig imod dette hellige sted og imod loven.
- ApG 7,53 I modtog loven på engles anvisninger, men I har ikke holdt den."
- ApG 13,15 efter oplæsningen fra loven og profeterne sendte synagogeforstanderne bud ned til dem: "Brødre, hvis I har en formaningsstale til folket, så tal!"
- ApG 18,13 ... og påstod: "Denne mand søger at overtale folk til at ære Gud på en måde, som strider mod loven."
- ApG 21,20 Da de hørte det, lovpriste de Gud og sagde til Paulus: "Broder, du ser, hvor mange tusinde jøder der er blevet troende, og de brænder alle af iver for loven.
- ApG 21,24 Tag dem med og lad dig rense sammen med dem og betal udgifterne for dem, så de kan lade deres hoved rage. Så vil alle forstå, at der ikke er noget om det, de har hørt om dig, men at du selv lever efter loven og overholder den.

LOVEN I BIBELEN

- ApG 21,28 ... og råbte: "Israelitter, kom og hjælp! Her er den mand, som med sin lære alle vegne og over for alle er imod folket og loven og dette sted. Og han har oven i købet taget grækere med til templet og vanhelliget dette hellige sted."
- ApG 22,12 Dér var der en mand, som hed Ananias. Han levede fromt efter loven og var velanskrevet blandt alle jøderne på stedet.
- ApG 23,3 Da sagde Paulus til ham: "Gud skal slå dig, din kalkede væg! Du er sat her for at dømme mig efter loven, og så overtræder du loven ved at befale at slå mig."
- ApG 24,14 Men det bekender jeg for dig, at jeg følger Vejen, som de kalder for et parti, og sådan tjener jeg vore fædres Gud, idet jeg tror på alt, hvad der står skrevet i loven og profeterne,
- Rom 2,12 De, som har syndet uden loven, vil også gå fortabt uden loven. Og de, som har syndet under loven, vil blive dømt efter loven.
- v13 For det er ikke dem, som hører loven, der er retfærdige for Gud, men de, som gør loven, vil blive gjort retfærdige.
- v14 For når hedningerne, der ikke har loven, af naturen gør, hvad loven siger, så er de, uden at have en lov, deres egen lov.
- v15 De viser, at de har den gerning, som loven kræver, skrevet i deres hjerte, og deres samvittighed optræder som vidne, og deres tanker anklager eller forsvarer hinanden -
- v16 på den dag, da Gud dømmer det, som skjuler sig i mennesker, efter mit evangelium ved Kristus Jesus.
- Rom 2,17 Men du, som kalder dig jøde og sætter din lid til loven og er stolt af Gud,
- v18 du, som kender hans vilje og kan afgøre, hvad der er væsentligt, fordi du er oplært ud fra loven,
- v19 du, som tiltror dig selv at være vejleder for blinde, lys for dem i mørke,
- v20 opdrager for uforstandige og lærer for umyndige, fordi du i loven ejer det fuldkomne udtryk for kundskab og sandhed -
- v21 du, som belærer andre, du belærer ikke dig selv!
Du, som prædiker, at man ikke må stjæle, du stjæler selv!
- v22 Du, som siger, at man ikke må bryde et ægteskab, du gør det selv!
Du, som afskyr afguderne, du begår selv tempelran!
- v23 Du, som er stolt af loven, du vanærer selv Gud ved at overtræde loven!
- v24 For "på grund af jer bliver Guds navn spottet blandt folkene," som der står skrevet.
- v25 Vel gavner omskærelse, hvis du holder loven, men overtræder du loven, er du trods din omskærelse blevet som en uomskåret.
- v26 Hvis derfor en uomskåret holder lovens forskrifter, skal han så ikke anses for en omskåret, selv om han ikke er det?
- v27 Og den, der i det ydre er uomskåret, men som opfylder loven, skal dømme dig, som overtræder loven, skønt du har lovens bogstav og er omskåret.
- v28 For jøde er man ikke i det ydre, og omskærelse er ikke det, som ses på kroppen.
- v29 **Jøde er man i det indre, og omskåret er den, som er det i sit hjerte, i Ånden, ikke efter bogstaven.**
Hans ros kommer fra Gud, ikke fra mennesker.
- Rom 3,19 Og vi ved, at alt, hvad loven siger, taler den til dem, der er under loven, for at hver mund skal lukkes og hele verden stå strafskyldig over for Gud.
- v20 **For af lovgerninger bliver intet menneske retfærdigt over for ham;**
det, der kommer ved loven, er jo syndserkendelse.
- Retfærdighed ved tro på Jesus Kristus**
- v21 Men nu er Guds retfærdighed åbenbaret uden lov, bevidnet af loven og profeterne,
- Rom 3,31 **Sætter vi så loven ud af kraft ved troen? Aldeles ikke! Vi gør loven gældende.**
-

LOVEN I BIBELEN

- Rom 4,13 For det var ikke ved loven, at Abraham eller hans efterkommere fik løftet om at skulle arve verden, men ved retfærdighed af tro.
- v14 Hvis det er dem, som har loven, der er arvinger, er troen gjort til intet og løftet sat ud af kraft;
- v15 for loven fremkalder vrede, men hvor der ingen lov er, er der heller ingen overtrædelse.
- v16 Derfor var det af tro, for at det kunne være af nåde, så at løftet kunne stå fast for alle hans efterkommere, ikke kun dem, som har loven, men også dem, som har Abrahams tro.
Han er fader til os alle,
- Rom 5,13 For vel fandtes der synd i verden før loven, men synd kan ikke opregnes, når der ikke er nogen lov;
- v14 men døden herskede fra Adam til Moses også over dem, der ikke havde syndet ved en lignende overtrædelse som Adam. Han er et billede på ham, der skulle komme;
- v15 men det forholder sig ikke med nådegaven som med faldet; for døde de mange på grund af den enes fald, er Guds nåde og gave så meget mere kommet de mange rigeligt til gode ved nåden i det ene menneske, Jesus Kristus.
- v16 Og med gaven forholder det sig ikke som med følgerne af den enes synd; for dommen blev på grund af den ene til fordømmelse, men nådegaven, givet på grund af manges overtrædelser, er blevet til retfærdighed.
v17	Har døden på grund af den enes fald hersket ved denne ene, så skal endnu mere de,
v18	der får retfærdighedens overvældende nåde og gave, få herredømme og liv ved én eneste, Jesus Kristus. Altså: Ligesom en enkelts fald blev til fordømmelse for alle mennesker, sådan er en enkelts retfærdige gerning også blevet til retfærdighed og liv for alle mennesker.
- v19 For ligesom de mange blev syndere ved det ene menneskes ulydighed, sådan skal også de mange blive retfærdige ved én enestes lydighed.
- v20 Men loven kom til, for at faldet skulle blive større; og blev synden større, er nåden blevet så meget desto større,
- Rom 6,14 Synden skal ikke være herre over jer, for I er ikke under loven, men under nåden.
- v15 Hvad da? Skal vi synde, fordi vi ikke er under loven, men under nåden? Aldeles ikke!
- Rom 7,1 Ved I ikke, brødre - jeg taler jo til mennesker, der kender loven - at loven kun er herre over et menneske, så længe det lever?
- v2 En gift kvinde er ved lov bundet til sin mand, så længe han lever; men dør han, er hun løst fra den lov, der bandt hende til ham.
- v3 Hun vil altså stå som ægteskabsbryder, hvis hun bliver en andens, mens hendes mand er i live; men dør han, er hun fri fra loven, så at hun ikke er ægteskabsbryder ved at blive en andens.
- v4 Så er også I, mine brødre, gjort døde for loven ved Kristi legeme, for at I skal tilhøre en anden, ham der er opstået fra de døde, og vi bære frugt for Gud.
- v5 For dengang vi var i kødet, var de syndige lidenskaber, som loven kalder frem, virksomme i vore lemmer, så at vi bar frugt til døden.
- v6 Men nu er vi løst fra loven og er døde fra det, vi før var fanget i, så at vi er tjenere i Åndens nye liv, og ikke i bogstavens gamle.
- v7 Skal vi da sige, at loven er synd? Aldeles ikke! Men synden kom jeg først til at kende gennem loven. Begæret vidste jeg ikke af, før loven sagde: "Du må ikke begære!"
- Rom 7,12 Så er loven da hellig og budet helligt og retfærdigt og godt.
- v13 Blev dette gode da min død? Aldeles ikke! Men det blev synden, for at den kunne fremtræde som synd, og den brugte det gode til at volde min død, for at synden ved at bruge budet skulle vise sig at være syndig ud over alle grænser.

LOVEN I BIBELEN

- v14 Vi ved, at loven er af ånd. Men jeg er af kød, solgt til at være under synden.
v15 For jeg forstår ikke mine handlinger. Det, jeg vil, det gør jeg ikke, og det, jeg hader, det gør jeg.
v16 Men når jeg gør det, jeg ikke vil, giver jeg loven ret i, at den er god.
v17 Men så er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig.
- v18 Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke.
v19 For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.
v20 Men når jeg gør det, jeg ikke vil, er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig.
- v21 Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde.
v22 For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov.
v23 Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmer.
- Rom 8,3 Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet,
- Rom 9,4 De er jo israelitter, de har førstefødselsretten og herligheden og pagterne og loven og tempeltjenesten og løfterne;
v5 de har fædrene, og fra dem er Kristus kommet som menneske - han, som er over alt og alle, Gud, være lovet til evig tid! Amen.
- Rom 10,4 For Kristus er enden på loven til retfærdighed for enhver, som tror.
v5 Om den retfærdighed, som kommer af loven, skriver Moses:
"Det menneske, der holder budene, skal leve ved dem."
- Rom 13,8 Vær ingen noget andet skyldig end at elske hinanden;
for den, der elsker andre, har opfyldt loven.
- 1 Kor 9,8 Er dette noget, jeg selv finder på at sige, eller siger loven det ikke også?
- 1 Kor 9,20 For jøderne er jeg blevet som en jøde for at vinde jøder.
For dem, der lever under loven, er jeg blevet som en, der står under loven,
for at vinde dem, selv om jeg ikke er under loven.
- 1 Kor 14,21 I loven står der skrevet:
Ved folk med fremmede sprog
og ved fremmedes læber
vil jeg tale til dette folk,
og selv da vil de ikke høre på mig,
siger Herren.
- 1 Kor 14,34 ... skal kvinderne tie stille i menighederne.
De må ikke tale, men skal underordne sig, sådan som loven også siger.
- 1 Kor 15,56 Dødens brod er synden, og syndens kraft er loven.
v57 Men Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus!
- v58 Derfor, mine kære brødre, stå urokkeligt fast, og giv jer helt hen i arbejdet for Herren. I ved jo, at jeres slid ikke er spildt i Herren.
- Gal 2,19 For jeg er ved loven død for loven for at leve for Gud. Jeg er korsfæstet med Kristus.

LOVEN I BIBELEN

- v20 Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.
- v21 Jeg ophæver ikke Guds nåde, for hvis der kan opnås retfærdighed ved loven, er Kristus jo død til ingen nytte.
- Gal 3,11 Men at ingen bliver retfærdig for Gud ved loven, er klart; for "den retfærdige skal leve af tro".
- v12 Loven derimod siger ikke, at det er af tro, men den siger: "Den, der holder budene, skal leve ved dem."
- v13 Kristus har løskøbt os fra lovens forbandelse ved selv at blive en forbandelse for vor skyld - der står jo skrevet: "Forbandet er enhver, der hænger på et træ" -
- v14 for at velsignelsen til Abraham kunne nå ud til hedningerne i Kristus Jesus, og vi ved troen kunne få Ånden, der var lovet os.
- Loven og Guds løfter
- v15 Brødre, jeg bruger et eksempel fra menneskelivet: Ingen kan ophæve eller føje noget til et testamente, når det først er retsgyldigt, selv om det kun er et menneskes.
- v16 Men hvad Abraham angår, blev løfterne givet til ham og til hans afkom. Det hedder ikke: "og til dine afkom" i flertal, men i ental: "og til dit afkom", og det er Kristus.
- v17 Hvad jeg mener, er dette: Et testamente, som Gud allerede har gjort retsgyldigt, kan loven, som kom 430 år senere, ikke gøre ugyldigt, så at den dermed skulle sætte løftet ud af kraft.
- v18 Hvis arven fås på grund af loven, fås den ikke mere på grund af løftet. Men det var ved et løfte, Gud gav Abraham arven.
- Gal 3,19 Hvad skulle så loven?
Den blev føjet til for overtrædelsernes skyld, men den skulle kun være gyldig, indtil det afkom, som havde fået løftet, var kommet.
Den blev givet ved engle, gennem en formidler.
- v20 En formidler står ikke kun for den ene part.
Men Gud er én.
- v21 Er loven da imod Guds løfter?
Aldeles ikke!
For var der blevet givet en lov, som kunne gøre levende, så ville retfærdigheden også komme af loven.
- v22 Men Skriften har indesluttet alt under synd, for at løftet ved tro på Jesus Kristus kunne gives dem, som tror.
- v23 Før troen kom, blev vi bevogtet under loven og spærret inde, indtil troen skulle åbenbares, så at loven var vores opdrager, indtil Kristus kom, for at vi kunne blive gjort retfærdige af tro.
- v24 Men efter at troen er kommet, er vi ikke længere under en opdrager.
- v25 For I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus.
- v26 Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus.
- v27 Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus,
- v29 og hører I Kristus til, er I også Abrahams afkom, arvinger i kraft af Guds løfte.
- Gal 4,4 Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår.
- v5 Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader!
- v7 Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving.
- Gal 4,21 Sig mig, I, der vil være under loven: Hører I ikke, hvad loven siger?
v22 Der står jo skrevet, at Abraham fik to sønner, én med trælkvinden og én med den frie kvinde.
-

LOVEN I BIBELEN

- v23 Sønne med trælkvinden blev født efter naturens orden, men sønnen med den frie kvinde ved et løfte.
v24 Det skal forstås billedligt. Disse kvinder er nemlig to pagter. Den ene kommer fra bjerget Sinaj, hun føder børn til trældom, og det er Hagar -
v25 "Hagar" betegner bjerget Sinaj i Arabien og svarer til det nuværende Jerusalem, for det lever i trældom med sine børn.
v26 Men det himmelske Jerusalem er frit, og det er vor moder;
v27 der står jo skrevet:
Råb af fryd, du ufrugtbare, du som ikke fødte!
Bryd ud i jubel, råb af glæde, du som ikke fik veer!
For den enlige kvinde har flere børn
end den, der er gift.
- v28 Men I, brødre, er børn i kraft af et løfte, ligesom Isak.
v29 Men ligesom han, der var født efter naturens orden, dengang forfulgte ham, der var født efter Åndens orden, sådan også nu.
v30 Men hvad siger Skriften? "Jag denne trælkvind og hendes søn bort, for trælkvindens søn skal ikke arve sammen med den frie kvindes søn."
v31 Så er vi ikke børn af trælkvinden, brødre, men af den frie kvinde.
- Gal 5,1 Til den frihed har Kristus befriet os. Stå derfor fast, og lad jer ikke atter tvinge under trælleåg!
- Gal 5,3 Jeg vidner igen, at enhver, som lader sig omskære, er forpligtet til at holde hele loven.
v4 I er afskåret fra Kristus, I der søger at blive retfærdige ved loven. I er faldet ud af nåden.
v5 For af tro forventer vi ved Ånden det håb, som retfærdigheden giver.
v6 For i Kristus Jesus gør det hverken fra eller til, om man er omskåret eller ej, men det gør tro, virksom i kærlighed.
- Gal 5,14 For hele loven er opfyldt i det ene ord: "Du skal elske din næste som dig selv."
v15 Men hvis I bider og slider i hinanden, så pas på, at I ikke æder hinanden helt!
v16 Hvad jeg mener, er: I skal leve i Ånden og ikke følge kødets lyst.
v17 For kødets lyst står Ånden imod, og Ånden står kødet imod.
De to ligger i strid med hinanden, så I ikke kan gøre, hvad I vil.
v18 Men drives I af Ånden, er I ikke under loven.
- v19 Kødets gerninger er velkendte: utugt, urenhed, udsvævelse,
v20 afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, misundelse, hidsighed, selviskhed, splid, kliker,
v21 nid, drukkenskab, svir og mere af samme slags. Jeg siger jer på forhånd, som jeg før har sagt, at de, der giver sig af med den slags, ikke skal arve Guds rige.
- v22 Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed,
v23 mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!
- Gal 6,13 For de, der lader sig omskære, holder ikke engang selv loven, men de vil have jer omskåret for at kunne være stolte af det, der sker på jeres krop.
- Ef 2,15 Han satte loven med dens bud og bestemmelser ud af kraft for i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred
- Fil 3,9 ... og findes i ham, ikke med min egen retfærdighed, den fra loven, men med den, der fås ved troen på Kristus, retfærdigheden fra Gud grundet på troen,
- 1 Tim 1,7 ... de vil være lærere i loven, men forstår hverken det, de selv siger, eller hvad det er, de udtaler sig så sikkert om.
- v8 Men vi ved, at loven er god, hvis man bruger den, som lov skal bruges,
v9 og når man ved, at en lov ikke er bestemt for retskafne, men for lovbrydere og genstridige,

LOVEN I BIBELEN

- for gudløse og syndige, for spottere og ugudelige, for dem, der slår deres far eller mor ihjel, for drabsmænd,
- v10 utugtige, mænd der ligger i med mænd, bortførere, løgnere, menedere, og hvad der ellers strider mod den sunde lære
- v11 efter det evangelium om herligheden hos den salige Gud, som jeg har fået betroet.
- Tit 3,9 Men tåbelige diskussioner og stamtavler og kiv og strid om loven skal du holde dig fra, for den slags er unyttigt og meningsløst.
- v10 Et kættersk menneske skal du vise bort efter en første og en anden advarsel.
- v11 Du ved jo, at sådan et menneske er kommet på afveje; det synder, og det har dømt sig selv.
- Hebr 7,12 Når der sker en forandring med præstedømmet, sker der nødvendigvis også en forandring af loven.
- v13 For han, der her er tale om, tilhører en anden stamme, hvorfra ingen har gjort tjeneste ved alteret.
- v14 Det er jo en kendt sag, at vor Herre er af Judas stamme, og Moses har ikke sagt noget om præster af denne stamme.
- v15 Det bliver endnu tydeligere, når der fremstår en anden slags præst, som ligner Melkisedek,
- v16 og som ikke er blevet præst i medfør af en lov, der kræver en bestemt kødelig afstamning, men i medfør af et uophørligt livs kraft.
- v17 Det er bevidnet om ham:
Du er præst for evigt
på Melkisedeks vis.
- v18 Der er altså tale om, at et tidligere bud ophæves, fordi det var svagt og nytteløst
- v19 - loven førte jo ikke til målet -
men der indføres i stedet noget bedre, nemlig det håb,
hvori vi kommer Gud nær.
- Hebr 7,28 For loven indsætter skrøbelige mennesker som ypperstepræster, men edsordet, der er nyere end loven, indsætter en søn, som for evigt er nået til målet.
- Hebr 8,4 Hvis han nu var her på jorden, ville han ikke engang være præst, da der allerede er andre, som frembærer gaverne efter loven.
- Hebr 9,19 For da Moses havde læst alle budene i loven for hele folket, tog han blodet af kalvene og bukkene tillige med vand og skarlagensrød uld og isop og stænkede det både på bogen og på hele folket, idet han sagde: "Dette er pagtens blod, den pagt, Gud har sluttet med jer."
- v20 Og på samme måde stænkede han også blod på Åbenbaringsteltet og alle karrene, som bruges ved gudstjenesten.
- v21
- v22 Ja, efter loven bliver næsten alt rensset med blod,
og der finder ingen tilgivelse sted, uden at der udgydes blod.
- Hebr 10,1 For da loven kun indeholder en skygge af de kommende goder og ikke selve tingenes skikkelse, kan den aldrig ved hjælp af de gentagne, årlige ofre, som man vedvarende frembærer, føre dem, der kommer med dem, til målet.
- v2 Ville man ellers ikke være hørt op med at frembære ofre, når de, der dyrker Gud, ikke er sig nogen synd bevidst, eftersom de én gang er blevet rensset?
- v3 Men i ofringerne ligger en årlig påmindelse om synder;
- v4 **for blod af tyre og bukke kan umuligt tage synder bort.**
- v5 Derfor siger han, da han træder ind i verden:
Slagtoffer og afgrødeoffer vil du ikke have,
men et legeme har du beredt mig;
- v6 brændoffer og syndoffer ønsker du ikke.
-

LOVEN I BIBELEN

- v7 Da siger jeg:
'Se, jeg er kommet
- i bogrullen er der skrevet om mig -
for at gøre din vilje, Gud.'
- v8 Mens han først siger:
"Slagtoffer og afgrødeoffer, brændoffer og syndoffer ville du ikke have,
og du ønskede dem ikke"
- og det er dem, der frembæres som ofre ifølge loven -
- v9 så fortsætter han:
"Se, jeg er kommet for at gøre din vilje."
Han ophæver altså det første for at sætte det andet i kraft,
- v10 og efter hans vilje er vi blevet helliget,
ved at Jesu Kristi legeme er blevet ofret én gang for alle.
- Jak 2,9 Men hvis I gør forskel på folk, begår I synd og afsløres af loven som overtrædere:
v10 Den, som ellers overholder hele loven, men fejler blot på ét punkt, er blevet skyldig i dem alle.
v11 For han, som sagde: "Du må ikke bryde et ægteskab," sagde også:
"Du må ikke begå drab;" selv om du ikke bryder et ægteskab,
men begår drab, er du dog blevet en lovovertræder.
- v12 **I skal tale og handle som mennesker, der vil blive dømt efter frihedens lov.**
v13 For den dom er ubarmhjertig mod den, der ikke selv handler barmhjertigt;
barmhjertighed triumferer over dom.
- Jak 4,11 Bagtal ikke hinanden, brødre. Den, der bagtaler sin broder eller dømmer sin broder, bagtaler loven og
dømmer den; men dømmer du loven, er du ikke lovens gører, men dens dommer.
- v12 **Der er kun én, der er lovgiver og dommer, det er ham, som kan frelse og lade gå fortabt; men du,
hvem er du, som dømmer din næste?**

S Ø G N I N G : F O R Ø R D N I N G

- 2 Mos 12,14 Denne dag skal I have som mindedag, og I skal fejre den som en fest for Herren.
Som en eviggyldig ordning skal I fejre den, slægt efter slægt.
- v15 Syv dage skal I spise usyrede brød.
I skal sørge for, at al surdej er fjernet fra jeres huse allerede den første dag, for enhver, der spiser syrnet
brød fra den første til den syvende dag, det menneske skal udryddes fra Israel.
- v16 På den første dag skal I holde hellig festforsamling, og på den syvende dag skal I holde hellig
festforsamling. De dage må der ikke udføres noget arbejde.
Kun det, hver enkelt skal have at spise, må I tilberede.
- v17 Bestemmelsen om de usyrede brød skal I overholde, for netop den dag førte jeg jeres hærskarer ud af
Egypten. Som en eviggyldig **ordning** skal I holde denne dag, slægt efter slægt.
- v18 Fra om aftenen den fjortende dag i den første måned til om aftenen den enogtyvende dag i samme
måned skal I spise usyrede brød.
- v19 Syv dage må der ikke findes surdej i jeres huse, for enhver, der spiser syrnet brød, det menneske skal
udryddes fra Israels menighed; det gælder både den fremmede og landets egne.
- v20 I må ikke spise noget syrnet brød; overalt, hvor I bor, skal I spise usyrede brød."
- 2 Mos 12,24 Dette skal I overholde som en **forordning** for jer og jeres børn til evig tid.
v25 Når I kommer til det land, Herren vil give jer, sådan som han har lovet, skal I overholde denne skik.
v26 Og når jeres børn spørger, hvad det er for en skik, I har,
v27 skal I svare: Det er påskeoffer for Herren, fordi han i Egypten sprang israeliternes huse over, da han
slog egypterne ned, men skånedes vores huse." Og folket bøjede sig dybt.

LOVEN I BIBELEN

- 2 Mos 12,43 Herren sagde til Moses og Aron:
"Dette er **forordningen** om påskelammet: Ingen fremmed må spise af det.
v44 Enhver træ, der er købt, og som du har ladet omskære, må spise af det.
v45 Ingen tilflytter eller daglejer må spise af det.
v46 Det skal spises i ét og samme hus; du må ikke bringe noget af kødet ud af huset.
I må ikke knuse nogen af dets knogler.
v47 Hele Israels menighed skal deltage.
v48 Når en fremmed bor som gæst hos dig og vil holde påske for Herren, skal alle af mandkøn hos ham omskæres. Så må han være med til det, og han skal være som en af landets egne.
Men ingen uomskåret må spise af det.
v49 Én og samme lov skal gælde både for landets egne og for den fremmede, der bor som gæst blandt jer."
- 2 Mos 13,9 Du skal have det som et tegn på din hånd og som et erindringsmærke på din pande, for at Herrens lov må være på dine læber; for med stærk hånd førte Herren dig ud af Egypten.
v10 Hvert år skal du overholde denne **forordning** til den fastsatte tid.
- 2 Mos 18,16 Når de har en sag, kommer de til mig, og så dømmer jeg mand og mand imellem og kundgør Guds **forordninger** og love."
v17 Moses' svigerfar sagde til ham: "Du bærer dig uklogt ad.
v18 Både du og folket her hos dig bliver fuldstændig udmattet!
Det er for stor en byrde for dig; du kan ikke være alene om det.
v19 Lyt nu til mit råd, og Gud være med dig!
Du skal selv være den, der står over for Gud på folkets vegne, og det er dig, der skal forelægge sagerne for Gud.
v20 Du skal indskærpe dem forordningerne og lovene og kundgøre dem den vej, de skal følge, og hvad de skal gøre.
v21 Men du skal se dig om i hele folket efter dygtige, gudfrygtige og pålidelige mænd, som er ubestikkelige. Dem skal du sætte over folket som førere for enheder på tusind, hundrede, halvtreds og ti.
v22 Det er altid dem, der skal holde rettergang for folket. Enhver større sag skal de forelægge dig, men i alle mindre sager skal de selv dømme. Gør det lettere for dig selv, og lad dem bære byrden sammen med dig!
v23 Hvis du gør sådan, vil Gud give dig myndighed; du kan holde ud, og hele dette folk kan gå tilfredse hjem."
- 2 Mos 20,22ff **Forordning** om alteret
- 2 Mos 25,1ff **Forordning** om afgifter til helligdommen
- 2 Mos 25,8ff **Forordning** om indretning af helligdommen
- 2 Mos 27,21 I Åbenbaringsteltet uden for forhængen foran Vidnesbyrdet, skal Aron og hans sønner sørge for, at den fra aften til morgen kan brænde for Herrens ansigt.
Det skal være en eviggyldig **ordning**, slægt efter slægt, hos israelitterne.
- 2 Mos 28,1ff **Forordning** om præstedragten
- 2 Mos 28,43 Aron og hans sønner skal have dem på, når de går ind i Åbenbaringsteltet, eller når de kommer nær til alteret for at gøre tjeneste i helligdommen, så de ikke pådrager sig skyld og dør.
Dette skal være en eviggyldig **ordning** for ham og hans efterkommere.
- 2 Mos 29,1ff **Forordning** om præstevielsen
- 2 Mos 29,8 Så skal du lade hans sønner træde frem; du skal iføre dem kjortler,
v9 binde skærf om dem, om Aron og hans sønner, og binde huer på dem.
De skal have præstetjenesten som en eviggyldig **ordning**.
-

LOVEN I BIBELEN

- 2 Mos 30,1ff **Forordning** om røgelsesofferalteret
- 2 Mos 30,12ff **Forordning** om sonепenge
- 2 Mos 30,18ff **Forordning** om helligdommens indvielse
- 2 Mos 31,13ff **Forordning** om sabbatten
- 3 Mos 3,17 Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.
I må aldrig spise fedt eller blod.
- 3 Mos 5,10 Den anden skal han bringe som brændoffer i overensstemmelse med **forordningen**.
På den måde skaffer præsten ham soning for den synd, han har begået, så han får tilgivelse.
- 3 Mos 9,16 Så bragte han brændofferet i overensstemmelse med **forordningen**.
- 3 Mos 10,9 "Når du og dine sønner går ind i Åbenbaringsteltet, må I hverken drikke vin eller øl, for så skal I dø.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt,
v10 for at I kan skille helligt fra uheilig og urent fra rent,
v11 og for at I kan belære israelitterne om alle de love, som Herren har kundgjort for dem gennem Moses."
- 3 Mos 16,29 Dette skal være en eviggyldig **ordning** for jer:
I den syvende måned, på den tiende dag i måneden, skal I spæge jeres legeme, og I må ikke udføre
noget arbejde; det gælder både landets egne og de fremmede, der bor som gæst blandt jer.
v30 For på den dag bliver der skaffet jer soning, og I bliver renset; I bliver renset for alle jeres synder for
Herrens ansigt.
v31 I skal holde fuldstændig hvile, og I skal spæge jeres legeme.
Det skal være en eviggyldig **ordning**.
v32 Den præst, der salves, og som indsættes til at gøre præstetjeneste efter sin far, skal skaffe soning;
han skal iføre sig linnedklæder, hellige klæder.
v33 Han skal skaffe det højhellige og Åbenbaringsteltet soning, han skal skaffe alteret soning,
og præsterne og hele forsamlingen skal han skaffe soning.
v34 Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, at der én gang om året skaffes alle israelitterne soning for
alle deres synder.
- Aron gjorde, som Herren havde befalet Moses.
- 3 Mos 17,7 De må ikke længere ofre deres slagtofre til bukketroidene, som de har horet med.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for dem, slægt efter slægt.
- 3 Mos 23,14 Hverken brød eller ristet korn eller frisk korn må I spise før netop den dag, I har bragt jeres Guds gave.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.
- 3 Mos 23,21 Netop denne dag skal I udråbe en hellig festforsamling; I må ikke udføre noget arbejde.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.
- 3 Mos 23,31 I må ikke udføre noget arbejde.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt, overalt hvor I bor.
v32 I skal holde fuldstændig hvile, og I skal spæge jeres legeme.
Den niende i måneden om aftenen, fra den aften til den følgende aften, skal I holde jeres sabbatshvile.
- 3 Mos 23,41 I skal fejre den som fest for Herren syv dage hvert år.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt; i den syvende måned skal I fejre den.
v42 I skal bo i løvhytter syv dage; hver indfødt israelit skal bo i løvhytte,
v43 for at de kommende slægter kan vide, at jeg lod israelitterne bo i løvhytter,
da jeg førte dem ud af Egypten.
-

LOVEN I BIBELEN

- Jeg er Herren jeres Gud!
- v44 Det var, hvad Moses sagde til israelitterne om Herrens fester.
- 3 Mos 24,3 Aron skal sørge for, at den altid, fra aften til morgen, kan brænde for Herrens ansigt uden for Vidnesbyrdets forhæng i Åbenbaringsteltet.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt.
- v4 Han skal sørge for, at lamperne på lysestagen af rent guld altid kan brænde for Herrens ansigt.
- 3 Mos 24,22 Hos jer skal én og samme **forordning** gælde for de fremmede såvel som for landets egne.
Jeg er Herren jeres Gud!
- 4 Mos 2,1ff Lejr**ordningen**
- 4 Mos 9,3 Den fjortende dag i denne måned skal I holde den til den fastsatte tid, lige inden mørket falder på.
I skal holde den efter alle **forordninger** og forskrifter om den."
- v4 Så gav Moses israelitterne besked om at holde påske,
v5 og de holdt påske i Sinajs ørken i den første måned, den fjortende dag i måneden,
lige inden mørket faldt på.
Israelitterne gjorde, ganske som Herren havde befalet Moses.
- 4 Mos 9,14 Når en fremmed bor som gæst hos jer og vil holde påske for Herren, skal han gøre det i overensstemmelse med **forordningen** og forskriften om den.
Én og samme **ordning** skal gælde for jer, for de fremmede og for landets egne".
- 4 Mos 10,8 Præsterne, Arons sønner, skal blæse i trompeterne.
Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt.
- 4 Mos 15,15 Én og samme **ordning** skal gælde for jer og for de fremmede, der bor som gæst hos jer;
det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt.
For Herrens ansigt gælder det samme for de fremmede som for jer.
- v16 Der gælder én og samme lov og én og samme **forordning** for jer og for de fremmede,
der bor som gæst hos jer.
- 4 Mos 15,22 Når I uforsættligt undlader at følge en af alle disse befalinger, som Herren har talt til Moses,
v23 alt det, Herren har befalet jer ved Moses, lige fra den dag, Herren befalede det,
og siden hen, slægt efter slægt,
v24 hvis det altså er uforsættligt, og uden at menigheden ved af det, så skal hele menigheden bringe en tyrekalv som brændoffer, en liflig duft for Herren, sammen med det tilhørende afgrødeoffer og drikoffer
i overensstemmelse med **forordningen**, samt en gedebuk som syndoffer.
- v25 **På den måde skaffer præsten hele israelitternes menighed soning, så de får tilgivelse;**
det var jo uforsættligt, og de har bragt deres gave, et offer til Herren,
og deres syndoffer for Herrens ansigt for deres uforsættlige synds skyld.
- v26 **Hele israelitternes menighed får tilgivelse, også de fremmede, der bor som gæst blandt jer;
hele folket hæfter jo for den uforsættlige synd.**
- 4 Mos 15,37 Herren talte til Moses og sagde:
v38 Tal til israelitterne og sig til dem, at de slægt efter slægt skal sætte kvaster i hjørnerne af deres kapper
og en purpurblå snor i hver kvast.
- v39 Det skal I have som kvast, og når I ser den, skal I huske på alle Herrens befalinger og følge dem og ikke
lade jer lede af det, jeres hjerte tracter efter, og som jeres øjne ser, det I horer med.
- v40 **Men I skal huske alle mine befalinger og følge dem, så I bliver hellige for jeres Gud.**
- v41 Jeg er Herren jeres Gud, der førte jer ud af Egypten for at være jeres Gud.
Jeg er Herren jeres Gud!
-

LOVEN I BIBELEN

- 4 Mos 15,38ff **Forordning** om kvaster på kappen
- 4 Mos 18,23 Levitterne skal udføre arbejdet i Åbenbaringsteltet, og de skal have ansvaret for det. Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer, slægt efter slægt. Blandt israelitterne skal de ikke have arvelod.
- 4 Mos 19,10 Den, der samler koens aske, skal vaske sit tøj; han er uren indtil aften. Det skal være en eviggyldig **ordning** for israelitterne og for de fremmede, der bor som gæst blandt dem.
- 4 Mos 19,21 Det skal være en eviggyldig **ordning** for jer. Den, der stænker renselsesvandet, skal vaske sit tøj, og den, der rører renselsesvandet, er uren indtil aften.
v22 Alt, hvad den urene rører ved, er urent, og den, der rører ved det, er uren indtil aften.
- 4 Mos 29,5 Desuden skal I bringe en gedebuk som syndoffer for at skaffe jer soning,
v6 foruden nymånebrændofferet med tilhørende afgrødeoffer, det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikofre, i overensstemmelse med **forordningen** om dem, en liflig duft, et offer for Herren.
- 4 Mos 29,17 På den anden dag: tolv tyrekalve, to væddere og fjorten årgamle lam, alle sammen lydefri,
v18 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyrene, vædderne og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen**.
- v19 Desuden skal I bringe en gedebuk som syndoffer, foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikofre.
- 4 Mos 29,20 På den tredje dag: elleve tyre, to væddere og fjorten årgamle lam, alle sammen lydefri,
v21 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyrene, vædderne og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen**.
- 4 Mos 29,23 På den fjerde dag: ti tyre, to væddere og fjorten årgamle lam, alle sammen lydefri,
v24 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyrene, vædderne og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen**.
- v25 Desuden skal I bringe en gedebuk som syndoffer, foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikoffer.
- 4 Mos 29,26 På den femte dag: ni tyre, to væddere og fjorten årgamle lam, alle sammen lydefri,
v27 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyrene, vædderne og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen**.
- v28 Desuden skal I ofre en syndofferbuk, foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikoffer.
- 4 Mos 29,29 På den sjette dag: otte tyre, to væddere og fjorten årgamle lam, alle sammen lydefri,
v30 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyrene, vædderne og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen**.
- v31 Desuden skal I ofre en syndofferbuk, foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikofre.
- 4 Mos 29,32 På den syvende dag: syv tyre, to væddere og fjorten årgamle lam, alle sammen lydefri,
v33 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyrene, vædderne og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen** om dem.
- v34 Desuden skal I ofre en syndofferbuk, foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikoffer.
- 4 Mos 29,36 Som brændoffer, en liflig duft for Herren, skal I bringe en tyr, en vædder og syv årgamle lam, alle sammen lydefri,

LOVEN I BIBELEN

- v37 sammen med det afgrødeoffer og de drikofre, der hører til tyren, vædderen og lammene efter deres antal, i overensstemmelse med **forordningen**.
- v38 Desuden skal I ofre en syndofferbuk, foruden det daglige brændoffer med tilhørende afgrødeoffer og drikoffer.
- 4 Mos 36,1ff **Forordning** om arveret til jord
- 1 Kong 3,3 Salomo elskede Herren, så han fulgte sin far Davids **forordninger**; dog bragte han slagtofre og tændte offerild på offerhøjene.
- 1 Krøn 6,16 Dette er dem, som David indsatte til at varetage sangen i Herrens tempel, efter at arken havde fundet hvile,
v17 og som gjorde tjeneste foran Åbenbaringsteltets bolig som sangere, indtil Salomo havde bygget Herrens tempel i Jerusalem; de forrettede tjeneste i overensstemmelse med **forordningen** for dem.
- 1 Krøn 24,19 Det var embedsskifterne til deres tjeneste, når de gik ind i Herrens tempel i overensstemmelse med den **forordning** for dem, som deres far Aron havde givet, sådan som Herren, Israels Gud, havde befalet ham.
- 2 Krøn 4,7 Han lavede ti lysestager af guld i overensstemmelse med **forordningen** om dem, og han stillede dem op i tempelhallen, fem til højre og fem til venstre.
- 2 Krøn 4,19 Salomo lavede alle tingene i Guds hus: guldalteret og bordene, som skuebrødene lå på;
v20 lysestagerne med deres lamper, der skulle brænde i overensstemmelse med **forordningen**, foran det inderste rum, i rent guld,
v21 blomsten, lamperne og tængerne af guld, endda purt guld,
v22 knivene, stænkeskålene, skålene og fyrbækkenerne af rent guld; templets døre, både de inderste døre til det Allerehelligste og dørene til tempelhallen, af guld.
- 2 Krøn 5,1 Da alt det arbejde, Salomo gjorde til Herrens tempel, var færdigt, bragte Salomo sin far Davids helliggaver, sølvet og guld og alle karrene og anbragte dem i skatkamrene i Guds hus.
- 2 Krøn 30,16 De stillede sig på deres plads i overensstemmelse med **forordningen** i gudsmændenes Moses' lov; præsterne stænkede blodet, som levitterne rakte dem.
- 2 Krøn 31,11 Så gav Hizkija besked om at indrette kamre i Herrens tempel, og da det var sket,
v12 bragte de samvittighedsfuldt afgifterne og tienden og helliggaverne derind; levitten Konanja havde overopsynet med det, mens hans bror Shim'i var den næstøverste;
v13 Jehiel, Azazja, Nahat, Asael, Jerimot, Jozabad, Eliel, Jismakja, Mahat og Benaja var opsynsmænd under Konanja og hans bror Shim'i efter den **anordning**, som kong Hizkija og Azarja, den øverste over Guds hus, havde givet.
- 2 Krøn 35,13 Så stegte de påskelammet over ilden i overensstemmelse med **forordningen**, men helliggaverne kogte de i gryder, kogekar og skåle og bragte det hurtigt hen til hele lægfolket.
- 2 Krøn 36,22ff Perserkongen Kyros' **forordning** om templets genopførelse
- Ezra 1,1ff Perserkongen Kyros' **forordning** om templets genopførelse
- Ezra 8,36 Så overgav de kongens **forordninger** til kongens satrupper og statholdere i provinsen Hinsides Floden, og de gav både folket og Guds hus deres støtte.
- Neh 8,18 Ezra læste op af Guds love dag efter dag, fra den første dag til den sidste; de fejrede festen i syv dage, og på den ottende dag holdt de festforsamling i overensstemmelse med **forordningen**.
- Neh 11,23 De var under kongelig befaling, med en fast **ordning** for sangerne dag for dag.
-

LOVEN I BIBELEN

- Neh 13,1ff **Ordning** af religiøse og sociale forhold
- Est 1,20 Når den **forordning**, kongen har udstedt, bliver modtaget i hele hans rige - og det er stort - vil alle kvinder vise respekt for deres ægtemænd, fra den største til den mindste."
- Est 2,12 Pigerne skulle efter tur gå ind til kong Ahasverus, efter at de i de tolv måneder, skønhedskuren tog, var blevet behandlet efter **forordningen** for kvinder, seks måneder med myrrasalve og seks måneder med balsamstoffer og andre skønhedsmidler for kvinder.
- Est 3,14 En afskrift af denne skrivelse skulle udfærdiges som **forordning** i hver enkelt provins og offentliggøres for alle folkene, så de kunne være parat til den dag.
- v15 På kongens befaling skyndte ilbudene sig af sted, da **forordningen** var blevet udstedt i borgen i Susa. Kongen og Haman satte sig til at drikke; men byen Susa blev forfærdet.
- Est 4,7 Mordokaj fortalte ham nu alt, hvad der var sket. Han nævnte den nøjagtige sum penge, som Haman havde lovet at skaffe til kongens skatkammer ved at tilintetgøre jøderne,
- v8 og han gav ham en afskrift af den skrivelse, der var blevet udfærdiget som **forordning** i Susa om deres udryddelse, så han kunne vise Ester den og fortælle hende det hele. Han skulle pålægge hende at gå til kongen for at bede ham om nåde og gå i forbøn for sit folk.
- Est 8,13 En afskrift af denne skrivelse skulle udfærdiges som **forordning** i hver enkelt provins og offentliggøres for alle folkene, så jøderne kunne være parat til at tage hævn over deres fjender på denne dag.
- v14 På kongens befaling skyndte ilbudene, de kongelige postryttere, sig af sted, da forordningen var blevet udstedt i borgen i Susa.
- Est 9,14 Kongen sagde, at det skulle ske; der blev udstedt en **forordning** i Susa, og Hamans ti sønner hængte man op.
- Sl 19,9 Herrens **forordninger** er retskafne,
de glæder hjertet.
Herrens befaling er ægte,
den giver øjnene glans.
- Sl 111,7 Hans gerninger er sandhed og ret,
alle hans **forordninger** er pålidelige,
urokkelige for evigt og altid,
fastlagt i sandhed og retskaffenhed.
- v8
- Sl 119,4 Du har givet dine **forordninger**,
de skal nøje overholdes.
- Sl 119,15 Jeg grunder over dine **forordninger**
og har dine veje for øje.
- Sl 119,26 Jeg har fortalt dig om min færd,
og du svarede mig.
Lær mig dine love,
- v27 giv mig indsigt i dine **forordningers** vej,
så jeg kan grunde over dine undere.
- Sl 119,40 Jeg længes efter dine **forordninger**,
hold mig i live i din retfærdighed!
- Sl 119,45 Jeg kan vandre i åbent land,
for jeg søger dine **forordninger**.
-

LOVEN I BIBELEN

- Sl 119,55
v56 Om natten husker jeg på dit navn, Herre,
og jeg vil holde din lov;
sådan har jeg det,
for jeg overholder dine **forordninger**.
- Sl 119,63 Jeg er ven med alle, der frygter dig,
og som holder dine **forordninger**.
- Sl 119,69 De overmodige sværter mig med løgn,
men af hele mit hjerte overholder jeg dine **forordninger**.
- Sl 119,78 De overmodige skal beskæmmes,
for med urette krænker de mig,
men jeg grunder over dine **forordninger**.
- Sl 119,87 De har næsten gjort det af med mig på jorden,
men jeg svigter ikke dine **forordninger**.
- Sl 119,93 Jeg vil aldrig glemme dine **forordninger**,
for ved dem holder du mig i live.
- Sl 119,94 Dig hører jeg til, frels mig,
for jeg søger dine **forordninger**.
- Sl 119,100 Jeg har mere forstand end de gamle,
for jeg overholder dine **forordninger**.
- Sl 119,104 Af dine **forordninger** får jeg forstand,
derfor hader jeg alle falskheds veje.
- Sl 119,110 De ugudelige lægger fælder for mig,
men jeg forvilder mig ikke fra dine **forordninger**.
- Sl 119,128 Derfor følger jeg nøje alle dine **forordninger**,
jeg hader alle falskheds veje.
- Sl 119,134 Fri mig fra menneskers undertrykkelse,
så vil jeg holde dine **forordninger**.
- Sl 119,141 Jeg er ringe og foragtet,
men dine **forordninger** har jeg ikke glemt.
- Sl 119,159
v160 Se, hvor jeg elsker dine **forordninger**,
Herre, hold mig i live i din godhed!
Summen af dine ord er sandhed,
og alle dine retfærdige bud gælder i evighed.
- Sl 119,168 Jeg overholder dine **forordninger**
og formaninger,
for alle mine veje har du for øje.
- Sl 119,173
v174 Gid din hånd må komme mig til hjælp,
for jeg har valgt dine **forordninger**.
Jeg længes efter din frelse, Herre,
og din lov er min opmuntring.
-

LOVEN I BIBELEN

- Es 10,1 v2 Ve jer, der giver onde love og udsteder uretfærdige **forordninger** for at afvise de svages sag og berøve mit folks hjælpeløse deres ret, for at udbytte enker og udplyndre faderløse.
- Ez 46,14 Og hver morgen skal du sammen med det bringe et afgrødeoffer, en sjettedel efa og en tredjedel hin olie til at ælte i finmelet. Afgrødeofferet til Herren er en eviggyldig **ordning**.
- Dan 2,13 Da **forordningen** om, at vismændene skulle dræbes, var udstedt, stod også Daniel og hans venner i fare for at blive dræbt.
- v14 Men Daniel henvendte sig med kloge og velovervejede ord til Arjok, chefen for kongens livvagt, der var gået ud for at dræbe Babylons vismænd.
- v15 Han spurgte Arjok, kongens befuldmægtigede, hvorfor kongens forordning var så streng, og Arjok forklarede sagen for Daniel.
- Mika 6,16 Man holder sig til Omris **forordninger**, og alle Akabslægtens gerninger, I følger deres råd! Derfor vil jeg lægge dig øde, så man pifter hånlige ad byens indbyggere. Mit folks forhånelser skal I bære!
- Rom 13,2 Den, som sætter sig op imod dem, der har en myndighed, står derfor Guds **ordning** imod, og de, der gør det, vil pådrage sig dom.
- 1 Kor 14,26ff **Ordning** for menighedens sammenkomster
- Hebr 9,10 De er, ligesom mad og drikke og forskellige sanselser, kun jordiske forskrifter, gyldige indtil tiden for den rigtige **ordning**.
- 1 Pet 2,13 For Herrens skyld skal I underordne jer under enhver menneskelig **ordning**, hvad enten det er kongen som magthaver
- v14 eller statholdere, som sendes af ham for at straffe forbrydere og rose dem, der gør det gode.
- v15 For det er Guds vilje, at I ved at gøre det gode skal stoppe munden på tåbelige og uforstandige mennesker;
- v16 I er jo frie, ikke til at bruge friheden som et dække for ondskab, men som Guds trælle.
- v17 Ær alle, elsk brødrene, frygt Gud og ær kongen!
-

S Ø G N I N G: B E S T E M M E L S E R

- 1 Mos 47,27ff Jakobs **bestemmelse** om sin grav
- 2 Mos 12,17 **Bestemmelsen** om de usyrede brød skal I overholde, for netop den dag førte jeg jeres hærskarer ud af Egypten.
Som en eviggyldig ordning skal I holde denne dag, slægt efter slægt.
- 3 Mos 10,6ff Særlige **bestemmelser** om præsteskabets
- 3 Mos 21,1ff **Bestemmelser** om præsteskabets hellighed
- 3 Mos 22,1ff **Bestemmelser** om helliggaverne
- 3 Mos 22,18ff **Bestemmelser** om offerdyrene
-

LOVEN I BIBELEN

- 3 Mos 23,1ff **Bestemmelser** om sabbatten og valfartsfesterne
- 3 Mos 24,1ff **Bestemmelser** om lysestagen og skuebrødene
- 3 Mos 25,1ff **Bestemmelser** om sabbatår og jubelår
- 3 Mos 27,1ff **Bestemmelser** om løfter og afgifter
- 4 Mos 8,1ff **Bestemmelser** om lysestagen
- 4 Mos 9,1ff **Bestemmelser** om påsken
- 4 Mos 15,1ff **Bestemmelser** om afgrødeofre og drikofre
- 4 Mos 28,1ff **Bestemmelser** om de daglige ofre og festofrene
- 5 Mos 14,3ff **Bestemmelser** om rene og urene dyr
- 5 Mos 14,22ff **Bestemmelser** om tiende
- 5 Mos 15,1ff **Bestemmelser** om gældseftergivelse
- 5 Mos 15,19ff **Bestemmelser** om det førstefødte
- 5 Mos 16,1ff **Bestemmelser** om valfartsfesterne
- 5 Mos 16,18ff **Bestemmelser** om dommere og skrivere
- 5 Mos 20,1ff **Bestemmelser** om krigsførelse
- Ezra 6,11 Jeg udsteder også en befaling om, at enhver, der overtræder denne **bestemmelse**, som straf skal have en bjælke revet ud af sit hus; på den skal han hænges op og nagles fast, og hans hus skal lægges i grus.
- v12 Måtte den Gud, der har ladet sit navn bo der, styrte enhver konge og ethvert folk, der tager skridt til at overtræde **bestemmelsen** og ødelægge dette Guds hus i Jerusalem.
Jeg, Dareios, udsteder befalingen!
Den skal udføres i alle enkeltheder."
- Ezra 10,8 Enhver, der ikke kom i løbet af tre dage, hans ejendom skulle der lægges band på efter stormændenes og de ældstes **bestemmelse**, og han skulle skilles ud fra de landflygtiges forsamling.
- Job 23,14 Sin **bestemmelse** med mig fører han til ende, og meget af samme slags har jeg i vente fra ham.
- Jer 31,36 Kun hvis disse mine **bestemmelser** kunne brydes, siger Herren, ville Israels slægt ikke længere bestå som mit folk.
- v37 Dette siger Herren:
Kun hvis himlen deroppe kunne måles og jordens grundvolde dernede kunne udforskes, ville jeg forkaste hele Israels slægt for alt det, de har gjort, siger Herren.
- Jer 33,25 Dette siger Herren:
Så sandt som jeg har oprettet min pagt med dag og nat og givet mine **bestemmelser** for himmel og jord, vil jeg ikke forkaste Jakobs efterkommere og min tjener David, men tage en af hans efterkommere til at herske over Abrahams, Isaks og Jakobs efterkommere.
- v26 For jeg vender deres skæbne og forbarmer mig over dem.

LOVEN I BIBELEN

- Ez 45,14 **Bestemmelsen** om olie - olie måles i bat -: en tiendedel bat af en kor. Ti bat udgør en kor.
- ApG 2,22 Israelitter, hør disse ord:
Jesus fra Nazaret - en mand, der er udpeget af Gud for jer ved mægtige gerninger og undere og tegn, som Gud gjorde gennem ham midt iblandt jer, sådan som I selv ved -
- v23 ham fik I udleveret efter Guds fastlagte **bestemmelse** og forudviden, og ved lovbruyderes hånd naglede I ham til korset og dræbte ham.
- v24 Men Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå, for han kunne umuligt holdes fast af døden.
- ApG 16,4 Efterhånden som de rejste gennem byerne, overbragte de menighederne de **bestemmelser**, som apostlene og de ældste i Jerusalem havde vedtaget, og pålagde dem at leve efter dem.
- v5 Således blev menighederne styrket i troen og voksede dagligt i tal.
- ApG 21,25 Men om de hedninger, der er blevet troende, har vi udsendt en skrivelse med **bestemmelse** om, at de skal vogte sig for kød, der ofres til afguder, og for blod og for kød af kvalte dyr og for utugt."
- Ef 2,15 Han satte loven med dens bud og **bestemmelser** ud af kraft for i sig at skabe ét nyt menneske af de to og således stifte fred
- v16 og for ved korset at forsone dem begge med Gud i ét legeme, og dermed dræbte han fjendskabet.
- v17 Og han kom og forkyndte fred for jer, der var langt borte, og fred for dem, der var nær.
- v18 For gennem ham har både vi og I i én ånd adgang til Faderen.
- Kol 2,14 Han slettede vort gældsbevis med alle dets **bestemmelser** imod os; han fjernede det ved at nagle det til korset;
- v15 han afvæbnede magterne og myndighederne, stillede dem offentligt til skue og førte dem i sit triumftog i Kristus.
- Hebr 7,5 De af Levis sønner, der bliver præster, skal efter lovens **bestemmelse** tage tiende af folket, det vil sige af deres brødre, skønt også de nedstammer fra Abraham.

LOVEN I BIBELEN

STIKORDSREGISTER

Emne	Sted	Side
Adgang til Herrens menighed	5 Mos 23,1	70
Afgift på grovmel	4 Mos 15,17	51
Afgrødeofre	3 Mos 2,1	20
Afgrødeofre	3 Mos 6,7	24
Afgrødeofre	4 Mos 15,1	51
Afguderi, straf	5 Mos 17,2	64
Afgudsdyrkelse	2 Mos 20,23	5
Afgudsdyrkelse	3 Mos 26,1	46
Afgudsdyrkelse, dødsstraf	5 Mos 16,21	64
Altre	2 Mos 20,24	5
Arbejdsdyr	5 Mos 25,4	73
Arbeberettigede døtre, nyt ægteskab	4 Mos 36,1	58
Arveret, døtres	4 Mos 27,1	55
Arveret, førstefødtes	5 Mos 21,15	68
Band	3 Mos 27,1	48
Bedrag	3 Mos 19,11	37
Bestemmelser om ...	Side 97-99	97
Bestemmelser om dommere og skrivere	5 Mos 16,18	64
Betaling af løn	5 Mos 24,14	72
Bidrag til Helligdommen	2 Mos 25,1	9
Blod af tyre og bukke tager IKKE synder bort	Hebr 10,4	88
Blod, loven renser med blod	Hebr 9,22	88
Blod, nydelse af blod	3 Mos 17,10	36
Blod, udgydes for tilgivelse	Hebr 9,22	88
Blodskam	3 Mos 18,1	36
Bortløbne trælle	5 Mos 23,16	71
Brændofferalteret	2 Mos 27,1	11
Brændofre	3 Mos 1,1	19
Buddene, hvorpå loven og profeterne hviler	Matt 22,40	81
Bøn og tiende hver 3. år	5 Mos 26,12	74
Daglig brændoffer	2 Mos 29,38	15
Daglige morgen- og aften- brændoffer	3 Mos 6,1	24
Daglige ofringer og festofre	4 Mos 28,1	55
“De 10 bud”	2 Mos 20,1	4
“De 10 bud” * Pagten på Horeb	5 Mos 5,1	59
DEN ARONITISKE VELSIGNALSE	4 Mos 6,22	51
Den enes fald	Rom 5,17	83
Den enes sejr	Rom 5,17	83
Det første bud	Matt 22,38	81
Det største bud	Matt 22,36	81
Dommere	5 Mos 16,18	64
Dommeren ER ... IKKE du	Jak 4,12	88
Domstol	5 Mos 17,8	65
Drikofre	4 Mos 15,1	51
Dyr, rene og urene	3 Mos 11,1	27
Dyr, rene og urene	5 Mos 14,3	61
Dødemanere	3 Mos 19,31	38
Dødsstraf	4 Mos 35,30	58
Dødsstraf	5 Mos 16,21	64

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Dødsstraf for afgudsdyrkelse	5 Mos 16,21	64
Ejendomserstatning	2 Mos 21,33	6
Ejendomserstatning	2 Mos 22,3	6
Elsk din næste som dig selv	Matt 22,39	81
Erstatningspligt	4 Mos 5,5	49
Fedt og blod	3 Mos 7,22	25
Festtiderne	3 Mos 23,1	42
Forbandelse	3 Mos 19,14	37
Forbandelser ... Lovovertrædelser	5 Mos 28,15	76
Forbrydere	5 Mos 21,22	69
Forbud mod støbte guder	2 Mos 34,17	17
Forgården	2 Mos 27,9	11
Forordning om indretning af Helligdommen	2 Mos 25,8	9
Forskellige love (omfattende)	2 Mos 22,18	7
Forsoningsdagen	3 Mos 16,1	34
Frembærelse, førstefødtes	5 Mos 26,1	74
Friåret	5 Mos 15,1	62
Frugtræer	3 Mos 19,23	38
Fuglebeskyttelse	5 Mos 22,6	69
Følg loven	3 Mos 19,37	38
Førstefødselsret	2 Mos 13,1	3
Førstefødte	5 Mos 15,19	63
Gaver	3 Mos 27,1	48
Guds pagt med Abraham * Israel	1 Mos 17,1	1
Gæstfrihed	3 Mos 19,33	38
Had	3 Mos 19,17	37
Hellig, vær	3 Mos 19,2	37
Helligdommen	2 Mos 26,1	10
Helligdommen opstilles * Herren tager bolig	2 Mos 40,1	18
Herren slutter pagt med Israel * Abraham	1 Mos 15,1	1
Hævn	3 Mos 19,18	38
Højtiderne	5 Mos 16,1	63
Høst ikke til kanten af din mark	3 Mos 19,9	37
Israels grænser * landet deles mellem stammerne	4 Mos 34,1	57
JØDE ER MAN	Rom 2,29	83
Klip ikke håret kort	3 Mos 19,27	38
Klædedragt, kønnes	5 Mos 22,5	69
Kobberslangen	4 Mos 21,4	54
Kog ikke kid i dets mors mælk	2 Mos 34,26	18
Kog ikke kid i dets mors mælk	5 Mos 14,21	62
“Kongeloven”	5 Mos 17,14	65
Krigsførelse	5 Mos 20,1	67
Kvaster på kappen	5 Mos 22,12	69
Kvindelige krigsfanger	5 Mos 21,10	68
Kyskhedsregler	5 Mos 22,13	69
Kønslivet	3 Mos 18,19	37
Lov, dømt efter frihedens lov	Jak 2,12	88
Lov-pagten mellem Herren og Israel	5 Mos 26,16	74
Love om adgang i Herrens menighed	5 Mos 23,1	70
Love om afgift på grovmel	4 Mos 15,17	51
Love om afgrødeofre	3 Mos 2,1	20
Love om afgrødeofre	3 Mos 6,7	24

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Love om afgrødeofre og drikofre	4 Mos 15,1	51
Love om andre	2 Mos 20,24	5
Love om arveberettigede døtre, nyt ægteskab	4 Mos 36,1	58
Love om barselskvinders urenhed	3 Mos 12,1	28
Love om behandling af kvindelige krigsfanger	5 Mos 21,10	68
Love om beskyttelse af arbejdsdyr	5 Mos 25,4	73
Love om betaling af løn	5 Mos 24,14	72
Love om bidrag til Helligdommen	2 Mos 25,1	9
Love om blodskam	3 Mos 18,1	36
Love om bortløbne trælle	5 Mos 23,16	71
Love om brændofferalteret	2 Mos 27,1	11
Love om brændofre	3 Mos 1,1	19
Love om bøn og tiende hver 3. år	5 Mos 26,12	74
Love om daglig brændoffer	2 Mos 29,38	15
Love om daglig morgen- og aften- brændoffer	3 Mos 6,1	24
Love om daglige ofre og festofre	4 Mos 28,1	55
Love om "De 10 bud"	2 Mos 20,1	4
Love om "De 10 bud" * Pagten på Horeb	5 Mos 5,1	59
Love om den øverste domstol	5 Mos 17,8	65
Love om dødsstraf	4 Mos 35,30	58
Love om døtres arveret	4 Mos 27,1	55
Love om ejendomsretstatning	2 Mos 21,33	6
Love om ejendomsretstatning	2 Mos 22,3	6
Love om erstatningspligt	4 Mos 5,5	49
Love om falsk mål og vægt	5 Mos 25,13	73
Love om fedt og blod	3 Mos 7,22	25
Love om festtiderne	3 Mos 23,1	42
Love om forbrydere	5 Mos 21,22	69
Love om forbud mod afgudsdyrkelse	2 Mos 20,23	5
Love om forbud mod afgudsdyrkelse	3 Mos 26,1	46
Love om forbud mod hedensk spådomskunst	5 Mos 18,9	66
Love om forbud mod hedenske sørgeskikke	5 Mos 14,1	61
Love om forbud mod mangelfuld offerkød	5 Mos 17,1	64
Love om forbud mod træ- og stenstøtter	5 Mos 16,21	64
Love om forgården	2 Mos 27,9	11
Love om forskrifter	3 Mos 19,1	37
Love om forsoningsdagen	3 Mos 16,1	34
Love om friåret	5 Mos 15,1	62
Love om fuglebeskyttelse	5 Mos 22,6	69
Love om førstefødselsret	2 Mos 13,1	3
Love om førstefødte	5 Mos 15,19	63
Love om førstefødtes arveret	5 Mos 21,15	68
Love om førstegrødens frembærelse	5 Mos 26,1	74
Love om hellig olie til salving	2 Mos 30,22	16
Love om hellig røgelse	2 Mos 30,34	16
Love om Helligdommen	2 Mos 26,1	10
Love om hellige løfter, gaver, band og tiende	3 Mos 27,1	48
Love om helligedskrav hos præsterne	3 Mos 21,1	40
Love om "hjælpsomhed"	5 Mos 22,1	69
Love om hustruer, mistanke om utroskab	4 Mos 5,11	49
Love om højtiderne	5 Mos 16,1	63
Love om "Kongeloven"	5 Mos 17,14	65

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Love om krigsførelse	5 Mos 20,1	67
Love om kun ofringer i Helligdommen	3 Mos 17,1	35
Love om kvaster på kappen	5 Mos 22,12	69
Love om kyskhedsregler	5 Mos 22,13	69
Love om kønnes klædedragt	5 Mos 22,5	69
Love om kønslivet	3 Mos 18,19	37
Love om lysestagen * "Minoraen"	2 Mos 25,31	10
Love om lysestagens lamper	3 Mos 24,1	43
Love om løfter	4 Mos 30,1	56
Love om løfter	5 Mos 23,22	71
Love om lån * tage pant	5 Mos 24,10	72
Love om markskel	5 Mos 19,14	67
Love om mindekvaster på klæderne	4 Mos 15,37	52
Love om nasirererne	4 Mos 6,1	50
Love om nydelse af blod	3 Mos 17,10	36
Love om nygift mand	5 Mos 24,5	72
Love om ofre * nydelse af kød	2 Mos 22,29	8
Love om ofringer	3 Mos 22,17	41
Love om olie til lysestagens lamper	2 Mos 27,20	12
Love om overtrædelse af sabbatsbudet	4 Mos 15,32	52
Love om personskatten	2 Mos 30,11	15
Love om pligter mod de svage	5 Mos 24,17	72
Love om plukning på andres ejendom	5 Mos 23,25	71
Love om pryglestraf	5 Mos 25,1	73
Love om præstedragten	2 Mos 28,1	12
Love om præster	3 Mos 10,8	26
Love om præsternes andel af ofrene	3 Mos 10,12	26
Love om præsternes andel af takofre	3 Mos 7,28	26
Love om præsternes indkomster	5 Mos 18,1	65
Love om præsternes/leviternes pligter/rettigheder	4 Mos 18,1	52
Love om præstevielsen	2 Mos 29,1	13
Love om påsken	2 Mos 12,43	3
Love om rene og urene dyr	3 Mos 11,1	27
Love om rene og urene dyr	5 Mos 14,3	61
Love om renlighed og krigslejre	5 Mos 23,10	71
Love om renselsesvandet	4 Mos 19,1	54
Love om renter	5 Mos 23,20	71
Love om retsvæsenet	5 Mos 16,18	64
Love om rettergang	2 Mos 23,1	8
Love om rækværk på tagene	5 Mos 22,8	69
Love om røgelsesalteret	2 Mos 30,1	15
Love om sabbat	2 Mos 31,12	16
Love om sabbaten	3 Mos 26,2	46
Love om sabbater og store højtider	2 Mos 23,10	8
Love om sabbatsåret og jubelåret	3 Mos 25,1	44
Love om sammenblanding	5 Mos 22,9	69
Love om selvdøde og sønderrevne dyr	3 Mos 17,15	36
Love om skilsmisse	5 Mos 24,1	71
Love om skuebrødene	3 Mos 24,5	43
Love om skuebrødsbordet	2 Mos 25,23	9
Love om skyldofre	3 Mos 5,14	23
Love om skyldofre	3 Mos 7,1	25

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Love om skøger og skøgeløn	5 Mos 23,18	71
Love om spedalskes renselse	3 Mos 14,1	31
Love om spedalskhed	5 Mos 24,8	72
Love om spedalskhed hos mennesker	3 Mos 13,1	29
Love om spedalskhed på bygninger	3 Mos 14,33	32
Love om spedalskhed på tøj og læder	3 Mos 13,47	30
Love om straf	5 Mos 24,16	72
Love om straf af ublufærdig hustru	5 Mos 25,11	73
Love om straf for afguder	5 Mos 17,2	64
Love om straf for menneskerov	5 Mos 24,7	72
Love om straffe for synder * Lovbrud	3 Mos 20,1	38
Love om straffebestemmelser	3 Mos 24,10	44
Love om svogerægteskab	5 Mos 25,5	73
Love om syndofre	3 Mos 4,1	21
Love om syndofre	3 Mos 5,1	23
Love om syndofre	3 Mos 6,17	24
Love om takofre	3 Mos 3,1	21
Love om takofre	3 Mos 7,11	25
Love om tiende	5 Mos 14,22	62
Love om tilflugtsbyer	5 Mos 19,1	66
Love om trælle	2 Mos 21,1	5
Love om trælle	5 Mos 15,12	63
Love om udpantning	5 Mos 24,6	72
Love om uforsætlige og forsætlige synder	4 Mos 15,22	52
Love om uopklaret mord	5 Mos 21,1	68
Love om urenhed hos kvinder	3 Mos 15,19	33
Love om urenhed hos mænd	3 Mos 15,1	33
Love om usyret brød	2 Mos 13,1	3
Love om vanartede sønner	5 Mos 21,18	68
Love om vaskekummen	2 Mos 30,17	16
Love om vidneførsel	5 Mos 19,15	67
Love om viede gavers hellighed	3 Mos 22,1	40
Love om vold	2 Mos 21,12	6
Loven gøres gældende * Ja	Rom 3,31	83
Loven * Nye stentavler * Pagtens fornyelse	2 Mos 34,1	17
Loven om Lysestagen	2 Mos 37,17	18
Loven om skinsygeofferet	4 Mos 5,11	49
Loven ud af kraft * Nej	Rom 3,31	83
Lovens nedskrivning	5 Mos 31,9	78
Lovens tavler	2 Mos 24,1	8
Lovoverholdelse * Forbandelser	5 Mos 28,15	76
Lovoverholdelse * Guds løfter	5 Mos 28,1	75
Lovoverholdelse * Velsignelser * Forbandelser	5 Mos 27,11	75
Lysestagen	2 Mos 37,17	18
Lysestagen * Minoraen	2 Mos 25,31	10
Lysestagens lamper	2 Mos 27,20	12
Lysestagens lamper	3 Mos 24,1	43
Lyve	3 Mos 19,11	37
Løfter	3 Mos 27,1	48
Løfter	4 Mos 30,1	56
Løfter	5 Mos 23,22	71
Løfterne fra Gud	2 Mos 20,1	4

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Løn og straf for overholdelse af Herrens love	3 Mos 26,3	46
Lån * Pant	5 Mos 24,10	72
Markskel	5 Mos 19,14	67
Menneskerov * Straf	5 Mos 24,7	72
Mindekvaster på klæderne	4 Mos 15,37	52
Mord	5 Mos 21,1	68
Mål og vægt	5 Mos 25,13	73
Mål og vægt m.v.	3 Mos 19,35	38
Måltidsoffer	3 Mos 19,6	37
Nasirererne	4 Mos 6,1	50
Nedskrivning af loven	5 Mos 31,9	78
Nye stentavler * Pagtens fornyelse * Loven	2 Mos 34,1	17
Nygift	5 Mos 24,5	72
Offerkød	5 Mos 17,1	64
Ofre * Nydelse af kød	2 Mos 22,29	8
Ofringer	3 Mos 22,17	41
Ofringer i Helligdommen	3 Mos 17,1	35
Okse og æsel for samme plov * Nej	5 Mos 22,10	69
Omskærelsen	1 Mos 17,9	1
Pagten	1 Mos 17,1	1
Pagten mellem Herren og Israel	5 Mos 26,16	74
Pagt slutningen på Sinaj * Lovens tavler	2 Mos 24,1	8
Parring	3 Mos 19,19	38
Parti, tage parti	3 Mos 19,15	37
Personskat	2 Mos 30,11	15
Pligter mod de svage	5 Mos 24,17	72
Pluk ikke vingården ren	3 Mos 19,10	37
Plukning på andres ejendom	5 Mos 23,25	71
Pryglestraf	5 Mos 25,1	73
Præstedragten	2 Mos 28,1	12
Præster	3 Mos 10,8	26
Præsternes andel af ofrene	3 Mos 10,12	26
Præsternes andel af takofre	3 Mos 7,28	26
Præsternes hellighedskrav	3 Mos 21,1	40
Præsternes indkomster	5 Mos 18,1	65
Præsternes/leviternes pligter/rettigheder	4 Mos 18,1	52
Præstevielsen	2 Mos 29,1	13
Påbud om erobring af Israel * Landet	5 Mos 1,6	59
Påskan	2 Mos 12,43	3
Påskan indstiftes	2 Mos 3,1	2
Rejs dig for grå hår	3 Mos 19,32	38
Renlighed i krigslejr	5 Mos 23,10	71
Renselsesvandet	4 Mos 19,1	54
Renter	5 Mos 23,20	71
Restvæsenet	5 Mos 16,18	64
Rettergang	2 Mos 23,1	8
Rækværk på tagene	5 Mos 22,8	69
Røgelse, hellig	2 Mos 30,34	16
Røgelsesalteret	2 Mos 30,1	15
Sabbat	2 Mos 31,12	16
Sabbat, hold	3 Mos 19,3	37
Sabbaten	3 Mos 26,2	46

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Sabbater og store højtider	2 Mos 23,10	8
Sabbatsbudet * Overtrædelse	4 Mos 15,32	52
Sabbatsåret og jubelåret	3 Mos 25,1	44
Salving, olie til	2 Mos 30,22	16
Samleje med trælkvind	3 Mos 19,20	38
Sammenblanding	5 Mos 22,9	69
Selvdøde og sønderrevne dyr	3 Mos 17,15	36
Skilsmisse	5 Mos 24,1	71
Skinsygeofferet	4 Mos 5,11	49
Skrivere	5 Mos 16,18	64
Skuebrødene	3 Mos 24,5	43
Skuebrødsbordet	2 Mos 25,23	9
Skyldofre	3 Mos 5,14	23
Skyldofre	3 Mos 7,1	25
Skøger og skøgeløn	5 Mos 23,18	71
Sladder	3 Mos 19,16	37
Spedalskes renselse	3 Mos 14,1	31
Spedalskhed	5 Mos 24,8	72
Spedalskhed hos mennesker	3 Mos 13,1	29
Spedalskhed på bygninger	3 Mos 14,33	32
Spedalskhed på tøj og læder	3 Mos 13,47	30
Spis ikke kød med blod	3 Mos 19,26	38
Spådomskunst	5 Mos 18,9	66
Stjæle	3 Mos 19,11	37
Stof vævet af uld og hør * Nej	5 Mos 22,11	69
Straf	3 Mos 24,10	44
Straf	5 Mos 24,16	72
Straffen for at overtræde Herrens lov	3 Mos 26,14	46
Støb ikke gudebilleder	3 Mos 19,4	37
Svogetægteskab	5 Mos 25,5	73
Sværg	3 Mos 19,12	37
Synder * Lovbrud	3 Mos 20,1	38
Synder, uforsætlige og forsætlige	4 Mos 15,22	52
Syndofre	3 Mos 4,1	21
Syndofre	3 Mos 5,1	23
Syndofre	3 Mos 6,17	24
Søgning : Bestemmelser		97-99
Søgning : Forordning		89-97
Søgning : Loven		78-88
Sønner, vanartede	5 Mos 21,18	68
Sørgeskikke	5 Mos 14,1	61
Sådan er loven og profeterne	Matt 7,12	81
Takofre	3 Mos 3,1	21
Takofre	3 Mos 7,11	25
Tatovering forbudt	3 Mos 19,28	38
Tiende	3 Mos 27,1	48
Tiende	5 Mos 14,22	62
Tilflugtsbyer	5 Mos 19,1	66
Trosbekendelsen * Jakobs/Israels	5 Mos 6,4	60
Træ- og stenstøtter	5 Mos 16,21	64
Trælle	2 Mos 21,1	5
Trælle	5 Mos 15,12	63

LOVEN I BIBELEN

Emne	Sted	Side
Ublufærdig hustru, straf	5 Mos 25,11	73
Udnævnelse af dommere	5 Mos 1,9	59
Udpantning	5 Mos 24,6	72
Udplyndre	3 Mos 19,13	37
Undertrykke	3 Mos 19,13	37
Urenhed	3 Mos 12,1	28
Urenhed hos kvinder	3 Mos 15,19	33
Urenhed hos mænd	3 Mos 15,1	33
Uret i retssager	3 Mos 19,15	37
Usyret brød	2 Mos 13,1	3
Utroskab	4 Mos 5,11	49
Vaskekummen	2 Mos 30,17	16
Vidneførsel	5 Mos 19,15	67
Viede gavers hellighed	3 Mos 22,1	40
Vold	2 Mos 21,12	6
Ærbødighed mod gamle	3 Mos 19,32	38
Ærefrygt for forældre	3 Mos 19,3	37
Ærefrygt for Helligdommen	3 Mos 19,30	38
Østjordanlandet udskiftes	5 Mos 3,13	59
Åbenbaringen på Sinaj	2 Mos 19,1	3

Salme 1

v1 Lykkelig den, som ikke vandrer
efter ugudeliges råd,
som ikke går på synderes vej
og ikke sidder blandt spottere,
v2 men har sin glæde ved Herrens lov
og grunder på hans lov dag og nat.

v3 Han er som et træ,
der er plantet ved bækken;
det bærer frugt til rette tid,
og dets blade visner ikke.
Alt, hvad han gør, lykkes for ham.

v4 Sådan går det ikke de ugudelige;
de er som avner,
der blæses bort af vinden.
v5 Derfor står de ugudelige ikke fast ved dommen,
syndere ikke i retfærdiges forsamling.
v6 Herren kender de retfærdiges vej,
men de ugudeliges vej går til grunde.

LOVEN I BIBELN

BIBELUDGAVER

	SEPTUAGINTA - GT fra HEBRAISK TIL GRÆSK	3.-2. ÅRH.F.K.
135	Ældst bevarede håndskrift til Johannes evg-udsnit	
350	CODEX SINAITICUS fra SEPTUAGINTA - GT	
3XX	VULGATA - BIBELN PÅ LATIN	4. ÅRH.
3XX	CODEX ARGENTUS - BIBELN	4. ÅRH.
3XX	CODEX VATICANUS - BIBELN PÅ GRÆSK	4. ÅRH.
4XX	CODEX ALEXANDRINUS - BIBELN	5. ÅRH.
1380	Wiclif's BIBEL på engelsk	
1450	Ældste Danske Bibel	DK
1456	Gutenbergs latinske Bibel. Mainz	
1471	Bibbio di Octobre. Venedig	
1477	Delfter Bibelen	
1488	Første fuldstændige hebraiske Bibel. Soncino - Masora	
1514	Septuaginta. Complutenserpolyglotten - Spanien	
1516	Erasmus af Rotterdam's NT - Basel	
1517	Første rabbinerbibel. Venedig. Bombergbibelen	
1517	Complutenser-polyglotte	
1518	Septuaginta. Aldus i Venedig	
1522	Luthers Bibeloversættelse til tysk	
1524	Christian II's Ny Testamente	DK
1529	Christiern Pedersens Ny Testamente	DK
1534	Første trykte hele Bibel i Wittenberg	
1535	Hans Tausens Gammel Testamente	DK
1541	Gustav Vasas første Bibel på svensk	
1550	Christian III's Bibel	DK
1550	Stefanus' Pariserudgave - NT	
1560	Genevebibelen	
1582	Bezas Geneveudgave - NT	
1584	Gudbrandbibelen. Island	
1587	CODEX VATICANUS: Den sixtinske oversættelse - Rom	
1589	Frederik II's Bibel	DK
1607	Hans Poulsen Resen' Bibel	DK
1611	King James' Bible - UK	
1633	Christian IV's Bibel	DK
1647	Den Resen-Svanningske Bibel	DK
1647	Christian IV's Bibel - Resen-Svanningske revision	DK
1707	CODEX ALEXANDRINUS: oversættelse - Oxford	
1736	Enev. Ewalds Bibel	
1740	Christian VI's Bibel - Det kgl. Vajsenhus	DK
1742	Generalkirkeinspektionskollegiets Bibel	DK
1794	O.H.Guldbergs NT	DK
1798	Holmes' and Parsons' - Oxford - 1798-1827 (sixtinske)	
1819	Nye Testamente	DK
1845	Kalkars Bibel	DK
1850	Tischendorf's SINAITICUS - Leipzig - 1850-1887	
1853	J.C.Lindbergs Bibel	DK
1871	Det gamle Testamente	DK
1881	A.Sørensens NT	DK
1886	T.Skat Rørdams NT	DK
1887	Cambridgeudgaver. Swete - 1887-1894	
1906	Cambridgeudgaver. Brooke and McLean - 1906 ff	
1907	Det nye Testamente	DK
1910	F. Buhl m.fl.'s GT	DK

LOVEN I BIBELEN

1910	Fr.Buhl Det gamle Testamente, Det danske Bibelselskab	DK
1930	Den store Gøttingeudgave - 1930 ff	
1931	Det gamle Testamente - Det danske Bibelselskab	DK
1942	Det nye Testamente i prøveoversættelse (aut.1948)	DK
1948	Det nye Testamente - Det danske Bibelselskab	DK
1953	Peter Schindlers NT	DK
1953	Apokryferne	DK
1974	Seidelinernes NYE Testamente	DK
1992	Den nye aut. udgave af BIBELEN udkom 8. november 1992	DK
1992	B I B E L E N P Å D I S K E T T E	DK
1996	Bibelen på CD	DK

GT - CA ÅRSTAL

01.GT	1. Mosebog	ABRAHAM	ca. 1.800 f.k.
02.GT	2. Mosebog		
03.GT	3. Mosebog		
04.GT	4. Mosebog		
05.GT	5. Mosebog		
06.GT	Josuabogen		
07.GT	Dommerbogen	DOMMERTIDEN	ca. 1200-1020 f.k.
08.GT	Ruths Bog		
09.GT	1. Samuelsbog		
10.GT	2. Samuelsbog		
11.GT	1. Kongebog	SAUL	ca. 1028 f.k.
12.GT	2. Kongebog	DAVID	ca 1000 f.k.
13.GT	1. Krønikebog		
14.GT	2. Krønikebog		
15.GT	Estras Bog		
16.GT	Nehemias' Bog		
17.GT	Esthers Bog		
18.GT	Jobs Bog		(1000 f.k.)
19.GT	Salmernes Bog		
20.GT	Ordsprogenes Bog		
21.GT	Prædikerens Bog		
22.GT	Højsangen		
23.GT	Esajas' Bog	ISRAEL erobret af Assyrerne	722 f.k.
		ESAJAS talte i templet i Jerusalem	ca. 700 f.k.
24.GT	Jeremias' Bog	Juda erobret af Babylonerne	ca. 590 f.k. eller 626-586 f.k.
		Ved Babylons floder	586 f.k.
25.GT	Klagesangene		586-536 f.k.
26.GT	Ezekiels Bog		ca. 595 f.k.
27.GT	Daniels Bog		
28.GT	Hoseas' Bog		ca. 782-746 f.k.
29.GT	Joels Bog		
30.GT	Amos' Bog		ca. 782-746 f.k.
31.GT	Obadias' Bog		
32.GT	Jonas' Bog		
33.GT	Mikas Bog		
34.GT	Nahums Bog		
35.GT	Habakkuks Bog		
36.GT	Zefanias' Bog		
37.GT	Haggajs Bog		
38.GT	Zakarias' Bog		
39.GT	Malakias' Bog		

HISTORIE

LOVEN I BIBELEN

Makkabæernes opstand mod de syriske Seleucider	ca. 168 f.k.
Jødisk kongedømme under Makkabæer dynastiet	168-60 f.k.
Under romersk herredømme	60 f.k.-313 e.k.
Revoltten mod romerne	66 e.k.
TALMUD	66 e.k.
Templet ødelagt - jøderne i exil	70 e.k.
Bar Kochba revoltten	132 e.k.
Jerusalem blev til Aelia Capitolina	135 e.k.
Navnet Palæstina	135 e.k.
Under byzantinsk herredømme	313- 636 e.k.
Under araberne	636-1091 e.k.
Under Seleukerne	1091-1099 e.k.
Under korsfarerne	1099-1291 e.k.
Under Mammelukkerne	1291-1516 e.k.
Under tyrkisk osmansk styre	1517-1917 e.k.
Under britisk	1918-1948 e.k.
ISRAEL selvstændig igen	14. maj 1948 e.k.

NT - CA ÅRSTAL

01.NT	MattæusEvangeliet	80-90 e.k.
02.NT	MarkusEvangeliet	65-70 e.k.
03.NT	LukasEvangeliet	70-95 e.k.
04.NT	Johannes Evangeliet	90-110 e.k.
05.NT	Apostlenes Gerninger	61-95 e.k.
06.NT	Paulus' Brev til Romerne	57-58 e.k.
07.NT	Paulus' 1. Brev til Korintherne	54-57 e.k.
08.NT	Paulus' 2. Brev til Korintherne	57 e.k.
09.NT	Paulus' Brev til Galaterne	54-57 e.k.
10.NT	Paulus' Brev til Efeserne	58-63 e.k.
11.NT	Paulus' Brev til Filipperne	58-63 e.k.
12.NT	Paulus' Brev til Kolossenserne	61-63 e.k.
13.NT	Paulus' 1. Brev til Thessalonikerne	51 e.k.
14.NT	Paulus' 2. Brev til Thessalonikerne	52 e.k.
15.NT	Paulus' 1. Brev til Timoteus	64-90 e.k.
16.NT	Paulus' 2. Brev til Timoteus	67-90 e.k.
17.NT	Paulus' Brev til Titus	64-66 e.k.
18.NT	Paulus' Brev til Filemon	58-63 e.k.
19.NT	Paulus' Brev til Hebræerne	80-96 e.k.
20.NT	Jakobs Brev	95-100 e.k.
21.NT	Peters 1. brev	67-96 e.k.
22.NT	Peters 2. brev	100-200 e.k.
23.NT	Johannes' 1. brev	90-100 e.k.
24.NT	Johannes' 2. brev	90-100 e.k.
25.NT	Johannes' 3. brev	100 e.k.
26.NT	Judas' brev	89-90 e.k.
27.NT	Johannes' Åbenbaring	95 e.k.
NT-tid slutter		100 e.k.
Kirkens historie begynder		100 e.k.
Kristendommen stats-religion		380 e.k.